72

வைத்திய அட்டவணை

168

315

315

தேதி: 8.9.64.
புத்தகத்தின் பெயர்: "வைத்திய அட்டவணை
உரிமையாளரின் பெயர்: எச்.எம்.
இடம்: கீழ்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி ஓ சென்னை-10.

அசுவ கெந்தாதிச் சூரணம்:-

1. ஒப்படி முனிவன் சொன்ன புரவி கன் கிழங்கு மெட்டு
   திப்பிலி ரெண்டு மூலம் ஒன்றுடன் சீரா மொன்று
   திப்பிலா லவங்கம் மென்று மலைட---கம் ரெண்டு
   ஒப்புடன் வள்ளி கக்கு மீறாடன் ஏலம் ரெண்டு
   மற்புதம் அசுப கெந்தாதிச் சூரண மரிந்து கொள்ளீராகில்
   கப்பாது மாங்கம் ருட்சை சேக்குமை சுரமுந் தீரும்.

2. ## லோக செந்தூரம்:-

   நாலு சூதம் சீலை ரெண்டு நல்ல கெந்தகம் நாலு ரெண்டு
   காலி காந்தம் அது ரெட்டி கனல் சேர் லோகம் அது ரெட்டி
   ஏலக் குழலா.ய் யிவை அய்ந்தும் யிழைக்குக் குமிழந் சாத்தகலில்
   காலந் தன்னில் கப்புவீராய் தலைா யெரியுங் கன்னரே.

   வலி குன்மம் பாண்டு சோகை கைம் காலோச்சல் உண்டாலே தீர்க்கும்
   புளித் தெக்கு சொக்கேம் சொன்னேம் குருவறியச் சகமாய் பண்ணிச் சொன்னீரே.

பற்சொம்பு:-

1. சீர் பெற நயனந் தன்னில் சேர்ந்த நோய் வரா வண்ணம்
   கார் செறி குழலினுளே கருதிருந் தந்த "த்தி
   நீர் பெய மர வெருக்கு நிறைந்த வேல் மருது பூலா
   பேரிடப்பா கமு புள்ளும் தேய்த் தீரு வலத்திற் பின்னை.

2. தக் பயில் மொழியினுளே தான் புலத் தடவு கேளாய்
   உண்பதற்கு முன்னெரு ரெண்ட பின் அஞ்சு முற்றங்
   கன் துயிலிரவின் முன்வர் மூன்றெனக் கருதித் தாலும்
   தன் பயில் கடையி லொக்க சாற்றினர் தரணியோர்க்கே.

3. சாற்றிய படியின் மீறித் தாம்பூல மிக விரும்பில்
   போற்றிடும் பாண்டு போகம் போர் விழி புகைர்ச் சாட்டும்
   வேற்றொரு திரமா மெய்யும் கர்ணம் வேர் குலையும் பின்னை
   மாற்றிட மருந்துமில்லை யதுவுண்டோக் காகாதாமே.

கலிந் துறை:-

4. நித்திரை போக்குங் குளிர் தீர்க்கும் நெஞ்சிற் துயர மகற்றும்
   மெத்திய போகம் விளைவிக்குங் காசல் மிகப் பெருக்குங்
   கொத்தலர் தாமக் குழலார் தமை யன்பு கட்டுவிக்கும்
   உத்தமதான மதற்கொ தானமு மொப்பில்லையே.

5. பல்லுக் கொளி கொடுக்குங் பார்த்தால் நற்பட்ச முண்டாம்
   சொல்லுக்கு நன்றுகக் கோற் விக்கு மல்லுற்ற
   சேர்த்து மத்தைப் போக்கு விக்குந் கின்றுற் களிப்புண்டாம்
   நுத்து மத்துக்கீத் தமதானம்.

6. ஒளி வைக்கிடு காயத்தில் விந்தவே யுதர சுத்தி தருங் கிருமி நாசமாம்
   வாத பித்தங் கபத்திற்கு நல்லதாம் மாதர் கோடிக்கும் வித்தைக்கும் நல்லதாம்
   போது கைப்பு துவர்பொடு கார்ப்பகோர் புதிய மாமதுரந் தரும் புத்தியாந்
   தாது விர்த்திக்குந் சோபங்கள் மாற்றிடும் தாகமு மறந் தாம்பூல சேர்மையே.

7. ## தண்ணீர் குளம்:-

   காய்ந்த நீர் அருந்துங் காலை கண்ணிளேய் பலவுந் தீரு
   மாய்ந்திடுஞ் செவி நோயாறு மன்னமே வாத கோபம்
   சேர்ந்திடு வாத குன்மம் சிறந்திடு தலை நோக்காடு
   ஆய்ந்திடு மடந்தை நல்லி ராயுன் வேகந்தானே.

7. "ட்ட நீரருந்துங் காலை சொன்னவை முக்காற் செல்லு
   மட்டிலே கொதிக்க நீர்தான் வற்ற வேழரையில் செல்லுங்
   திட்டமாய்க் குளிர்ந்த நீர்தான் செரிக்கு மொன்பதினி லெண்
   மட்டமர் குழலினளே மானிடர்க்குச் சொல்லே.

8. ## வெந்நீர்:-

   நெஞ்செரிப்பு நெற்றி வலி வீங்கரப் புளித் தேக்கு
   வஞ்ச பித்த வாதம் வயிற்று வலி விந்தவே
   வீழா வலக் கட்டு வீக்க மிவை கட்ட வீ
   ராழாக்கு நச்ச அறம்.

9. வாத பித்த மருவிடு குன்மம் சீத சேத்துமஞ் சீத சுரங்களும்
   ஒதுங் கண்ணவலும் புண்கருந் தீரவே ஒதுந் தண்ணீரை யுதிந் கொள்வீரே.

நீரின் சிறப்பு:-

11. எல்லா வுயிர்க்கு முயிரா மெழில் குளிர்ச்சி
    நல்ல யமுத மொக்கு நாடுங் கால்--சொல்லாகுந்

தப்பிச்சலாகுஞ் சலிப்பில் மதரமாகும் உற் பலிக்கு மெய்ப் புக்கி போத.

12. தொடக்கால் பாவம் போந் சுத்த மதிநிறமாங்
கிட்ட வ மாகி சங்கெடலதாங்---கிட்டாகே
ளாங் காய நீர்நிற மாயிருக்கு மாதுளம்
மாங்கா பட்டுகள் கெங்கா சலம்.

__தண்ணீர் பிரிவு__ :-

13. கவல முங் குமரி சோதில் கலேயாகுஉநி ஆலே கரு மோடை நீராற்றா நீ மேலிரு
மட்டுற சீ கற்கல் மயிலே கேள் வற்றனி ரெட்டு வகையா மென்றியம்பு.

14. கிணற்றில் நீர் காரக் கிழுமே பித்த மின்றி நீர் வற்ற விஷையாகத்
கனத்திலே தீபனமு றைற்பமே யாகுத் செகத்தவற்குச் சோபமு மாமயிலே சொல்.

15. குளத்து நீருள்ளில் கொடி தாக்கும் வாதத்தை யகேக்குமே பாரமத வாதும்
முளிற்றியே மெற்ற வன்டர் மென்றென்ப மேதியோர் வங்கத்துக் கொற்றலருங்
பூங் குழலாள் கூற.

16. ஏரியில் நீர் வாத பிரதந் தற்பற வுண்டாங் குரியகாகுள் சலேனீர் சுருங்கால்
பாரிய----மென்றம் பேத மறம் வாத சீபன முண்டாந் சீ குயிலா உலமாத் செப்பு.

17. அருவியில் நீர் ஜெற்ப மகாமே சிலேஉம மாறி யிரும்-----தன்மும் கேளே
மிச்ச பலமுண்டாகுங் காலே யெலாம் பேறா முசமாய் காண்.

18. ஊற்று நீர் பிற்ற மல முக்க கிரிதாகு மாற்ற மிகுந் தாகத்தை யப்பொழுதே
கற்று விரிக் கொம் பேருடையாற் குறாங் கவிக்கவேயும் நம் பேருல கரியருட்டு.

19. நடை பிரிதல்லில் ஒரு மதி தாகம் வெடை கெடும் பல மெச்சவாம்
பேடை மயிலன்றும் அவற்பும் சாரமு மா மாங்கிர காள் யென்றும் பார் மீத
வென.

20. ஆற்று நீர் வா-----தி விரு மப்பொழுதே சோற்றில் மெல்த் தர்கமத சொல்ல
வொண்ணப்
போற்றல் மால் போரிக்கும் பார் ஜெற்ப மெல்றே பெருகிற நீர் சாதிகம் மேல் விரியாய்
காண்.

21. அன்னமசேரு பினி வலங் காட்ட யின் குளத்தை முன்ன மகி சீசமா தும் பிலே
மெய்ற மகி தாகத்தைப் போக்கு தரி வீரியமுண்டாம் பாமொக்க மென் கொழியாய்
பார்.

22. சுற்ற நீர் பித்தம் போக்கு மாவி நீர் தாகமாக்கு
நற்ப நீர் வாத முண்டா முள் நீர் மேமதி பாக்கும்
சேத்தமக் சேரு மேனி செவ் குடிநீர் பிருக்காள்
சுற்றெல வெருக்கும் பிற்றர் கறிஷேர் கிளக்ருனீரே.

23. கால காலங் கிளிர்க் கொள்ளும் விர தையுடன் மாசி தவிலெரியாசி யூரமே
யவசர்த் தாங் கிறருவி
தய்ய சுகேன சிபார மப்பசி சார்த்திகைக்கு மேல்ா நீர் தாகு மென்றுரைப்பார் தான்.

24. இருந்த தண்ணீர் குமக்கிலாசாதாா வாசமொடு ஞலே வாய்நீர்க்
சொருக்கதம் போத வயு புர முகம்
போகவே சேப் வடிக்கோர் கண்ட சேம்
சீல சுரத்தவற்கு மெய் ஒர்த் நீராசா மேல்.

25. காய்ந் தாற அவத்த நீர் கட்டுமூலேச் சத்தி போம்
வாய்ந்த அதிசார பித்த மாந்தி விருந் சேர்ந்த
வ ற மூச்சை விக்க சத்தி மயக்க பிற மேகம் போக்
செருங் தோஉம் போமென்றே செப்பு.

26. காய்ச நீர் சுக்கிட்டுக் காலமே தான் குடிக்க
மாந்தி விருந் சீத மஹோ மோயாந்த
வொரு போத காய்ச நீர் சொல்லார்
வரு வெரதநிர்களர்கள் மற்று.

27. மறுநாக்கு முள் தண்ணீருண்டாக் காய் தீபனம் போம்
முன்பதற்கு நீ முள்ளி வடற் கூற்றிய முன்டொன்ன
பாதி தவிர் நீர பரி நாத மற்றச்சிக்கும்
பூசிய பின் நீரகலைப் போற்று.

28. __புளித் தண்ணீர் பாயாற் சொற்கும் குணம்__ :-

காசம் நீரிழிவு வாத மக்டு பிலை கண்ட நோய் கடிய வாதமும்
குக்ம ஞலே அதிசார மூட்ட கயரோகமுங் கருதி மூலமும்
நாசிகா பிடமு பிரவாகில் மந்த நுந்த லேயி ஜேமுகள் பல பேதமும்
நல்லினாத புத பித்த மாமலைக ஒடி வந்த சாகே யெலாம்
சீசி வத்த சுரமான வர்க கர மேலிருங் கடிய சுவாசமு
பித்த கிரிச்ச பிரமைச்சி ஜெய்சன் விரு பிரமியாக பலனென்றமே
நேசமா பிபசி யுருதைய மாமதன் பன்னீர் மலங்கழும் முள்
நியமா முகமு முன்டிடீர் பெறிஷேக விலார ஞர்சமாகுமே.

315

29. மூலாக் கினியு மூ முசில் மூள் கனலுங், காலாக்கினியுங் காருங் கால்
சால அளவு முண மென்றே அரும் புனலைக் காலில் வளரு குணமென்றே மருந்து.

30. மூக்கால் நீர் கொள்ளுங் குணம் :-

மூக்காலே நீர் குடிக்கில் மூளாது வெண்ணரையும் போக்குந் திரைக்குடல் போகாது
மூக்கு மயிர் சுமக்கு மெத்த மகா பலமு முண்டாம் நேர் முகத பயமுள நமர்த மூ

31. நன்றாக மூக்கதனில் நாளொன் றெரு பல நீர் குன்றுமை வட் கொள்ளக் கூசாதே
யென்றுமும் நிர்த மொரு கழுத்த நீரோற்றி மூழி யுஞ்ச குற்றமிலைச் சாள் சித்தி
கூறு.

32. பனித் தண்ணீர் துவைக்கும் படி :-

எழு வயசுக் கிரண்டு பலம் மூன்றே எழு வயசுக்கு மேல் பலம் மூழும்
வயது பதிமைக்கு மக்கு பல மேல் மேல் வழிலை பலம் நீர் வைப்பு.

33. நன்றாக நீர் அவக்கில் நன்றீரொரு நாழி யென்றும் விற்ற முழக்கே ற்று.
என்றுயக் குவளி நீர் காண் கொள்ளக் குன்மங் கொடிய உச முதைய முள்ளீர மு

34. தண்ணீர் விடும்படி :-

ஆற மாதங் கொள்ளது வெள்ளியாக ளேய் வேச வேவுந் தலையும் மெத்தக் கொ
கசமித யேற்றிருப் போலே யிறக்கி யிருமி கொள் சாற்றிரே மெல்லோர்குந்
தாள்.

35. சுரமானவர் பட்டினி விட்டவர் பனித் தண்ணீர் குடிக்கும் படி :-

எப்பொழுதி மொக்க பாதி பனித் தண்ணீர் வெப்பொரு பட்டினியிர் மேற் குடிக்
பொழுது
காச்சி குடிக்கக் கிருதைய நன்மையே யுச்சி யிரு மல்லாதது.

பனித் தண்ணீர் வைக்கும் படி :-

36. மண் குடுவைத் தண்ணில் வாய்நீர் கட்டி வெய்யில் வைத்து யென் பனியிர் னீர்வை
யிர வைக்க
முகச் சிரிலை முன்னே பனித் தண்ணீர் உளாது வெண்ணேயு மின்னே யென வுரைக்க
மேல்.

37. பனித் தண்ணீர் சாரும் வகை :-

நீர்நாழு முதுமைம் னீண்ட வரசவையு மற்றுங் குளிர்றி மதுர மலை
விற்றம் பனித் தண்ணீர் கொள்வார் க்குப் பத்தியமா மென்றே யிரிச் சொன்னே
மெல்லோர்க்கு மென்.

38. பாலை முருங்கை பயறனீர் கிரியிலை காலை நறு நெய் சட்டனை முழுக்
கோலப் பனித் தண்ணீர் கொள்வார்க்குப் பத்தியமான் மூலை மனிதர்ச் சாதிர
மற்று.

39. பாலை முருங்கை யறனீர் கிரியில, காலை நறு நெய் சட்டனை முழுச்
கோலப் பனித் தண்ணீர் கொள்வார்க்குப் பத்தியமாங் மூலை மனிதர்க்காகா கி
கள் மற்று.

40. பனித் தண்ணீர்காகாதவைகள் :-

ரிலைச் சுறியக் கொள்ளென்று வென்றும் பலாக்காய், மலைச் கடுகு வற்றல் ச
வாடு ஈர லைப் போவே
வெய்யில் மிளகுறப்பி வையக் வேண்டாம் பகழ்க்கர் தய்ய பனித் தண்ணீர்க்குச் சொ
ல்.

41. சீதமுடன் பாட்டுக் கிரர் கிரிப்புக் கப்பிருகை யேத மிலாப் பட்டினி யோடிக்க
யும் யோகப்
பனிர் தண்ணீர் சாகாத பாகார் மொழிய யினித் தண்ணீர் தான் சுவர மென்.

41. தண்ணீர் கழியாத போது கழிக்கும் படி :-

தண்ணீர் கழிய மலர்தாஞ் சுபத்தே சிச்சி யன்று மோர் வெல்ல முறக் கரைச்
மன்னீரில்
னீரின வெள்ளிரியின் விக்குரைக்குச் சீவிச் சாறனீரை யுண்டு கழி.

42. பனித் தண்ணீர் காகாதவை :-

திப்பிலி தேனிர்றுப்புச் சேர கடுக்களாகாம வெப்பிற் குசிரை வேறுள்ளை
யெப்பொழுதுஞ் சுத்தி பன்னலாகாது தாவதகங் கொள்வார் யிக் தலத்து மாவே
யியம்பு.

43. சென்னையொடு கோதும்பை சேரு மிராசாவங்கன்னலொடு செய்யது சார் நெ
கிப் மென்னர்
சிறுக்கீரை பாலையொடு சேர் முருங்கைக் காயு முப்பான பத்தியமா மோ

44. காட்டில் வழுதிலைக்காய்க் கத்திரிக்காய் யிஞ்சுடவே கேட்ட முள வாழைக்கா
வாழைப் பூ ஞட்டாரு
மன்னையீர் வெள்ளரிக் காயாது மிர் மிளகும் நன்னலே நீர் கழியுஞ் சொல்.

45. துவி நெய் பால் வெண்ணெயாக் சர்க்கரை காரம் மாதனைய வெள்ளரிச்

அந்தியுடன் புசிக்சாய் தண்ணீர் குடிக்காற்க்கு முந்தியிரும் பத்தியமா மூன்.

46. மிஞ்சி மிலர்தை யின் மாத கேர் வாழைக் காஞ்ச கனி முந்திரிகை கன்னல் தோஞ்ச தயிர்
நெய்தல் முள்ளிக் கிழங்காளும் குடித்தாற்கு அய்ய மற வென்றே யறி.

47. சீத முட ஜெர்மத் சில மேதியின் தயிராம் போக வரைச் சந்தனமும் பூசலாம் சீதமுடன்
வெள்ளிர் வர முத்தா மரணமா மேதினியி லன்னம் பனிக் தண்ணீர் குறை.

48. கன் மருந்து காரங் சடுகி வருகீழ் காத்ர யென் பருந்தி மெத்தை யிளமையாகா
உன் பொருந் தப்பி யிடலாகாத தாருதசக் கொள்வார்க்கு யித் தலக்த மானே யிது.

49. பட்டினி வெய்யில் பகல் நட அரங் கெட்டறரை வழி கேள் மறு நக்க
மூட்டிய போசமுடன் யானை மத்தியங் கிட்டவு மாகாது கேள் பனித் தண்ணீர்க்கே.

50. போக முலையாகாது பொல்லாப் பெருங்காயம் வேகமுள்ள தெல்லா விரும்பாதே
கோசமு மின்னே யெவத்க்கும் விரும்பாதே கொள்வாற்குச் சொன்னேந் தவலோதவால்.

51. <u>நூமைக் குடக்கிரீர்</u> :-
நூமைக் குளத்தி நீர் கொள்ள விளிதர்கும் நூமையொடு வாத பித்தம் அகற்றமே
ஏமமுற
கண்டத்தில் மேமேவுங் சாமை கட்டுமுலை வுண்ட போதே போமுரை.

52. <u>சந்திரானந்த நீர்</u> :-
சந்திர காந்தச் சலந்தான் புதுமையா யிருக்கு அர்கிர தாபச் சுரக்கை நூற்றி விடு
முந்த அழுக்குற்றிரை காய நோயான விடர் தீர்க்கும் இமுக் கற்ற மானே யிது.

53. <u>இளநீர் குணம்</u> :-
என்ற மிளநீர் எமு குளிற்றியா யிருக்கும் சென்றிடு மேலாயி கண்டாந் தீபனமாம்
நன்றி கரும் பித்தம் போம் வேகிக்கும் யெவில் குலா மென்றே கொத்தலருங் பூங்
குழலாய் கூறு.

54. பித்தர விதம் போம் பெருக்க வழி நடந்தால் தாகம் பட்டினியு மாற்றி விடும்
முத்தான செவ்விள நீருண்டாக்கால் சேற்றமச் செபந் தீரு மவ்விள வீரொக்கு முலை
யாய்.

55. புத்தின நீர் பித்த மறும் புதலத் தோர் தங்களுக்கு பத்தியமாம் பாரும் பழவிள நீர்
பித்த பிறு முன்ன கிளனீராவாதே யுன்னந் திக கென்குரினவீரை யின்று.

56. <u>இளநீர் குடிக்கும் காலம்</u> :-
ஊறுக்கு முன்விள நீரருண்டிலது தீபனத்வத வீறுக்கு குன்மம் விளையாதே பூனைக்கு,
மாலை யிள நீர் குளிற்றி மற்றம் புழுச் சாகும் வேலையொங் கன் மடவாய் மேல்.

57. உன் பின்னி நீர் கொள்ள யுயர் கப வர பிற்றம் பண்டையில் வீலை யெனிற்கும்
பயின்றிடா தந்தக் தாக
மிண்டியே ரேவு வாரா மேனியும் லகுவே யாகும் திண்டியில் வலமே போகந் தீபனந்
தாகு மாமே.

58. மனந் தலைக் கிருத்தம் பண்ணும் வாத பித்தங்கள் போக்கும் கனந் தலை றெய்யா
தாக்குங் கண வெளைக் குளரி விக்குக்
சினந் தனில் மிகுத்த வுஉட்டனன் சேற்றுமம் போக்கி விக்கு மினந் தருமாதே கேளி ரிள
நீரின் குணங்கள் தானே.

59. மட்டை நீர் கிறிச்சம் மருவாது வன் கிலே கூர முட்ட விரத்த பித்த மொளாது
கிட்ட வரும் பித்தா விரைத்தம் போம் மிளகு தவற்பா யிருக்கு முத்தார முலையாய்
மொழி.

60. தேங்காய் மிகப் பாரந் தித்தித்த நெயித்திருக்குந் தாங்கி வரும் பித்தந் தலை யகற்ற
மொங்கு பேல
வண்டா முடல் பாக்கு முன்மை வட தலையுண்டாங் கண்டா மென மொழியாய் காண்.

61. அய்யுங் சுரமு மகற்றி விடுமப் பொழுதே அய்ய பல வாதந் தலைக் திறந்தந்
தைய்யலே ஒத்த மிக்க கொண்டக் காவன்மைப் பலமுண்டா முற்றி விடுந் தேங்காய்
மொழி.

62. வித்தான தேங்காய் மிகப் பாரமா யிருக்கு மத்தலே தோஉம் வரு மப்போ
தெளித்தார
மில்லாத மானே மி தன்கு லேன்னயான சொல்லா யிதின் குணத்தைச் சொல்.

63. அத்திசீர சத்தி அதிசார முழலை போம் பித்தமொடு பிறமேகம் போம் பேதியாசித்
திரெ
கண்டிலைப்பானது போகும் காரிகைமயீர் காணுங் காவன்டி லையாது போகு முன்.

64. வாழை நீர் தான் குளிற்றி வன் பலது முண்டாகு மோமை விட்டிறிடையு மோமில்லை
யேமா மிர மிபக்க கிறிச்சம் போமெ ன மீரிழிவுந் தாத்த சிரங்குமே போக்குந்
தானே.

65. சோம ரோகம் போந் தலையு மீளைப் புழலை செம்மெசம் பான்டு சோற
போமெனவே யெறம்புருக்கே வாழைநீர் கென்றம் பொருங் கழப்புருக்கு மென்
மொழியாய் காண்.

66. குட்ட முக ரே சங் குன்மம் பெரு வயறு கெட்ட புத்த கிமிர மனீரிழிவு விட்டு

மென்பர் கருங் காலி நீற்கு மில்வனிற்கு மர்கும் குண மென்றறி.

67. பன்னீர் மிகக் குளிர்ந்தி யார சுரஞ் சன்னி யின்னீருழலை யிளைப்புப் போஞ் சன்னி
வாத பித்த சிலேஷ்மந் தியக்கம் வியாகுலம் போ மித்தனையு மா மனிதற் கேள்

68. செவி முகத்துள் தோஷங் சேரவே போக்குங் கன்னீர் அவி யனல் வாயு வெல்
லாங் குளித்திடும் பித்தம் போக்கு
அவி யனல் வாயு வுலத்த அகன்றிடுஞ் சேற்றம மேவுங் கவி மிகழ் மாதே கேளாய்
கற்பூரந் தின்னிற் தானே.

69. சீதந் தருமே யதினதன வற்குந் தீராப் பிற மேகந் தீர்ப்பிக்கும் வாத பித்த
யகற்ற மருவ் மாத மகோதரம் போ
போகும் திருவே விட்டகலான போர்மண்டாகும் பூ முலையீ ரோகப் புத்தி தரு
மென்றே யுரைத்தோன் சந்தனந் நட் பொருளே.

70. சந்தனத்தின் குணத்தைக் கூறத் தரியாதே வந் தயந்த தாபத்தை மாற்றி விடும்
விரத்தப்பிற மேகம் போ மென்றங் கறிந்தே சரத் தொப்பிடுங் கன்னுய் சாற்று.

71. மேகையாவில் முழுது நீற்க மிகவுந் திவடற வாதந் தீரும் வன்னி தரு ம மும்
போமே வலுவுண்டாம்
போதச்சி சரீரம் புனிதமாம் பொருந்தா வன்றேய் போகும் .
மாதம் யிவை மட மயிலே மற்ததனை செய்யுங் குணமிதுவே .

72. வென்னீர் குளித்தாற் குணம் வெப்யது மிக மரைத்
தன் மெல்லியலால் கேள் மிக்க வக்கினி யுண்டாக்கு மை யொடு
சத்தி சுரம் பிரமல் செல தோஷ மகன்றோடுங் கையது கொண்டது வெய்யாது
பாகங்
கன்றுதலே மொய்யதும் பொய்ய லிப்படி மித்தனை தனமும் போம் போம்
வென்னீற்கே.

73. சீதந் தரு மிகுத்த தீபனத்தை யுண்டாக்கும் ஓதரிய
வாதம் போ மூஷ்ணம் போ மாது நல்லாய்
அன்ன மயக்கு மறி வுரிசையுண்டாக்குந்
தென்னங் காய் செய்யுங் குணம்.

74. சுரப்பான பூலைக்காவிக் குணத்தைக் காணுங் காற் பொறப்பாய பித்த மறம்
போகமாம் சொற்ப் பெரிய
சீத மிரத்த பித்தஞ் சேராது தேன் மொழியே பேத மலம் போமென்றே.

75. சிறு வழுதிலைக் குணத்தைச் சொர கயந் தாஜராகி மனைப் புதத்தை யொட்டு
பிறதி யெனத் தாக்கு முயலகனுந் தாங்காது தையலாய் போக்கி விடும் மென்
புகல்.

76. யிலாமிச்சங் கூறி லெழில் குளித்யோகும் பலா மிக்குந் தாயம் விடையாற்கும்
நலமிக்க காந்தி தருஞ் சரமுங் காணகி ரத்த பித்தம் சாந்தி தரு மென்றென்
சாற்று.

77. வெடித்த விப்பழத்தை வாங்கி வெள்ளிய சீலை கட்டிக் சுடுத்திடப் பிழிந்து
சொன்று கன்று நற் சீனி சேர்த்துக்
குடித்திட வெப்பு மாறுங் குருந்திடு மல்லி போல வடுக் கொள் வெல் விழியிலே
மாதளம் பழத்தின் சாறே.

78. காதலையுங் கன்னிலுள் கண் சிவந்த வாய் கருசிப் போததனை நீர்ப் பொ---
முதாலுல்
மாதள் நீர் பங் கொக்கக் கொன்று யருஞ் சீனி சேற்றருந்த அங்கத்தி லாற

79. நன்றி தரும் முற்றத்தங்காய் குணத்தை நாடுங் கால் லொஷ்றிப் பிளிப்பு
அத்த
மன்றியே வாதம் போம் வல்லை வ கிருமி நெஞ்சு நோய் காதம் போந்
தீபனமாங் காண்.

80. மாங்காய்க்கு வாதமாம்---யுண்டாகும் தாங்கரிய தீபனத்தைத் தான் போக்
நீங்காத நெல்லி யிளங் காய்க்கு உஷ்ட்டனம் போமன்னிலையாக் சொல்லும் பி
மே ம் போக் சொல்.

81. நெல்லிக் காய் தான் குளற்றி நிழ பிளிப்பு வாதம் போம் சொல்லிற் துவற்பே
துவற்பாகும்
மெல்லியலே சித்தக் கல்ச்கமுடன் தீதான உஷ்ணம் போம் பித்த மிருப் போக
மென பேசு.

82. தாது வற்க்கிக்கு மாங்கனி தையலாய் போத வற்கிக்கும் வாதம் புள் காய
வாத பி த மொடைப்பு மறக்கு மென்சோதி வைத்தவர் யுண்மை யதாகவே.

83. பேயன் பழ மருந்தில் பித்த ரோகந் தான் போ மோயு மிக வாதத்தை யுண்
டாக்குங்
காய மிகக்குளிரு மென்றென்று வேலையுடை குழ சகத்தி லறிய மிகச் சாற்று.

84. நன்குய் மிலுப்பைப் பூவின் குணத்தை நாடுங் கால் லொன்றுன தாபத்தை போ
விடும்
வென்றன வேலை முதலாங் கயற்ச் கண் அன்பே மெய்யிருக்கு கால முதல்
தணிக்குங் காண்.

85. அதிமதுரம் பேரிஞ்சுக் காயை யுணந் தான் சோதி மருவாத பித்தங் கூறுங் கா
தலி மருவு வானிரத வுண்டாம் வருந்தும் திற தாபமுடன் தாவிரு மேஷ்ணம் போந் தான்.

86. தாமரைக்கச் சத்தியுடாலேய போந் தவித் தவராம் போயிரத்த பித்தம் போக
மிக வுறைரத்த
சீதளமாஞ் சிரிச்சம் போம் சோர் விஷப் பாகங் காதளவுங் கண்ணிழய் காண்.

87. சிந்திபக்கு மிடுந் தீபனமுடன் சாந்தமாகிச் சுரமுந் தவித்திடுஞ்
சேந்திடா தங்கிரத்த பித்தங்களும் போந்திலர் கதிசாரமும் போகுமே.

88. முந்த முந்திரிகை தாதவா மந்த மேனி மிகுங் கண்ணுளக் கழகெறும்
வந்த வன் சுர மஹா பித்த காசமுஞ் சிந்தை நைந்து சுயஞ் சுரந் தீருமே.

89. தேற்ற வித்தின் குணத்தைத் தெளிந்திடச் சாற்றிடும் படி கேட்டிடுந் தையல்
ராற்ற மர்தப் பிற மேக மடங்கிடும் போற்றுவார் கண்ணிற் தோஷமும் போகுமே.

90. காய்ந்தார வைக்க விளநீர் காயத் தீர்க்கு மாய்ந்த வரும் பிற்ற மதலே யகற்றுஞ்
சேர்ந்து வரும்
மந்தத் தாகத்திரட னை சுரந்தீர்க்குஞ் சந்தக் ஈருங் குழலாய் காண்.

91. தேங்கா யிப்பா லுடன் குழமுந் தெளிவிக்குந் தாங்கரிய வாத பித்தந் தான்
போக்கும்
நீங்கரிய தாது வுண்டா மெய்யிற் தங்காத உஷ்ணமே ஆதி விடு மசோதர போமுற்று.

92. சீற காலக் கறந் தாவின் பாலைப்பை திறக்கும் முற காலைத் தீபனமு முண்டா
மிறகாலைத் தாதரும்பு மென்றெனவே தப்பாது லகறியக் சோதில ஏமா மயிலே கூறு.

93. பகற்க் கறந்த ஆன பால் பலமும் வித்தன் விசற்ப மறை போக்கும் விட்டே சகத்தி
யுள்ள
சீதளமா மெய் யெங்குஞ் சேருமே யுஷ்ண மெனத் தாக விழும் பூங் குழலாய் சாற்று.

94. யிராவைப் பால்க் கண்ணி லெழும் நோயகற்றும் பரா முகமாம் நோய் தவிப் பாற்கும்
தராதல மேல்
மெத்திய வசம் பெண்ண விழி மெல்லிய லேமாந்தற்கு பத்தியமா மென்றே பகர்.

95. பாலடை பித்தமொடு சத்தியோம் பண்பாக மாலாடு மூற்சை போ மகாப் பலமும்
மேலாடு தாதரும் புத்தி மனமு மென்றே தனிந்தவற்குப் போதரும் பா மேல் முலையாய்
போற்று.

96. பாலர் விருத்தர் பழஞ் சுரத்தோர் பத்தியமாங் கோல விரதங் குளற்றி கூறுங் கால்
சாலவே
எல்லா வுயிற்கு மிளைத்தவற்கும் பத்தியமாம் நல்லாய் பசுவின் பால் ஊட்டு.

97. சித்த பலமுண்டாம் தய்ய வறி வுண்டாகுங் சுத்தங் சுவாசங் கடுகாது மெத்த
மிரத்த பித்தங் கிரிச்சம் போம் ராச வசிய முண்டாம் கறுத்த பசுவின் பால் தான்.

98. வெள் பசுவின் பால் போக்கும் வாதத்தை வேதவிதி தின் கலப்பு பித்த மறந் தின்மமே
மொன் சிவப்பு பால் போக்கு மையை கபிலப் பால் தானலைத்தும் நோய் போக்கு
மென்றுரைத்தார் நூல்.

99. மேதிப பாலுள் கொள்ள மீளாத வ த பித்த மேதிப் பால் புச விடும் பித்த மேதிப்
பாலை
விளைவிக்கு மெய் கனக்குஞ் சீத மிடும் வெய்யது யிவுண்டாம் விழிக்கு.

100. வெள்ளாட்டுப் பாலுக்கு வியாதி யமு மெய் குளிருந் தள்ளாடு ரத்த பித்தஞ் சாந்தமா
முன்னுரைப்புச் சீத மதிசாரஞ் சிலேஷ்ம சுவாச காசம் வாத ரோகம் போகுமாங்கு.

101. தழை பல தின்கையாலுஞ் சற்று நீர் குடிக்கையாலு மிழ நடந்துடலஞ் சற்று வேகமா
றெற்பதாலு முறையயில் கண்ணளே யொக்குமே பசுவின் பாலைப் பிறையில் லைப்
பினியு மில்லை பேசு வெள்ளாட்டுப் பாலே.

102. தழை பல தின்கையாலுஞ் சற்று நீர் குடாக் கையாலு மிழ நடந்துடலஞ் சற்று
வேகமா றெற்பதாலு
முறையயில் கண்ணளே யொக்குமே பசுவின் பாலைப் பிறையில் லைப் பினியுமில்லை பேசு
வெள்ளாட்டுப் பாலே.

103. செம்மறிப் பால் வாத பித்த சிலேஷ்மத்தை யுண்டாக்கு---மமும் வயறு மெத்த மேவுங்
கால்
கொம்மை வரி முலையாய்ப் பத்தியத்தில் வராது வென்றே பரிவுடனே சொன்னார்
பகர்ந்து.

104. பிரத முடனே---மெத்த மலங் கட்டும் விரதமுடன் வாதத்தை மிடகும் பாத நல்லாய்
மேதையுடன் சுக்கிலமு முண்டா மிகுந் தாது கோதில் தயிர் கென்றே கூறு.

105. ---யிர் கொள்வ லாகாதார் மந்தாக்கினி சுரத் தோர் மாறு விஷப் பாகமுந
தாற் குமட்டி மூலபான்டு வந்தாற்கு
நெயி குடத் தோர் தங்கருக்கும் நேராத---சாகை பிடித்தவுந் தோஷங் காண்.

106. மூடையது வாங்குந் தயிர் நீர் மல மடக்கும் நாடி வருங் கிரிச்சம் நன்று தேடி
நீ வரு
மீண்டுங் கிராணி மிக வுஷ்ணம் போமென்றே தான்டுங் கயற் கண்ணாய் சாற்று.

107. மேதிப் பால் பித்தம் விளைவிக்கும் வெள்ளாட்டுச் சாதிப் பால் மூப் பிணியைச்
சாடிவிக்கும்
மேதினி யலாவிய் பாலாற்கு மருதமா மம்புலிப் பால் வாதமா மென்றே மதி.

108. மார மதுவா யிருக்கும் வன் பிலறு முண்டா மிரவரு மூத்திரசி சார மதின் மிக
வே
மாற்சம் பசுவின் தயிர் நாள் மன மகிழக் கூற்றில் விரி மானே குணம்.

109. பார மிகும் வாதம் பரவி மிடு முட்டணமா முரல விடத்தைப் போக்கு முன்மையே
சாரேருமை யென்றுறா ந் தயிர் ஒண்டா மெழிற் குணந் களித்தலையும் பின்ன மரு
மென் மொழியாய் பார்.

110. வாதமுடன் ஐன்மம் மருவாது வன் சிலேஷ்மம் போத வரு காசம் புகையாது
காதல் மிக
வளருட் வொட்டாது யோது பசி யுண்டாகும் வெள்ளாட்டு மெய்த் தயிர் தான்
மேல்.

111. யிளைய தயிர் கிறிச்ச யிளைப்பு விடாய் நீருங் கிளரும் வாதங் கிளர்ந்தே தலை
வரு
மந்தாக் கினியு மதி போல் முகமுடைய செந்தாமரைத் திருவே செப்பு;

112. செம்மலித் தயிர் சேரில் மாரயாம் கொம்மை மென முலையா யிது கூறிடல்
விம்மும் வாதம் விரைந்தேறு மையப் புடன் திம்மை யாந் திரி தோஷம் விளைக்
குமே.

113. <u>தயிருக் கனுபானம்</u>:-

வாதந் தனக்குப் புவன் பித்த சக்கரையாம் யோத விட்டுக் காச்சி யிடும்
பொற்க் கொடியே
காசி வரும் சுக்கு மிளகு பொடி குழ வரு கோழைக்குத் தக்க தயிர் காச்சி
யிடத் தான்.

114. <u>வியாதிகளுக்கு மோர் கொள்ளும்படி</u>:-

கிறிச்சந் தனக்கு வெல்லங் கேள் சுக்கு பாண்டுவுக்கு பிச்சரிய சுக்கு மூடச்ப்
பர் உலத்
தச்சதோர் மேசந் தனக்குத் தேன் யிச்ச லேயா தவைக்கு மோ நீர் சொடு
வேவி மூட்டு:

115. உண்ட தரத் தாவடறதி விளை தலால் கண்ட மலங்கள் கழிந்தலால் அண்டுவார்
வார் கொடுவார் வன் முலையீர் வார் கொடுவார் மோர் கொடுவார்
மோர் கொடுவார் மோர் கொடுவார் மோர்.

116. <u>வெண்ணெக்குச் சமுதாயமான குணம்</u>:-

தாது மிகக் குளிர்ந்தான் மெய் நிறங் கொடுக்கு மோது பலமுண்டாகு முன்மையே
வாத பித்த மூலம் போம் வன் கண்ணொளி கொடுக்குங் கோதில் வெண்ணெ தா
னென்றே.

117. <u>பச்சை வெண்ணெ</u>:-

யிரத்த பித்தங் கண்றொ யெடு விரணம் விக்கம் தரக்க யிவை தீருந் தானே முரத்
தி விடும்
சேற்சுமத் தைப் போக்குஞ் சிறப்புடையவா வெண்ணெ கூற்று விழியாளே குணம்.

118. <u>பசுவின் வெண்ணெ</u>:-

பாலர்க்கு ஆகும் பரம அவுஷதமாஞ் சால விளையுந் தாது சாற்றுங் கால்
கோல மெறு முன் தோஷம் போக்கு முயற்றி யிடிலா வெண்ணெ விஸ்தாரமாகவே
விளம்பு.

119. <u>எருமை வெண்ணெ</u>:-

வாத மருவாது சேற்சுமம் போம் மெய்யது தான் பராம் வெம்பிடில் தய்யு
விழி
மாவே கேள் தாபம் பிறமை பித்தம் தாவே யித் கொளங்கள் சாற்று.

120. யெல்லா வதிசாரம் திறக்கும் மெழிற் சுவாசம் பொல்லாத சேற்சுமமும் போக்
கும் நல்லாய் கேள்
வெள்ளாட்டு வெண்ணெ மித்த சுரந் தாகமும் தள்ளாட்டும் பித்தம் போம்
தான்.

121. நெய் பருகிற் கண் குளிரும் நீர் சுக்குல முண்டாம் வெய்ய பசியுண்டா--பித்தம்
மொய் குழலே
உள் வெச்சை போக்கு முயிரை நிலை நிறுத்துங் கொள விருத்தன் பாலருக்கும்.

122. புத்திக்கு மெய்யழகு போதந் தரு நயன மெர்த வொளியு மாம் வேத முறை
சத்தியமே
வாதமொடு பித்தம் வரட்சி போம் மாறு நல்லீர் தோதெருமை நெய்யின்
குணம்.

123. ஆமணக் கெண்ணெ தன்னை ஆவிய மறியக் கேள் மின் புமணக் சர்ம தோஷம் பெர
பொருந்திய வாதம்

சீமத் தாகம் போக்குந் திகழ்வுட னறிவு முண்டாம் தீவைந் குடலின் வாதம் சேர் குட
லேந்தம் போமே.

124. <u>நல்லெண்ணெய்க் குணம்</u> :-

என்னுயிர் னமே தெக்கில் இளமையும் மொளிவு முண்டாம் கண்ணிலே செவியில் --
வுங் காசமும் கனிவு மாற்றம்
புண்ணில் ரேவு போக்கும் புரி தடி பேராரிஉடம் போக்குந் திண்ணிய கபமுங் காற்றர்
திடமுடன் போக்கு மென்றே.

125. <u>சன்னி பாத வயிரவம்</u> :-

சுக்குத் திப்பிலி மிளகு கெந்தகம் சசித்த நாபி ரசமுடனே மிக்க ஊமத்தை விரை
இந்து மிகுத்த அப்பிரகம் வெண்காரம்
தக்க மிவை யோடொப்பதுவுந் தானே சரியாய்ப் பொடியாக்கி யொக்க சொப்
பியிலன் வைத்து யொன்றிய வச்சிர மூட்ட மிடே.

126. மிடவே மூன்று சாமத் தயிலம் பக்குவ மாய்த்தா நிறக்கி
அடவா மீரம் பூனையுடனே கோழி நாய்ப் பிச்சுந்
திடமான் காட்டுப் பன்றியுடன் செய்ய பச்சோந்திப் பாம்புடனே
தடஞ் சேர் குழலாயவை யோரொன்றிற் றானே யோர் சாமங் கொண்டரையே.

127. அரைத்த மருந்து மிலக்கமது வாய குன்றிப் பிரமான
மிரைத்த காயா--த மா யிஞ்சி யாடாதோடை யிலை
வரைந்த திரிசுடுகு கண்டங்காலி வன்மைத் தூதுவிளை காஞ்சொறி
நரிக்கிச் கசாயந் தானிட்டு நன்றும் குளிகைத் தானிடவே.

128. மிடவே சன்னி பதிமூன்று மியன்ற பச்ச வாதமது
மடவே தோஉ சுரமாகு மர்மமு மூலே மகோதரமுந்
திடமே நமக்கினி யில்லை யென்ம் தீரும் பத்தியந் தனைச் சோறு
வட நேர் துவரை யறைக் கீரை வாறும் வெள்ளிராது கூட்டே.

129. கூட்டில் நொச்சில்த் தழுதாழை கோலந் அ·ரவளை வறள் முள்ளி
நாட்டந் அளசி காஞ்சொறி நாமக் கண்டங் காலியுடன்
தேட்டமாகப் பிட்டிட்டு தெளிந்த சாற்றிந் றேன் கூட்டி
மூட்டுந் திரிசுடுகுவெண்கார முதி தாமரைத்து மேற் பொடி அ வே.

130/. யிம் மருந்து ராவுதரு வியன்ற கசாயங் குளிகை யிட்டு
செம்மைப் படவே நாவுக்கு செழித்த கண்டுர மினையிடவே
நன்மையாகும் வியாதி யெல்லாம் நாடதனை வாம நறருக்கு
வம்மை பாத்த தானை திஉ மாகுஞ் சன்னி பாத வயிரவமாமே.

<u>சுரசன்ன பயிரவம்</u>.

1. சுரசன்ன பயிரவ குளிகை யென்று சுரவ ரோகந் தான் தீர
யிச்சையான ரச நாபி யியன்ற கெந்தகம் அப்பிரகம்
மச்ச மன்றி பரிதாரமான தாம்பிர பற்பமுடன்
கச்சின மூலைப்பால் கரியாலங் கண்ணிச் சாற்றுலரைத்திடவே.

2. அரைத்தே சொப்பில் தான் வைத்து அடவாஞ் சீலை மண் மூன்றடனே
வருத்தம் வொரு குளவு வாலுகா வந்திரப் புடம் வைத்து
திருத்தமாக மிளம் பாகஞ் சேர் மிளகுப் பிரமான
முளத்தே யிடவே யப் பொழுதே போகுஞ் சுரவ ரோகமதே.

3. சுரவ ரோகந் தான் தீர சுர சன பயிரவந் தனுபானம்
நிறையா யிஞ்சித் தேனுடும் நிறைந்த வாடாதோடை யிலை
குறைவே யில்லாத் திரிசுடுகு கொண்ட கசாய மதனிலிட
விறைவா பாத மொத்த விளை யியங்கும் படியே போன்றிடுமே.

<u>நாராயண பத்திரக் குளிகை</u> :-

1. கெந்தகத் தோடரி தாரங் கிள்ரும் ரோகணி திரிசுடுகு
அந்தமுடனே அப்பிரகமான குபியுடன் லிங்கம்
யிந்த முதலாய்ப் பெருங்காயம் மியன்ற மிரி பிசரி கொண்டு
வந்த பஞ்ச லோகத்தில் வருத்தங் கசாயத்தி லரைத்திடவே.

2. யிந்தக் கசாயந் தலிலந்த யிரண்டு குமாய்த் தானரைத்து
வந்து சொப்பில் தானிட்டு வச்சிர முலைப் புடம் வைத்து
சிந்தை மகிழ்ந்து அம் மருந்து சீலை மண்ணோடு செய்து கொள்
ளெழுந்த வெய்யி லஞ்சு நாள் முசியா திட்டுப் பாத்திடவே.

3. காத்த மருந்து நரிப் பிச்சு கான மீனின் தான் பிச்சு
பாத்து ரெண்டு நாளரைத்து மருவுங் குன்றிப் பிறமாணம்
வேத்து மிகுத்து வராமல் மிகவே குளிகைத் தாருக்கிப்
பாத்து வெற்றிலைச் சாற்றிலிட பாறுந் தோஉ சுரங்க ளெல்லாம்.

4. மிறவாந் சுரங்கள் தானமேத்து மென்றுஞ் சன்னி பதிமூன்று
மறு தானன்றி சேற்றுமமுமான வகைகளவை யெல்லாம்
விதியே நமக்கில வென்றே குருமவி யோடும் விரை வின்னென
மதி தாறுகுந் தேனிஞ்சி மாவு மட்ட சாத் [illegible]

5. நாராயண யந்திரந் தானிடவே நயமாம் வியாதி தானனைத்துஞ்
சீராய்த் தவரை யறைக் கீரை செறித்த திலைச் சோறிலை யாரும்
பேரா யிரத்தப் பெருமான் தான் பெருச மாத்திரை போற்ற வினை
பாரா தோடு மப்படி போல யாரும் வியாதி பார்த்தறவே.

மன்தூர வடகம்

1. மன்தூர மாகும் பழஞ் சிட்டம் வெருந்த நாரா பலங் கொண்டு
மீர்டு தான்றி சமூமு மேவுங் கோமியர் சமமாகு.
முன்டே யிந்நீரிற் றேத் தெடுச்ச வுகந்த மன்தூரஞ் சுத்தி யதார்
நின்டிற் ன்ாா யவையிடித்து செய்ய ஆவின் மோர் கொண்டு.

2. அந்த குமாரில் மன்தூரம் மன்பது நாழிகை யூற விட்டு
மிந்தக் கொடுவேலி சீயை யிலை யிஞ்சி பலாசு நொச்சியிலை
கந்தப் பிரண்ட கரந்தையுடன் காந்த் சாரணை கருவேம்பு
வந்த சங்கம், பட்டை கள்ளி மாதளம் பழ மிலை யோரொன்று.

3. ஒரொன்று ரெண்டு பல மிடித்து வுகந்த நயிரிற் புடம் வைத்துப்
பாரென் வேப்பம் பட்டை சுத்தி பண்ணி சுக்குத பலம் பத்து
ஒரென சீரகம் பலம் பத்து வுகந்த மிளகு பலம் பதினைந்து
யேரென் திப்பிலி அம் பலமும் பெருத்த கருஞ்சாய் பொடி பத்தே.

4. கல்லுப்பு வெடி யுப்பு யிந்துப்பு காச்சுப்பு வட்சார மிவை யைந்து
நல்ல பலமா யைந்து கொண்டு நாடுங் கற்சம் பலமெல்லாம்
செல்ல வெவ்வேறே சுத்தி பண்ணி செருத்திடப் பொடிபூடே.

எல்லாங் குழிக் கல்லிற் றாளரைக்க யிதற்குச் சாறு விளம்பக் கேள்.

5. யிஞ்சி வல்லாரை கையாந் தகரை யியந்ற வழுதிலை நீர்முள்ளி
அஞ்சு மன்றுரி சாறு கொண்டு அந்த மருந்து நேர கரைத்து
கொஞ்சு கொட்டைப் பாக்களவு கொண்டே சாயா சுட்கமதே
விஞ்சுந் தேனிலொருண்டை விளங்கக் கொள்ளீர் மேதினியீர்.

6. பாண்டு விக்கப் பாண்டு சுவாசமுடன் பாண்டு ரோகம் விக்கப் பாகம்
மீண்டும் பயிற்றிய வாய்வு பல மிகுத்த காமாலை எவ் வகையு மீண்டு
மண்டி வயிறடனே யியன்ற மகோதரம் புறங் காளுந்
ஆண்டும் புறங் கை வீக்கமுடன் சொல்லுக் கிற நீரிறங்கியதே.

7. மஞ்சள் கன்கும்பு யேலே தான் மருவு நீபா யிறங்கிறதும்
விஞ்சு காலை மாலையுடன் மிகுத்த கண் தான் னெரியாது
மிஞ்சிவ வேதென்றுதே மிகுத்த மாயன் திரும்பாத
மஞ்சி தேசித்துப் போற்ற வினை யகலும் படி போவாகத்
தஞ்சமா யிப் பிணிகளெல்லாந் தகற்று மன்தூர வடகமிதே.

ரசபூபதி:

1. யிரதங் கழஞ்சு மனோசிலையு மென்று மதுரஞ் சாதிலிங்கம்
மரிது வெண்காரஞ் சீரகமு மாகு மோரொன்று கழிஞ்சு கொண்டு
அரிது நாபி யிரு கழஞ்சு சொல்லும் வாள முக்கழஞ்சு
அரிதே பாகலிலைச் சாற்றி லரைக்கக் குன்றிப் பிரமாணம்.

2. குன்றி போலத்தான் திரட்டி குடுக்கு மனுபானங் குறித்துக் கொள்
நன்றும் பித்த சுரத்துக்கு நாடுஞ் சக்கரை நெய் பாகுந்
திற வாத யிஞ்சிற் றேன் நீருஞ் சேற்ம சுரத்துக்கு
அஞ்ச அட்ட சரக் குடி நீராகுந் திப்பிலி மேற் பொடியே:

சூத்தியானந்த பயிரவம்.

1. அபினி யிந்த நேர்வாள மான கெந்தக மடல் துத்தந்
தபன விடைய பிவ சமமுய்த் தானே வெற்றிலைச் சாற்றரைத்து
உபய குன்றிப் பிரமான முன்மிரிஞ்சிச் சாற்றிலிடத்
தாபமாமேமு நாழிகை யிற்றங்கா தோடுஞ் சுர மனைத்தும்.

ஆனந்த பயிரவம்.

1. பச்சை நாபி தாதிலிங்கம் பரிந்த இந்து வெண்காரம்
சொச்சைத் திருகடுகு நேர்வாளம் கூறுங் கருஞ்சீரகு மிவை சமனும்
பச்ச தேசிப் பழச் சாற்றில் லரைத்துப் பயறளவு வாங்கி கொண்டு
வெச்ச யிஞ்சிச் சாற்றிலிட வேகுஞ் சுர வகை தானனைத்தே.

2. ராம பாணக் குளிகை:-

கடுகு ரோகணி நேர்வாளங் கலந்த யிரச மிவை யெல்லா
மிட வேரொன்று கழஞ்சு யிதுக்குச் சர்க்கரை யிரு பலமாந்
திடமா முலைப் பால் விட்டரைத்து திருந்தப் பயறளவா
யிடவே முலைப் பாலிற்சியது வாந் ராம பாணமிதே.

சுர கோடா குளிகை :-

1. வெண்காரமுங் கெந்தகமும் மிகுக்க நாபி மிரசமுடன்
கன் பார்த் திப்பிலி திரிபலையுங் கதிக்க வேரோன் கழஞ்சு கொண்டு
நன்பாற் கச்சு வரிதாரம் நல்குமோ ரொன்று முக்கழஞ்சு
என் காசு சுத்தி நேர்வாள பிழவு மரு கழஞ்சி சொன்னியதே.

2. கட்டி நாரிச்சி குறிச் கல்லில் கோல சிலைச் சாறு கொண்டு
மீட்டுஞ் சுத்தி மருந் தெல்லா மிஞ்சு நேர கந்தாளரைத்து
நீட்டுந் துவரைப் பிரமாணம் நிச்சிய மிஞ்சிச் சாற்றிலிட
வோட்டும் இளிரும் பரிதாப மொட்டுஞ் சுரமு மோடிடுமே.

3. என்னை பார்வும் பொரிக்குமு மிந்த மருந்துக் காகாது
பன்னை ராவில் இடிநீர் தான் வருத்தஞ் சிறு முட்டி பேரமுட்டி
நன்று மோரொன்றிரு கழஞ்சு நாகுஞ் சக்கைப் பொடி கழஞ்சு
மின்றே மிருநாழி நீருருக்கா மிதற்கு திப்பிலி மேற் பொடியா
யுன்ன ராவிற் கசாய மென்றே யுரைத்தார் வியாச முனி யுகந்தே.

மிரச சுத்திக் குளிகை :-

1. கெந்தகம் மிரசம் நேர்வாளம் கிளர்ந்த திரிகடுகு ரோகணியு
மாந்த மாந்த சமகுக் கிள வெந்நீர் கொண்டு தான் வார்த்து
வந்த மாந்தக் கிவை சமனாய் வாருங் கெந்தக மிரசமுடன்
தந்து மர்த்திச்சு குந்தளவாய் தானே வாத சுரத்துக்கே.

2. வாத சுரத்துக் கிள வெந்நீராம் மருவுஞ் சன்னி வாத சுரம்
போக முலைப் பாலி லோருண்டை பொன்னே சேற்ம சுரத்துக்கு
தீதே யாடாதோடையுடன் திருந்து பற்படாங் கொத்தமல்லி
மாதே நாழி நீருமயக்காய் வருந்த முண்டை கொளிற்விடவே.

3. வெந்நீர் காச்சிப் பனியில் வைத்த வெடிந் தொருண்டை வாத சுரம்
நன்னீர் பித்த சுரத்துக்கு நற் சந்தன மேலம் பற்படாக
மின்னே நாழி நீர் கொண்டு மிகுத்துக் காச்சி யதனிலிட
வன்னே சுரத்துக் கநுபான மாகு மென்று ரைத்தியலுர்.

மகாசுர சுராங்குசம் :

1. மிரசஞ் சுத்தி யரு கழஞ்சு மேமத் தேசிப் பழச் சாற்றில்
நிருதமாக குழைந்து நீட்ட சுத்தி நாபி யது
அரிதே சுக்குத் திப்பிலியு மரு கழஞ்சாக யவை கொண்டு
பரிதரபாக லெமிச்சம் பழம் மிஞ்சிச் சாற்றரையே.

2. பாகல் முதலாய் மூன்று குள் பரிந்தே யரைத்துப் பயறளவாய்
ஏகமாகக் குளிகை செய்து மிஞ்சி தேநெய்யிற் றானிடவே
தோகை சன்னி வாதமுடன் சொல்லுங் கை கால் குத்து சுர
மாகுஞ் சன்னி விஷ மற்று மதிசார சுரமு மகன்றிடுமே.

3. மிஞ்சிச் சாற்றிலிட லாகு மிது வன்றி யாடா தோடையுடன்
மிஞ்சும் புசனி கொத்தமல்லி மிகுத்த கற்றுழை சாறு சுக்கு
மிஞ்சு பற்படாக மிவை சமனாய் வீறக் கசாயந் தான் காய்ச்சி
யஞ்சாம லொருண்டை தானிடவே யாகு மகா சுராங்குச மென்றருளியதே.

நீலகண்ட ரசம் :

1. கடுகு ரோகணி சேற் கொம்பு கடுக்காய் மிளகு பெலிகாரங்
கொடிய மிரச நேர்வாளங் கொள்ளு மனோச் சிலைக் கொழுந்துடனே
படி சேர் கிலர்ந்த அரிதாரம் பழைய வர்ச குபியுட
நிடு நோகுஞ் சாதிலிங்க மிவையுஞ் சரியா யிது கொள்ளே.

2. கொள்ளுங் கையாந் தகரை யிலைக் கோதாய் நருக்கிச் சாறு கொண்டு
தள்ளி யரைத்துப் பாவட்டங் காயள வுண்டை செய்து
மெள்ள நிழலிற் றாலுலத்தி விதமாஞ் சுக்கு நீரிலிட்டால்
கள்ளச் சுரங்கள் மூவகையுங் கடிக் யோடுங் கண்டீரே.

பிறளய நீலகண்ட ரசம் :

1. வெண்கார மிரசமுடன் வரச நாபி மிளகு கடுகுரோகணி கடுக்காய் வாள
மென் கடு மருந்திவை கழஞ்சு கட்டி யிந்த மருந்தற கழஞ்சுங் கொற்றுன் சாற்றுல்
பன்பாக வரைத்துண்டை பாவட்டங் காயளவா யிளநீரிற் பற்படாகங் காச்சி யிட்டா
லென் காயுஞ் சுரங்களெல்லா மேகு மென்றே யியம்பினர் தா முனிவரியல்ப தாச.

ஹுங்கார வீர நீலகண்ட ரசம் :

கடிய மிளகு சுக்குடனே கள்ளாத் திப்பிலி வெண்காரம்
படியி லிரசம் நேர்வாளம் பதமா யரை யுண்டை மிளகளவாய்
வெடிக்குங் கஞ்சாங் கோரையி நீர் மெத்த முண்டை கொடுப்பீரா
யடவாஞ் விடுமே சுர மெத்த வரைந்தார் முனிவோராண ளாரே.

-- ஆடாதோடை நொச்சில் செருப்படைச் சாற்றில் அரைக்கவும்.

அத்தகுரிசுவர அமுர்த சஞ்சீவி:

1. பக்கை நாபி கொண்டு வந்த பரிந்த சீலையிற் முச் கட்டி
யிச்சையாக வெள்ளாட்டினி லங்கு கோமியில் சலையத்தி
லச்சத் கொளளெந்திரமாக வைத்து வுகந்தே நாளும் புடமிட்டு
மெச்சிய விடத்துத் தாவெடுத்து மேலிற் கொட்டி எடுத்துப் பின்.

2. நாழிப் பசுவின் பாலதனிற் நன்குய்ப் புடமிட்டுத் தான் கழுவி
மூழ வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தி லதிரம் பின் பொரு புடமிட்டு
எழுப் பசுவின் பாலரியி லதிரம் பிற்பொரு புடம் வைத்துத்
தாழுக் கழுவி யது தனக்கே சுடு மருந்து கேள்.

3. கோரோசலை நான் மூக் கழுத்து கோட்டஞ் செண்பக நாற் கழஞ்சு
நேரே யாவின் பால் விட்டு நிகழ வரைத்து முன் புடமிட்ட
பாரே குலியுங் கழஞ்சும் பரிவால் குழிக் கல்லிலை யிட்டு
நேரோ மாதின் முலைப் பாலிலொரு நாட் செய்து உகந்த பின்னே.

4. மாதளம் பழச் சாறு தாரரியு மன்றுங் கருப்பஞ் சாறு
தீதே யிலாத செவ்வந்தி மிகும் புக் சாறுரியும்
மாதே யோரோன்றொரு நாளாய் மகிழ்ந்து வரைத்து வகு வள்ளி
போதே பாலங் கட்டி மன்னில் பொருந்து மதலை முலைப் பாலில்.

5. முலைப் பாலதனி லூற வைத்து முசியாமந் தன்னீரிற் தானரைத்து
தலைப்பா ரன்னி யிம் மருந்து குழுவு கருக்கி
யிலைக் கான பயறு பிரமான மிந்த மாதளம் பழச் சாற்றில்
சிலைத் தான பொருந்தத் தாப சுரந் தீரும் முத சஞ்சீவி.

6. ரெண்டாங் கூறு மருந்துடனே நேர்வாளஞ் சாதிலிங்க முட
கிண்டாங் கடுகு ரோகணியு முகந்த வெண்கார முடனுக
வுண்டாஞ் சாத்திர வேதியது மொத்தக் கூட்டிப் பொடி செய்து
கண்ட மருந்து வகை யெல்லாங் கலந்தே யாக்குங் கசாயங் கேள்.

7. சிவதை வேருங் கொடுவேலி சேர யிரண்டுந் தானருக்கி
அவமாய்த் தன்னீருரி வாத்து சூரர் தன்னியில் மருந்தரைத்து
யிவன் மேல் வந்தசுரத்துக்கு யிஞ்சிச் சாறு மிளவன்றி
தவனே காவட்டம் பொற் சறுகந் தானே கசாயத் தன்னீராம்.

8. இந்தக் கசாய மல்லாம விஞ்சிச் சாறுந் தானுக
மந்தப் பயறு போளவா யான வுண்கட தானிடவே
வந்த தோஉங் சுர வகையு மாறுந் தாப பரிதாப
மிந்த வுண் ட தனக்குப் பேரிலகுஞ் சஞ்சீவி மென்றியதே.

9. மூனுங் கூறி லொரு பங்கு முறுந்த தெங்கிளநீரி
லான்ற மாருந்து தானரைத்து அதுவும் பயறளவாகக் கொள
நான்ற தெங்கி நிளநீரிதர் நன்மு யிரண்டு கருக்கி
யான யிதி யிளி நீரிலந்த வுண்டை பாதியிடே.

10. யிட்ட பாதி யுண்டைக்கு யிடப்பாகமே தாக் குளிரும்
அஸ்திக் கென குறை பாதி அத யிள நீரிற் தானிடவே
திட்டமாக வலப் புறந்தான் சேரக் குளிருஞ் சுர மெல்லாம்
வட்டமாக யிச் குளிகை வருந்து மற்குரிசு கரமே.

11. நாலாங் கூறு மருந் தெடுத்து நன்கும் நெய்க் கொட்டான பழமெடுத்து
மேலா யிளநீர் தனிலிட்டு மேலி யுறி யிள நீருஞ்
சால வரைத்துப் பயறளவாய்த் தரிக்கு யிள நீரிற் தானிடவே
காலனுன தோஉஞ் சுரங் கடுகித் தீருங் கண்டாயே.

12. பித்தலே மருந்து ஒரு யியல்புட வரைத்துத் தானா
மொத்த தோரனப் பாவத்தி லுகந்திடு முன்மையாக
சித்தருரயன் மால முன்னே திரு முனி யருளிச் செய்த
வந்த குரிசுவர மா மென்புலகத்தி வரானினுரே.

சுத்த சுராங்குசம்:

வெண்காரங் கெந்தக மரிதார மிகுந்த குரி மனோசிலையும்
பன்பா யிரசந் திரிகடுகு மருந்த திரிப லை யிலை யெல்லாங்
கன்பா மோரோன்று கழஞ்சா கதித்த வாளமது கழஞ்சு
பன்பா முருக்கிலைச் சாற்றரைத்து பருத்த குன்றிப் பிரமாணம்.

நாற்தங்காய்க் கருகு:-

1. திரிகடுகு வசம்பு வெள்ளுளி திருந்து மிரு சீரக மசமதாகும்
அதிலதான சீனக் காரம் ஆன நர்ரும் யிந்துப்பு
நெரியாங் கெந்தகந் அரிசியுடன் சீரு மரைப் பொடி கல்லுப்பு
உறவே திரிபலை யிலை சமனாய் உகந்து கூட்டினுன்மை யிதே.

2. அத்தர் அரிசி கெந்தகமுந் தலங்கு அத்தி நான் பன்னி
உற்றே யிலை யெலாம் பொடி செய்து உகந்த அறத்தை பேய்க் கொம்மட்டி

சித்தம் பெறவே அதில் இசிக்க சேர வுலத்திச் சூரணமாய்
அத்தனை யாம செவ்வாயில் அருளி லத்தி லக்கி தான் கொள்ளே.

3. நன்றும் வெருகடிப் பிரமான மயத்து நாருந்தான் தின்ன
குன்ம வாய்வுளரி குன்மம் சூலையுஞ் சுக்கி லசி குன்மம்
யின்றே அருவை பீனிசு யுமி யன்ற மனோகரம் பெரு வயரும்
யின்றே வெதுப்புப் பார்வை முதல் யிலையே தீரு மென்றாரே.

சதிரக் கள்ளிச் சூதச் சூரணம்:-

1. சதிரக் கள்ளி, முயுருவி சமூல மெருக்கு செங்கொடியு
யிதமாம் புளியம் புரோஷியத் யிலைகள் வெல்லேற தான் சுட்டு
மதி தான் சமனு யொரு பலமும் மருதம் பட்டை சாறுதனில்
யிதமா யிருபது கடுக்காயும் யிவைகளோ டொன்று சமுக்சு கொள்ளே.

2. சுட்டு மருந்து யிவை எல்லாங் குழிக் கல்லில் தானிட்டு
மீட்டு மருதம் பட்டையது மேவிய சாற்றில் தானரைத்து
தீட்டுங்காலை வெருகடி கொள தீரு மந்தம் பினிச் சேக்கு
மூட்டுங் குன்மம் பல வாய்வு முடிகித் தீரும் முன்னேமே.

வச்சிர வல்லிச் சூரணம்:

1. எருக்கிலைப் பழுப்புங் கள்ளியுடன் யியன்ற கொழுந்தும் பிரண்டையுமாம்
தருக்குத் சாரலை கல்லுப்பு நன்றாய் பொடி செய்து சட்டி தனில்
யிருக்க முன் தேர் வித்த மருந்து யிட்டுக் கல்லுப்புப் பொடி
அருக்க முன தேர்வித்த மருந்ததுவும் அதுக் கடுக்காய வைத்திடவே.

2. உப்பு மருந்து அதுக் கடுக்காய் உகந்து சட்டியில் தான் வைத்து
அப்புட்டெரித்துச் சூரணமாய் அதிலே யிரு பலந் திரிகடுகு
செய் இரு சீரகம் வெள்ளுள்ளி சிறந்த வாலுளுவை அசமதாகம்
ஒப்பிலா கடுகு பெருங்காயம் உகந்த காந்த மோரொன்று.

3. யிம் மருந்தோ டொன்று கழஞ்சு கொள்ள யிதுக்குக் கடுக்காய்
பதின் கழஞ்சு மருதம் பட்டை யிது சிறந்த சாம்பலிரு பலமும்
பம்மக் கட்டி வெருகடி கொள பருகும் வெந்நீரில் தான் கொள்ள
அம்மாலை குன்ம முதல் ஆறந் திசை வாய்வு மகன்றிடுமே.

ரச சூரணம்:

1. யிரசம் பத்து வெண்காரம் யிரவு மாறு யிந்துப்பு
சரசமாக அறு கழஞ்சு தானே நத்தம் கெந்தகமும்
திரசக் திப்பிலி யிவை மூன்றும் சீ கண்ட யறு கழஞ்சாகக் கொள்
அரிச ஒரொன்று பலமாகு மருளிச் செய்வோமது கேளீர்.

2. திட்டல் காந்தம் வெள்ளுள்ளியும் கிராம்பு ஒரொன்று பலமாக
யிஷ்டமாக வேறொன்று யிலங்கச் சுக்கி ஒரொன்று
வட்டமான சூரணமாய் மகிழ்ந்தே நெய் வெல்லத்தில்
அஷ்ட சூரக் காயளவு அறுங் குன்ம மானதுவே.

பிரம்மா வாக்கிய குளிகை:

1. சார்த்த யிரத மரிதாரங் சமூல கிரிய லை திரிகடுகு
ஏய்ந்த வால யிந்துப்பு யிலையும் நாபி வெண்காரம்
வாய்ந்த சீனக் காரமுடன் வலிய நீலிச் சாற்றரைத்து
சேர்த்த குளிகை குன்றி போல திரளச் சமையுங் கண்டீரே.

2. யிப்படி சமைத்த யிரத யியல் புள்ள குளிகை தன்னை
மெய்படு வெண்ணை தன்னில் மருவியே நீருக்கால்
மெய்ப்படு சூலை குன்மம் வியாதி சூட கரியு மேலும்
அப்படி முனிவர் தாமு மருளினர் புலியுளோர்க்கே.

சிந்தாமணி செந்தூரம்:

1. நாலு கழஞ்சு ரசந் தானும் நலமாங் குழிக் கல்லிற் தானிட்டு
வெண் கெந்தகங் கூட விட்டு யிடிச்சுத் திரட்டிச் சீலையில் வைத்துச்
சாலப் பிழிஞ் சாலிரத மது சாருமற் சீலையிற் கிழி கட்டி
பால கோவையா யொரு பானை பாதிக்கு மணலைத் தான், சொரிந்து.

2. அதனோட நிதக் கிழி தானு மாகு மறவுந் தட்டாமல் விதி
விதமாய் யவை யற்று மறுபடியு மேலி மணலை யுட் சொரிந்து
பதமாய்ப் பானை மண் மேலே பாங்காய் எருமுட்டை தா மூட்டி
யிதமாய்ச் சுட்டு கொண்டு தான் மூடி யிதன் மேல் மெருப் பெட்டு.

3. ஒரு சாமங்கெச புட மா யிடவே உகந்த குருமாறவிட்டு
தீ வருகும் திரிகடுகு தாம் பொரிச்சு மறைத்த பொடியும் பனவிடையுந்
தருமே செந்தூரம் பனவிடையுந் தானே தேனில் மிகக் கொள்ள
சிருவே விராதி யிவை யெல்லாம் திருந்திச் சொல்வோஞ் செவிக் கேளீர்.

4. மாமம் வியாதி கிராணி குன்ம மன்றம் பீலிகை மகோதரம்
வாறும் வாய்வு பெரு வயறு வருத்தங் கூலேக் கடுப் பெல்லாம்
பாறு மென்று மாமுனிவன் மன்னுஞ் சிந்தாமணிச் செந்நூரங்
கூற்று கமிரி லகத்தியர் கொண்ட வாகடக் குறி யிதுவே.

<u>கிராணி கபாடம்:</u>

1. கெந்தக மிரச மதிவிடையங் கிரார்ந்த கடுக்காய் முக்கூறுடன்
ஊர்ந்த வற்சிகை சவுக்காரங் கடு மிலவம் பிசின் வசம்பு
முர்தச் சமனுய்த் தான் கொண்டு முனிந்த கஞ்சாவிலைச் சாற்றி
லர்கம் பெறவே தானரைக்க யாம கையார் தகரைச் சாறு கொண்டு.

2. ஒரு ஞளரைக்க வெம்பிச்சையுகந்த சாற்றிலொரு ஞளரைக்க
வருமே தேற்றன் விதை போல மகிழு வுலத்தி யப்பான
மருவுமே வாய்வுக்குத் தேனிலிட மங்கும் பிச்தத் தெருமைத் தயிர்
வருமே சேற்றமந் தேனிட மன்றந் திப்பிலி மேற் பொடியே.

<u>பஞ்சாக்கினி சண்டமாருத குளிகை:</u>

1. பஞ்ச லவணம் யவட்சாரம் பாதரசம் யதிர்சில் சொருகோவி
அங்கக் காட்டுக் கருணையேட முள பிரண்டை யசமதாக
யிஞ்சி சீரகம் பெருங்காயம் யியன்ற நேர்வாளம் விழாலரிசி
தங்கர் திரிபலை திரிகடுகுங் காலே உள்ளி சமனுக.

2. பொடி செய்து சமனுய்க் கள்ளிப் பால் பொருந்த வரைத்துக் கடலை போல்
பிடிசீர நெய்பால் தான் கொள்ள மேலக் குடிநீர் குடித்திடவே
படியிறு தீரும் வியாதி பகரக் கேளீர் பாரினிலோர்
திடமே சீரு மென முனிவன் செப்பும் பஞ்சாக்கினி மாருதமே.

3. சுத்திரக் கிரிச்ச குன்மமுடன் முதியா மகோதரஞ் சலக் கூர்மம்
திரத்த சாரும் சுவாசமுடன் தியந்த அத்தி வாயு பல
பந்த மந்தாக்கினி யிலை பித்தம் பாண்டு காமாலை உதிரத்தி
லத்திறதே ஏறு மென்றுரைத்தாரசி யந்த பஞ்சாக்கினி மாருதமே.

பத்தியம்- மிளகு நீருஞ் சோறுமாம்.

<u>கலிங்கு குளிகை:</u>

1, வில்லப் பட்டை கருவாத் தோல் மிகுந்த குன்றிப் பனையின் காய்
நல்ல கள்ளி எருக்குடனே நாடும் புளியம் பொருக்காகும்
வல்லச் சாவேளை குப்புறுவி வருகதிச் சமனுய்த் தான் கொண்டு
எல்லாத்துக்குஞ் சரி மருதம் மியன்ற பட்டைச் சாம்பலுடன்.

2. கட்டிப் பலம் பத்துக் கிருன் கற்கங் கோலக் கொன்றையுடனுக
ஒட்டுங் கடுகு திரிகடுகு கயமாஞ் சாதிக்காயுமுவாய்
தீட்டு வெண்காரஞ் சமதாகந் திரு மிரு சீரக மிந்துப்புச்
கட்டி யோரொன்றரைப் பலமாய் கொள்ளீர் முன் மருந்துடனுக.

3. பாலா லரைத்துக் கடுச்சாய் போல பரிந்து வெள்ளரிந் தான் கொள்ள
மேலாம் வியாதித் தீர்வது கேள் மிகுத்த குன்மஞ் சயமூலம்
நீலாம் பாண்டு செல் கூர்மம் நிசமாய் மந்த மகோதரமும்
பாலாய் மொழியாய் யிவை யெல்லாம் யாதுங் கலிங்கு குளிகையிதே.

<u>சுரபேதி:</u>

1. நச்சளங் காரங் கூதம் நல்ல மிந்து சாதிலாளங்
கைச்ச மோதகங் கடுகு திரிபாலயிரோடே
மி கெச்ச கெந்தகமுங் கட்டி நேரா கிரைத் தகரையின் சாற்றல்
வச்செய குளிகை குன்றி வகை சரலாகக் கொள்ளே.

2. யிவ்விசார சர பேதி தன்னை யிளவிஞ்சிச் சாற்றிற் கொண்டால்
வெவ்வியசுரமும் வாத மிகுந்திடுஞ் சன்னி குன்மம்
வல்லிய திரிவி குன்மம் மாறுட சுரியமேகி
செவ்வியே வயிற்றிறக்கும் மென முனி செப்பினரே.

<u>மதன பூபால குளிகை:</u>

1. மரேசிலை என் கழுந்து மருவு மிந்து நாற் கழஞ்சு
யிலமாங் கடுக்காய் முக்கழஞ்சு யிவையே பாகலிலைச் சாற்றில்
சுமையச் சாமந் தானரைத்து கன்ற குன்றிப் பிறமாண
முன்மே மஞ்சள் திரிபுரந் தாள் முகந்த கசாயத் தன்டை யிடே.

<u>சுரராஜஉக்ஊந்த குளிகை:</u>

1. கடுகு ரோகணி வேற் கொம்பு கடுக்காய் மிளகு பெலிகாரம்
கொடிய பிரகம் நேர்வாளம் கொள்ளும் நொச்சிக் கொழுந்துடனே
படி சேர் சிவந்த அரிதாரம் பருவமரச நாபியுடன் கொண்டு
வடி நீரத் தருதாள் சாதிலிங்கம் யாவையுஞ் சரியொக்கத் தான் கொள்ளே.

2. கொள்ளுங் கையாந் தகரை யிலை தானுங் கோதாய நருக்கிச் சாறு கொண்டு
அள்ளி யரைத்தப் பாவட்டங் காயள வுண்டை செய்து உருட்டி
மெள்ள நிழலிற் காறலர்த்தி விகமாக் கக்கு நீரிலிட்டா
கண்ணீர் கரப்பான் மலைகளுங் கடிதி போகுங் கண்டீரே.

சுரகுலி குளிகை:

கெந்தகம் பரசை நாபிக் கேழலா மிளகு சூதம்
வெந்த நேர்வாளந் தன்னை விடமுமை தன்னிற் கூட்டி
புத்தி சேர் பூசனிப் பருப்பும் கூடப் பொருந்தவே கூட்டி
மித்த வுண்டை புருந்தளவா யிடவே மிஞ்சிச் சாற்றதனால்.

ஆனந்த நீலகண்ட ரசம்:

கூடச் சாரிசி நேர்வாள மாது மரிதாரம் பாஷாணம்
நீடுஞ் சிவந்த பாஷாணம் நேரொக்க கழஞ்சு கூட்டிக்
கூடுங் கள்ளிச் சாற்றரைத்துக் கொற்றுன் விரை யளவுண்டை செய்து
பீடும் நொச்சிச் சாற்றிலிட பொருந்துங் குளிர் சுரம் போந்திடுமே.

பிரம்மாஸ்திரம்:

1. வெள்ளைப் பாஷாண மிரு கழஞ்சு மிக்க சந்தன முக்கழஞ்சு
உள்ளபடி—யே ¼ குழிக் கல்வி லகற்று முலைப்பால் விட்டரைத்து
மெள்ள மூன்று நாளரைத்து மிளகுப் பிரமாணம் வெந்நீரில்
சொன்ன ஆவின் வெண்ணை யதில் கூட்டி யிடவே குலைப்பறமே.

2. தத்தம் பத்து வெண் பாஷாணம் அஞ்சுக் கழஞ்சு தான் கொண்டு
உள்ள எருக்கு ஊமத்தை உபைய ஊமத்தைச் சாறு விட்டு
மெத்த ரெண்டு நாளரைத்து மேவுங் கடலைப் பிரமாணம்
பத்தியுடனே ஆவின் பாலிற் பரிந்த வுண்டை தானிடவே.

3. சாதிலிங்கம் வெள் பாஷாணம் தானே வூமத்தைச் சாற்றி
லேதமாகத் தானரைத்து மியன்ற உளுந்துப் பிரமாணம்
போத வுருட்டிக் குழந்த தண்ணீர்ப் பொருந்தக் கொடுக்க வல்லீராய்
மாதே அனிர் சுரந்தான் மாறு மஞ்சம் பிரம் மாஸ்திர மிவை மூன்றே.

4. பத்திய மாவின் பாலாகும் மருந்த முருங்கைப் பயறுடனே
உத்தச் சமிக்க மிக விச்சை வுண்ணீர் குளிர் சுரம் முண்டைக்கு
அத்தி சிரியாண்டி போற்றி யகலும் விஷ போலருஞ் சுரங்கள்
பத்திபோட மிது வென்றே பகர்ந்தார் வியாச முனி தானே.

வைத்திய சிந்தாமணி குளிகா பரணம்:

1. அப்பிரகம் சுவர்ண பற்பமான தோரெக லோகம்
செப்பமாம் லோக மீயம் சிறந்த தாம்பூர பற்ப
மிப்புலி வெள்ளி வங்க மிவைகள் தான் பற்பமாகுந்
தப்பிலா நாபி கெந்தந் தாளவா மிரதங் கூட்டே.

2. கட்டியே யிவைகளெல்லாந் கொள் சூரியாகச் சொன்டு
வாட்டமில ரெச்சிற் சீந்தில் வன்மையா மெருக்குப் பாகர்
மீட்டுஞ் சாறதனை கொடுவேலி மேவு மெலமிச்சம் பழச் சாறும்
வாட்டிய யாடாதோடையுடன் வன்னத் துளசிப் பேய்ப் புடோல்.

3. அய்ய மில்லாக் கையாந் தகரை சூல பொருதலை யவை கொண்டு
மெய்யா மவை யோரொரு சாற்றில் மிகுத்த சாம மொன்றரைத்து
அய்யங் குழையாய்க் குப்பி தனிலாறு சீலை மண் அவைவை கொண்டு
உய்ய வாலுகா யந்திரத்தி லொரு நாளவு மனற் காட்டே.

4. காட்டி யெடுத்த பற்பமத்தை குழம் பிச்சு வகை கேளாய்
தேட்ட முண்டாம் வெள்ளாடு செங்கால் நாரைத் தலை மீன்
நீட்டம் பெரிய பன்றி யானை வுயர்ந்த குதிரைச் கிடவாகு
மீட்டும் பச்சைப் பாம்போந்தி மிகுத்த கோழி மயல் பிச்சே.

5. யிவைகள் தன்னோ டொருவிசி யந்த சாம மொன்றரைத்து
யிவையாங் குளிகை எள்ளளவா யாகச் செய்து அனுபானம்
அவையாம் வியாதிக்கிரும் பொழுது மிஞ்சி முலைப் பார் திரிகடுகுப்
பல நேர் குழலா யதனிடவே யாரும் வியாதி வகை கேளாய்.

6. கேளாய் குசிக பரண மென்றுங் கிளர்ந்த குளிகை தானிடவே
வாளாஞ் சன்னி பதிதுன்ம மருவுந் திரிதோஷஞ் சேஷ்மமும்
மீளா வியாதி என்று சொல்லா மிகுத்த இருமல் பொருமலுடன்
ஒளித மன்றேயி ரியிருக்க என்றே பறந்தி யங்கிடுமே.

ரச செந்தூரம்:

1. கெந்தக மொரு பலம் பொடி செய்து கிளர்ந்த ரசமு மொரு பலமா
மிந்த வகை இரண்டு மொன்றாக யொரண்ட வெண்ணை விட்டரைத்து
முந்த தேலிற் புரட்டுருட்டி குழியா தெடுத்தே
மிந்த செங்கற் குழியாக யிடமாயச் செய்து மருந்ததில் வை.

2, பொன்னும் பழத்துடன் முருங்கை விரை பொருந்த மிளகு மிவை மூன்றும்
நன்றேச் சமரூப மிளை யரைத்து குடுத் செங்கற் குழியில் வைத்து
முன்றுஞ் செந்தக வுண்டை வைத்து மூசியாப் பின் சொற் பொடி விட்டு
அன்னேர் செங்கல் மருந்து மேலதன் மேற் செங்கல் தான் மூடி.

3. செங்கல் மருந்திதன் மேலே திரும்போர் செங்கற்தான் மூடி
மிங்கெழு சீலை மண் செய்து மிதக்குச் சரி சரி மூழு முழுமா
மங்குக் குழி வெல்லி யதிலே காரை பிளியன் கட்டை யிட்டுத்
தங்கி யெரிந்து ஆற விட்டுத் தானே மண் சீலைச் சொரிந்திட்டு

4. வெட்டு வாயம் மாத்திரத்தால் விற மணலைத் தான் நிரவி
வட்டமான முகையை வைத்து மருவும் பதிறு புடமிட்டுச்
சட்டமான விச்சிந்தூரந் தானே சீரி சேகை
விட்டே பணவிடை தான் சொள்ள விதக்குந் தீரும் விரோதியக் கேள்.

5. நெஞ்சு நோவு தான் விடுமே நீ கண்டாய்க் கராம்பு சாதிக்காய்
மிஞ்சா சாதிபத்திரியும் விற மூன்றும் பொடி செய்து
அஞ்சாக் காசிடை மிப்பொழுது மான செந்தூரம் பணவிடையும்
மொஞ்சிக் குடுக்க வாயுவுடை னுகந்த சிரானியுந் தான் போமே.

6. எருக்கம் பாலிரண்டு பணவிடையு மியல்ற சிந்தூரம் பணவிடையுந்
தரிக்கில் குடுக்க மருந்திலே தானே யோகுந் தப்பாதே
நருக்கித் தேசிப் பழச் சாற்றில் நன்றேப் பித்தந் தான் தீரு
முறைத்த கண்டங் கத்திரியா மூன்றும் பழச் சாற்றில் தான் குடுமே.

7. நெஞ்சில் கட்டுக் கோழை விடும் நீ கண்டாய் துளசித் தண்ணீரி
லொஞ்சிக் குடுக்கச் சுரம் போகு முகந்த மாதளம் பழச் சாற்றிலத்
தஞ்சச் சன்னித் தான் தீருந் தானே சோழிச் சாரத்தி
லஞ்சாப்பிரு நீரடைப்பு மூல பலவுந் தீருமன்றே.

வர் குரி முட்டை ரசத்திற் கொடுக்க மாங்கிஷ குன்மந் தீரும்.

8. ஆறைப் பலம் செந்தகத்துடனே ஆவ ரசந்தான் பலம் விட்டு
உரித்த செம்முள்ளிச் சாறு விட்டு ஒரு சாமத்துடன் தானரைத்து
தரித்த காசிக் குப்பியிலே தானே யரை மட்டு மிக விட்டு
பெருத்த சீலை மண் தான் செய்து பின்பு மொட்டி யப் புடமாக.

9. ஒட்டியப் புடமா யருப்பிலிட்டு ஒரு குழி தாழிச் சட்டியைத் தா
விட்டு நடுவே ஒரு விரற் போல விளவும் வரத் தன் மேலே
வட்ட ஓடு தான் வைத்து மருவு ஒரு விரற் கிடை
மேலிட்டு மணலைத் தான் சொரிந்து யிந்தக் குப்பியைத் தான் வைத்து.

10. வைத்த குப்பி வாய் அளவாய் அணலைத் திரந்து சொரிந்து வைத்து
உற்ற மூன்றுஞ் னெரி இட்டு வுகந்த யிராப் பகலா யெரி யிட்டு
வைத்த குப்பி வகையிலே மகிழ்ந்து தீப் பற்றி எரிந்தக்கா
லற்ற குமரிச் சாற் தெளிவான சீலை தோய்த்திடவே.

11. சீலை தோய்த்துத் தான் தப்பத் திரும்ப யிந்தச் செந்தூரஞ்
சால உளமார்ந்த சுரத்துக்கு தானே செம்முள்ளிச் சாறு உழக்கு
மூலங் கண்டங் கத்தியா மான சாறு தாழுழக்கு
மேலாத் தவளைச் சாறு மிதந்த சங்கிலைச் சாறுழக்கு.

12. ஆடா தோடை யிலைச் சாறு மான முருங்கையிலைச் சாறும்
நீடார பாவட்டை யிலைச் சாறு நிகழ்ந்த வம்மான் பச்சரிசி
விடார வேலிப் பருத்தியுடன் மேவு மாந் தக்காளி யுடனுகந்
கொண்டார பொருதலை மிளப்ப யிலை கறுங் கையாந் தகரை யிலைச்
சாறே.

13. நுரைரொப்பு சாறுழக்காக வுகந்த வேர்கள் கழஞ்சாக
பாரே மிஞ்சி நெய்யுடனே பருத்தி கருவுடன் தானிறக்கி
நேரே நெய்யிற் காசிடையுஞ் நிகழ்ந்த செந்தூரம் பணவிடையும்
பாரே காந்தும் பணவிடையும் பருகிறன் மாந்தை சுரந் தீரும்.

14. தாப சுரமாம் வெண்ணெயுடன் தானே சீத சுரத்துக்கு
ஆபத் தேனிற் தான் குடுக்க ஆன குலை பல குலை
கோயத் தேனிற் றுன் குடுக்க கொண்ட யோனி குலைக்கு
மெய்ப் பக்க குலைக் குன்ம மென்னுந் திரிகடுகு பொடி தேனும்.

15. சங்கிலைச் சாற்றிற் சீழ்மக சீபனமாந் தாது நெகிலைச் சாதிக்கா
யிங்கு சாதிப் பத்திரியு மெல்லக் கராம்பு மிவை மூன்றும்
பங்கு ரெண்டு பணவிடையும பன்னூல் சிந்தூரம் பணவிடையும்
ஈங்கச் சீனியுடன் கொள்ளப் பொன்னே தாது வாசிலையே.

16. வெண்ணெ வாழைப் பழஞ் சீனி பிருத்த வாழைப் பழச் சாற்றி
லின்றே புழுக்கன் புழுக் கழியு மி-----ந்தப்பாது
அன்றே காலைப் பித்தத்தக் காய கரிசாரஞ் சாற்றிலிட்டே
நன்றே எருக்கம் பாலிட குரும் சுக்கு குளிந்திடுமே.

17. கூடக் கற்பூரத் திற் தாவிடவே சொல்லும் பல்லில் வலி தீரும்
நிருட மாலின் பாலிற் கொள நிச்சய ஸ்ரீடனந் தான் தீரு
மகட்ட யல்ல யாந் சொல்லே, மகஸ்த்திய பகவா நருளாகும்
விகட குஞ்சப்ர்ச்சிரு முகவன் விரங்கிய பாத மிகப் போற்றே.

பின்னும் ரச செந்தூரம்:

1. பிர பிரண்டு பலந்தான பியக்ர காரீயம் ஒற் பலமு
மரிசிமக மரைப் பலமு மரைப் பொடி தாளும் மரைப் பலமு
பிரத நீற் பலா பிலேத் தன்னீரி பிரச்சு லெச்செச வைத்துத்
தேர யரிகாம் முகம் நாயுருவி யாக பிடே காச்சிக் தோய்க்கிடவே.

2. அப்பிரகத்தை' பிழுாக ஆதலே வாங்கி யொரு பலமுஞ்
செப்பக் காரீயம் பல மொன்றுஞ் சேர்ந்த சட்டி நெருப் பெழவே
ஒப்பக் காச்சி நீற் பூரா மொன்சு பட வோதி சிரக லெட்டி
யப்பிரக பேறுடரக ஆச நீப்புராப் பொடியு மொன்றே.

3. வறக்க பிர நீருக பிசுபு வருந்த மம்மாச் பச்சரிசி
பிரச்சு பிலேயைச் சட்டியிட்டு பிகலே வுக்க காளை
மசத் நீற் புலா பிலே போட்டு அரக்க மருந்து காமு மென்ன
வூறக்கி நாலு பல மீய முருகு மொருத்திற் குழி தோண்டி.

4. பியந் சட்ட பிருகு மப்போ பிரலேச் குழி தோண்டி ரசம் விட்டு
உப்பு முளிச் யால பிசுபு வுகந்த சட்டியி லழ லைகயு
மெய்யாய்க் காயந்த ஏருவி பர மேலு முருக்கிலேச் சார விட்டு
பைய மக் சொம்பு தான் கொண்டு பகர வறக்கும் முட் கேளீர்.

5. முப்பத் ரெண்டு முன் வறத்த முசியாமற் சிந்துரம் பறவி வைத்து
ஒப்புடன் சிந்துரம் பணவிடை காறுகந்த வா மூப் பழத்த சர்க்கரையி
லிப்புவி மெச்சிய தம்பலமா பிதக்கு முப்பல முட் கொள்ள
தப்பிலாச் சிந்துர மறப்பாளந் தாலே கொள்ளத் தப்பாதே.

6. பூலேக் சாலி பிலரயுடனே பொருத நிலப்பலே யுடனுக
நூ சீர்தி சர்க ரயு மது முச பொடியுங் காசிடை
யேன சிந்தூரம் பணவிடையு பிதக்கு மெருமைத் தயிரதனுல்
பாற்கும் பத்தமுட் கொள்த் தம்பலேனார் தப்பா தென்பேர் தவமுனியோர்.

7. நீர்க் கிறிச்சமாகக் காயிரண்டு காசிடை சற்கண்டு
யேற்குஞ் சிந்தூரம் பணவிடையு மிதக்க யெருமைத் தயிரதனுல்
பாற்கும் பத்த முட் சொள்ளப் பன்னுறும் பிரமிய மறக்குக் கேள்
சீராங்க ருப்ப நீராகுத் செய்யப் பொன்னுக் காணி நீராமே.

8. சட்டி காச்சிக் கராம்புவைச் சாத லெறப்பிப் பொடி செய்து
யிட்ட பொடி கால் காசிடை பிலிசைந்த சிந்தூரம் பண விடையும்
விட்டுக் தேனிற் குழைத்துக் கொள மேவுங் கிராணி வகை போக
வட்டமாகக் கரைந்தே போமாற நிற்பை வகை கேளீர்.

9. பிரண்டை காட்டுக் கறலேயுடன் பெருஞ். கறலே மருளக் கிழங்கு
அறும்ப செடியச் சமூலமுமா யாகத் தலைத்துச் சட்டியிலே
யிருண்ட காடிக் தன்னீரு பிஜவும் விட்டு மறுசட்டி
மருண்ட சட்டி தான் மூடி மற்று மெழுத் தாவி யாற்றலேயே.

10. துலேத்த சட்ருச் சாறுசுஞ் சூழ மன்றுமுடனுக
யிலேத்த சந்த தான் பூசி எருத் தாளித் துலேயில் வேது பிடி
சுலேத்த வலுய முக்கறத்தை காளீர் சாறுகம் வெள்காயம்
வலேத்த சட்டியிலிட்டு மிக நல்லெண் லே முந்தி வைத்திடவே.

11. வருத்தப் பவள வாயதனில் வைத்துக் கட்டி வவுறய
முறத்த மூலக் கிறுளியும் போ முன்றந் துவரைத் தோல் கொண்டு
பிறத்த கலசத்திலே யிட்டு பிதக்க பாடனுக
அறுத்துத் தேங்காய் பெயிலிட்டு அடவாய்த் தாபந் தான் காட்டே.

12. துவரைத் தோல் பொடி காசிடையுஞ் சுகித்த சிந்தூரம் பணவிடையும்
லோத தேனில் மூ பதனுள் மேவிக் கொள்ளத் தம்பலமா
மவுடப் பல்லுக் தான் வலிக்கு மரப் பணவிடை சிந்தூர
மூலகத் தெருக்கம் பால் குழப்பி யரைக்கும் பல்லிச் செய்த்திடவே.

13. ராரிப் பயற்றிலே யசற்றி பிலே நன்றாய் கசாயம் மோரொக்க
உரத்த சிந்தூரம் பணவிடையு; முன்னீர் பிறமிய மோடுமே
தரித்த மூலம் முட் கொள்ள தானே தீருர் தப்பாதே
அரித்த செந்தூர மிதராதிறு மென்று அகஸ்த்தியனர்.

பிரதாபி பிரதம்:

1. காரீயம் ரெண்டு பலமுடனே சுகித்த புன்கீத்துத் தாளைறத்துப்
பாரக் குகையாய்த் தாம் பிடித்தப் பரிந்த காரீயந் தனிலிட்டு
தீரக் கசபுட மொன்றிட்டு திரும்ப எடுத்த அதை யரைத்துப்
பாரச் செம்பில் மருந்தை வைத்த பன்னும் மருந்து பகரக் கேளே.

2. வெள்ளை பாஷாண மஞ்சளக் கல் மிகுத்த நிமிளைக் கெந்தகமும்
புன்ற மனேசிலை யோரொன்று பொருந்தோ ரொன்று பல முக்கால்
மெள்ள மிரத மிரு பலமு மீற வரைத்துப் பொடி செய்து
கொள்ளும் காரிய மதனுடே கூட்டிச் செப்பு வட்டிலுடன்.

3. செப்பு வட்டில் மருந்தெல்லாஞ் சேர வைத்து மற செம்பு
உப்புடன் மூடிச் சீலை மண் தாறுகந்தே யாற மண் செய்து
தப்பிலாச் செம்பை மருந்துடனே தானே சட்டிக்குள் வைத்து
ஒப்புட நற விரல் மட்டாக ஒருப்பட மணலைத் தான் விட்டு.

4. மணல் விட்டதன் மேல்ச் செம்ப வைத்து வைத்த செம்பு தெரியாமல்
மணலை விட்டொரு சட்டி கொண்டு மருந்துச் சட்டியைத் தான் மூடி
வனஞ் சேர் சட்டி வைத்தான் சுத்த மற்றுஞ் சீலை மண் செய்து,
கனஞ் சேர முப்பது நாழி கயுங் கறிக்க மறளுள்ப் பாதி.

5. மூன்று ஜாமில் நாழிகை தான் முசியாப் பத்து ரூழிகையும்
ஊறுதே நின்ற மூன்ச ஜுள் நான் சொன்னபடியே சட்டியுட
நன்ற யெரித்துப் புடமிட்டு ஆன கோழிக் குஞ்சொன்ற
என்ற காளிக்குப் பெலி கொடுத்து எடுத்துச் சிமிழிலடைத்து வையயே.

6. சிந்தூ ர மொன்று பணவிடையுஞ் சேரக் கராம்பு வெச்சிட்டு
அந்தமுடனே கராம்புவு ம ரத் தோரொன்று, பணவிடையும்
விந்தத் தேனிற் குழப்பிக் கொள் வீறங் கிராணி வகை எல்லா
முந்து முருங்கைப் பட்டையி நில் முளிந்த சாற்றிற் குன்மம் போம்.

லோக செந்தூரம்:

1. லோகந் தாறும் பல நாலு உகந்த லிங்கம் பல மொன்று
ஏக ரசந் தான் பல முக்கா லென்று மூன்று வகை கூட்டி
வேகு மட்டும் புடமிட்டு மிகுத்த ரத்த வன்மை தா
வேகமாக வப்பான மிஞ்சிச் சாற்றிற் கொண்டிடவே.

2. மூலக் கிராணி பயித்தியமு முளிந்த பாண்டு காமாலை
சால அஞ்சு குன்ம வகை தனிந்த சோகை திஷ்டி மர்க்கம்
கால சுவாச காச முடன் கலந்த அக்கினி மந்த ...
மேலாம் மந்தாக்கினி முதலாய் ...

பின்னும் லோக செந்தூரம்:

1. மருது நாவற் பட்டையுடன் மன்றுங் கையாந் தகரைச் சாறு
சரிதமாகச் சமன் கூட்டி தானே லோகப் பொடி யுழாக்கு
நிருமாக அச் சாற்றில் ந கண்டா யரைப் பொடி வேக வைத்து
அரிதாய் நீ போலாகு மதக்குப் பிறகு செய் வகை கேள்.

2. திரிபலை தாறும் நெரித்திட்டு செய்ய தண்ணீர் காய வைத்து
அரைப் பொடி தன்னைக் காய வைத்து ஆறு முட்டும் புடமிட்டு
உரிதா ஏழு புடமிட்டு உகந்த ரத்த வள்ளம் போல் நெரிதாய்த்
திரிபலைப் பெரிதி ரெண்டு மகிழுஞ் செந்தூரம் பணவிடையும்

3. யிந்த லோகச் சிந்தூ ர மிகவே கருப்புக் கட்டியிற் கொள்
வந்த நீரிழிவு குலை குன்மம் மருவும் பிரமியம் பாண்டு குன்ம
மிந்த ஊது காமாலை எல்லாந் தீரு மென்ற சொல்லி
அந்தம் பெறவே வியாச முனி யருளிச் செய்த லோகமிதே.

ரச லோகம்:

1. அரைப் பொடி பண்ணி கழஞ்சுடனே ஆன யிரசம் பல் மொன்று
உரத்த கெந்தக மெழுகழஞ்சு உருகு வெள்காரம் நாற் கழஞ்சு
தரித்த அமரிச் சாறு விட்டு தானே நாலு சாமமூட
னரைத்துக் கம்பிளி நிறமாகல் தலை எடுத்து வுண்டை பண்ணி

2. சட்டியி லுற் தாழஞ் சோறு தானே யிட்டு அதன் மேலே
வட்ட வுண்டை தான் வைத்து மகிழ வதன் மேலிடு மருந்து
விட்டுத் தாழஞ் சோறு தான் மேலே யிட்டுச் சட்டி கொண்டு
வட்டமாக வாய மூடி வருந்துஞ் சீலை மண் செய்யே.

3. மூன்று நாளாகத் தீ யெரிக்கு முளிந்து ஆலான னெடுத்து
ஆன தேனு ம ரச் கழஞ்சு அதனிற் பணவிடை சிந்தூரம்
ஏனுவ கொள்ள விஷப் பாக மென்னும் பயித்தியங் காமாலை
ஊனு சோ க மகோதரம் நல்லப் பாண்டு தான் தீரும்.

4. வெள்ளுளித் தயிலந் தான் கழஞ்சு மிகுத்த சிந்தூரம் பணவிடை கொள்
ளுள்ள கவுசை அகுவை யுடனுகந்த நீராமை நீருழுவை
மெள்ளச் சத்தி குன்மமுடன் மிகுந்த வலி குன்ம மெரி குன்மங்
கொள்ளும் வியாதி தான் தீறங் குறிப்ப தின்னஞ் சொல்வேன் கேள்.

5. மீர வெங்காயம் வெள்ளரிக்கா யிசைந்த தண்ணீர் முக்கழஞ்சு

பாரச் செந்தூரம் பணவிடை கொள்ள பரிந்த சதையுட நீரடைப்பு.
ஊரத் தீருங் கல்லடைப் பனருக்கு மிந்த அநுபானந்
தீரச் சொன்னேம் லோக மெருந்தி நஞ்சிந்தூர மிதுவாமே.

காந்த பற்பம் செந்தூரம்:-

1. கல்லுப்புடனே கழுலியிலையுங் கதித்த தும்பை யிலைச் சாறும்
நல்ல திரிபலை மூலிகையும் நலமாய் முன் சொன்ன யிரு சாறும்
நல்லென்னை ஆவே கோமியமும் நாடிய தாடி யெருக்கம்
பாலெல்லாம் வெந்த கசாயத்தில் வெம்பிச்சச் சாறு மிவைகளிலே.

2. ஒவ்வொரு சுத்தியாய்ப் பன்னிரு இகந்த காந்த மூன்று பங்கும்
பஞ்சோரொன்று சாதிலிங்கம் பரிந்த வெள்ளிய சீலையிலே
நங்காய் முடிந்தத் திப் பட்டையுட நன்றாய்க் கசாயந் தானிடவே
வங்கச் சீலையிற் தான் முடிந்து மருவுந் தொளேந்திரங் கட்டி வைய்யே.

3. தொளெந்திரங் கட்டி எரித்த பினைச் சொல்லுங் கெசபுடமா யிட்டு
ஊறாத் செந்தூர மநுப்பானம் நன்றாய்த் திப்பிலி யட்டசரம்
வாளம ஜெச்சிற் கசாயத்தில் வந்த வேரொன்றிற் சிந்தூர
மீளாதிடவே தான் தீரு மிகுத்த வியாதி விளம்பக் கேள்.

4. வயிற்றில் வியாதி திமிர் பூச்சி மாவுத் தீபனமுடனுக
நயத்த சந்து வாத முடவ லக்குஞ் சயமும் பெரு வயறுஞ்
சயத்த பாண்டு அகுவை பல சதித்த நீர் கோவை கிராணியுடன்
பயத்த வாத சுர மென்றும் பன்னுங் கெற்ப ரோகமிதே.

5. அரைப் புற்றுடனே பிறமியமு மான மூத்திரக் கிரிச்ச முட்டுரத்த
பிரத்தப் பிறமியமு மூன்றும் வண்டு கடிக் குட்டம்
பரித்த சன்னி பதிமூன்று படர் தாமரைகள் முதலாகத்
திருத்த மாகத் தீரு மென்று தெய்வ முனிவர் செப்பியதே.

பின்னும் காந்த சிந்தூரம்:

1. காந்தத்தைக் காச்சி ஓலாறு கதித்த பிறகாரந் தான் சாய்க்க
நீக்கு கோனி கைப் பட்டதுல் நேரச் சுருட்டி யிடித்ததனை
போந்த கையாந் தகரைச் சாறு விட்டு பொருந்த வரைத்துக் குடம் போல
நேந்த எழு புடமிட்டு நீ கண்டா யரைக்கு மருந்து கேளே.

2. கையாந் தகரைச் சாறு விட்டுக் கதிக்க வரைத்திம் மருந்து
மெய்யாய்ப் பரணியிற் தான் வைத்து மிகுந்த கையாந் தகரைப் பொடி யிடித்து
அய்யா வெருகடிப் பிரமான மான சிந்தூரம் பணவிடையுந்
துய்யத் திரிகடுகுப் பொடி கூடச் சுகிக்க தேனிற் கொண்டிடவே.

3. தேனுங் கழஞ்சு திரிகடுகு செறித்த கைய்யாந் தகரைப் பொடியுடனே
ஆன திரண்டு மிரு கழஞ்சு அதற்குச் சிந்தூரம் பணவிடையும்
போனங் கொள்ள விதப் பாகம் பொன்னே சோகை பாண்டு குன்ம
மால தீபனங் கெட்டதுவும் வாங்கு மென்றே வருந்தியதே.

பின்னும் காந்த செந்தூரம்:-

1. காந்தம் வேண்டு மரிதாரங் கற்றாழஞ் சாற்றிற் தானரைத்து
மீந்து முப்பது புடமிட்டு மிகுத்த நீரிழி விருபதுக்கும்
வாய்ந்த தேனிற் தானிடவே மருவும் பிளிப்புத் தான் காற்கப்
போந்த பகலின் பால் நெய்யும் பொன்னே கூட்டெனலாமே.

2. காந்த மொரு பல மரப் பூரா தான் கருதி யஞ்விடை சமன் கொண்டு
மீந்த சட்டியி னாற விட்டு வேறோர் சட்டியிற் தான் மூடி
வாய்ந்த சீலை மண்ணுடன் செய்து மருவு மிரண்டுகடமாகத்
தீர்ந்த விரட்டியிற் புடம் வைக்கச் சிந்தூர மாகுஞ் செப்பியதே,

3. சர்க்கரை கழஞ்சு சிந்தூரந் தானே பணவிடையுடன் கூட்டி
ஒக்க வாயுத் திராகூரியுட வகற்க நீரிழிவு தான் போகு
மிக்க சோகை காமாலை வீறத் திரு மிதன்றி
ஒக்கும் படி மோரிற்றுன் கொள்ள வோடும் வியாதி யுரைக்கக் கேள்.

4. மேலிளைப்பு அற்றதுமை மிகுத்த வறளிற் காமாலை
சால என்னையிற் குழைத்துக் கொள தானே யாரு மநுப்பானம்
ஏலமாக அத்தி சுரு வெண்ணம் வாழைக்காய் பசுப் பாலாம்
ஞால மென்ற முறைத்தோம் நன்செய்ப் பத்தியஞ் சொல்லியதே.

அப்பிரக செந்தூரம்:

1. மிலர்தைப் பட்டை நரை தனிலே மிலையு மன்றி வென்றையிலே
நல முந்தாங்கிய வப்பிரகம் நன்றாய்ச் சுத்தித் தான் பண்ணித்
தலந்த வாலித் பாலுடனே தானே கொண்டுத் கசாயத்தைக்
கலந்துச் சாரனை சிறுக்கீரை காணும் பொன்னுங் கன்னி யிலை.

2. யிந்த வகையிறிலைகளிலே யிதங்க அஞ்சு புடமிட்டு
அந்த அப்பிறகத் தகட்டி லான சாறணை வேரரைத்து
விந்தை பெறவே தான் தடவி வெய்யி லுரைத்து வெள்ளாட்டு
முந்து பாலில் மூன்று புட முசியா திட்டு யிது வன்றி.

3. ஆலம் பாலிலொரு புடமுமாக யிட்ட சிந்தூரம்
மேலாம் பஞ்ச கோல கசாயத்தில் வீரம் பணவிடை சிந்தூரந்தான்
சால யிட்டு உட் கொள்ளச் சகல வியாதியுந்தீர்ந்திடுமே
மாலின் பாத மன நினைந்து மகிழ்ந்து கொள்ளீர் மானிடரே.

<u>பின்னும் அப்பிறகச் சிந்தூரம்:</u>

1. அப்பிறகத்துடன் கும்மை நெல்லு அடவாய்க்கூடத் தான் போட்டு
ஒப்புடன் கொடிச் சேலையிலே யுகந்த நவரீகன் தான் செய்து
செப்புஞ் சுற்றி வேக வைத்து சிறுக் கீரைச் சாற்றில் மிகவரைத்து
அப்புடன் புடமிட்டுத் தான் எடுத்து அதவு மன்றி யினிச் சொல்வோம்.

2. தாழைச் சாற்றிலொரு புடமுந் தானே தேசிப் பழச் சாற்றில்
வீழா ரெண்டு புடமிட்டு மேவி யடுக்கச் சிந்தூரம்
கூழைச் சட்டியைக் காய வைத்து கொண்டே வங்கத்தை யதனலிட்டு
நிம் முட்டையிற் தானரைத்து நீ கண்டாய் வழக்க யினிச் சொல்வோம்.

3. மூமத்தை வேரை யரைத்துத் தான் பொ---கிரகத் தான் போட்டு
நாடும் வங்கச் சட்டி தனை நன்றுய் மற்திக்கப் பற்பம்
மாமே யரைத்தை தானரைத்து அதரூல மற்த்திக்கத் தான் வெருக்கு
மாமே யதுக்கு மருப்பான மருவிச் செய்வோ மடவாக.

4. சீந்தில்த் தொவித்துத் தன்னி விட்டுத் திரும்பிப் பிசைந்து கோதெடுத்து
வாய்ந்த சீலை வடிக் கொண்டு வைத்தே தெளிய வத் தன்னீர்
போந்தே லூத்தி யடி மண்டி பொருந்து மமுத சர்க்கரையா
யிந்த யமுத சர்க்கரையில் விறயிடு மருந்து விளம்பக் கேள்.

5. யிந்தச் சீந்திற் சர்க்கரை யிரண்டு பணவிடை வங்க பற்பம
மந்தப் பருத்திக் கொட்டை யதமான பருப்பு மல்விடையும்
விந்தச் சீனியது தாறும் விளஞ்சு ரெண்டு பணவிடையு
மந்த அப்பிறக சிந்தூர மதுவும் பணவிடையாய்க் கொள்ளே.

6. கருப்புக் கட்டி நெய்யுடனே சுதித்த சீனி கிடைத்து தென்றில்
விருப்பமா யிது தான் குடுக்க மேவு முன்குருக்கி எலும்புருக்கி
மருப்புங் கிறிச்ச நீர் கடுப்பு மன்றும் யோனி சூலையுட
வருப்ப மன்றித் தான் தீரு மான ரோக மடவாக.

<u>கிருஷ்ண அப்பிறகம்:</u>

1. கிருஷ்ண அப்பிறகம் பொடி செய்து கிளர்ந்த அத்தி அரசாலும் வட்டக்
கல்விச் சிப் பட்டையுடன் மகிழ்ந்து துவைத்து அத் தன்னீர் விட்டு
அப்பிறகம் தானரைத்து மெருவு மெருக்கிலையில்
தப்பி அட்ட திச் கென்னைலே உலத்தி அறவுங் கடுக்கிட்டுலந்த பின்பு.

2. எடுத்தே எருவைத் தான் குலைத்து யிதன் மேல் மருந்தடையாக வைத்து
அடுத்த யெருக் கொண்டு மேல் மூட்டி யாட்டுப் புடமிட்டதை எடுத்து
தொடுத்து முன் பட்டைத் தன்னீரில் தோன்ற வரைத்து எருக்கிலை மேல்
பிடித்தே வைத்து யிருபத் தொரு போறம் மாட்டுப் புடவிடவே.

3. கெந்தகம் பொடி செய்து பெ டியாக்கி கிளர்ந்த வுப்பிறகம் நடுவில் வைத்து
வந்து மேலும் பொடியிட்டு மருவுஞ் செபபுச் சட்டி கொண்டு
யிந்த மருந்தைத் தான் சுற்றி யிதமாய் மூன்று சீலை மண் செய்
அந்தம் பெறவே குக்கிடம் போல வாகும் புட மொன்றுனதுவே.

4. ஆவாரை விரை யென் பிடியும் பினி ஒரு பென் பிடி தானுகு.
மேவாய விராம் பிசினிரு பணவிடையு மிதங்கத் தேனிற் குழைத்துத் தான்
பாவாய எட்டு ரூட் தின்னப் பாற மேக வகை யெல்லா
மாவ தென்ற தாதுரைத்தோ மகத்திய மாமுனி சொற்படியே.

<u>காரிய செந்தூரம்:</u>

1. காரீய மிரு பலந்தான் கொண்டு சுதிக்க வெள்ளாட்டுப் பாலுடனே
மாரிய வாவின் கோமியத்திற் பன்றும் வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தில்
தீர வொவ்வொன்றில் மும் மூன்று திரமா யுருக்கிச் சுத்தி பண்ணி
ஆரக் காரீயந் தான் கமுவி ஆவ சட்டியிலிட் டெரிவிடவே.

2. அமுக்கிராய் வேர் சமுலி யிட்டு அரைவுஞ் சிறகத் தானருக்கி
நமக்கு நிசமாஞ் சிந்தூரம் நாலு மூன்றுகுள் நன்றுக
அமுக்கிராய்ப் பொடிக் காரீயமாக வத்தோ டொக்கத் தான்
நமக்கே சிந்தூர வுதையம் போல நமரூர் தம்பலப் பூச்சி போல.

3. சிவக்கத் தனையுந் தான் வறுத்துத் தீர வமுக்குராய்ப பரு வேரை

புவக்குங் கொழுந்தைக் காசு போல வுன்னுஞ் சட்டியிற்
சிவக்க வறு அவற்கு மூத்திரக் கிறிச்சமுட முள நீர் கடுப்புப் பண விடை தான்
சிவக்கு முள மாந்தை கூயத்துக்கும் நிச்சய மாவின் வெண்ணெயிலே.

4. காரிய முப்புஞ் சட்டியிலே கனக்க வறுக்கச் சிறுநீரை
பார நகச்சிச் சமன் கொண்டு பருக வறக்கச் சிந்தூரந்
நீர யாவின் னெம்பதனிற் திருந்தப் பணவிட மண்டலஞ் சொள
பாரச் சிரக்கு கடி குட்டம் படிதாமரையுடன் பாறிடுமே.

1. காரீயத்தை தாறுக்கிக் கத்த மோரிற்முன் காய்க்க
கூரிய கோமியத்தி லின்டு தான் கூளக் காச்சித் தான் சாய்க்க
சேர யிரண்டு பலத்துக்குஞ் செய்ய துத்தி வேற் பட்டை
பார ஆவாரை வேருடனே பருக லோரொன்று பொடி குளி.

2. முருக்கங் கொம்பு மூன்று முழ முனிந்த பச்சைக் கொம்பு கொன்டு
திருக்கமாக வக் கொம்பு சேர ரெண்டு தான் கொன்டு
உருக்கும் பொடியுங் காரிய முகந்த சட்டியிற் தான் வறுக்க
வருக்க மாகப் பலத்துக்கு வராக நிடை அயிறந் தான் கூட்டே.

3. காரீயம் பின்னுந் தான் கூட்டி கைத்த வேரின் பொடியுக்குந்
தீரச் சட்டியிற் தான் போட்டுத் திடமாய் முருக்கங் கொம்பு கொன்டு
ஆரத் தேறத் தான் வறுக்க அக் கொம்பு தீயு மட்டாக
பாரச் சிந்தூர முருக்கம் பூப் பன்னும் நிறமாய் பகர்ந்ததுவே.

– பல நீரழிவுக்கு மூன்று பணவிடை செந்தூரந் தேனிற் கொள்ளவும்.

<u>அரிதார செந்தூரம்</u>:

1. தும்பை யிலைப் பறித்து வந்து குழ விழு தோடத் தானரைத்து
யின்பக் கொட்டாங் கச்சியிலே யிசைந்த கனமாய்த் தான் பூசி
அன்பச் சட்டி அதனில் வைத்து அரிதாரத்தைச் சிறுக வெட்டி
தன்பிற கொட்டாங் கச்சியிலே குழ மூடி வைத்திடவே.

2. மூடிக் திறந்து தான் பார்த்து முசியா லெச்சாப் பொடெடுத்து
நீடு மரிதாரம் வன்ன மெறும் நிறந்தான் சாதிலிங்கம் போல
தேடி எடுத்தரைப் பணவிட தான் திகழ்ந்த குந்தம் பழத் தன்னீர்
சோடிலை குடிக்கக் கடி விஷமு முற்ற ஜேயு மோடிடுமே.

3. கையாந் தகரைச் சாறதனிற் காத்த சொறி தேமற்முன் தீரு
மெய்யாம் பெர முட்டிக் கசாயத்தில் மிகுந்த தீபன முண்டாகு
ஐயா மனைக் கென்னையிற் கொள்ள துக்காம் வயிற்றுத் தட்டுப் போம்.

<u>அக்கினிக் குமாரககம்</u>:

1. யிரங் காந்தங் கெந்தகமு மென்று மரைப் பொடி யிவை நாலுஞ்
சரியாய் நாலு பல மெட்டுந் தானே குமரிச் சாற்றரைத்து
யிரக மரைத்த மருந் தெல்லா மின்றங் குழிவு தனில் வைத்து
அரிதாங் குழிவு தான் மூடி அதுக்குப் பின் செய்யுங் குறி கேளீர்.

2. யிருக் கால முக்காற் குமரி ரச மிதங்க விட்டுத் தாலரைத்து
அருக்காய் குளும் வேக விட்டு ஆற விட்டு வையத் தெடுத்து
செருக்கா யாற்கப் பொடி செய்து செந்த பரணியிற் தான் வைத்து
நெருக்கும் வியாதி பலவுக்கும் நிச்சயமாகத் தான் ஒடுக்க.

3. திரிகடுகு ரெண்டு பணவிடையுஞ் சிந்தூரம் பணவிட தேன் கழஞ்சு
குறி கொள் வாயுவு தாஜேடுங் கொன்ட சன்னி பலவுக்கும்
நெறியா முள்ளித் தயிலத்தில் ந கண்டாய்ப் பிரமிய மைந்துக்கு
முறமே மருதாணிச் சாற்றிலிட வுரைத்தோ மின்ன முறைப்போங் கேள்.

4. சீந்திற் தன்டு தன்னீரிற் செறிந்த எரி குன்மந் தான் போகும்
வாய்ந்த நொச்சித் தன்னீரில் வாதம் போகும் வருந்தக் கேள்
போந்த கொடுவேலி காவேலை பொன்வே முருங்கைச் சாற்றிலிட
தீர்ந்த சூலை ஜேவும் போம் தீராதாயிற் பெருங்காயம்.

– பெருங்காயம் தன்னீரிலொரு பணவிடை கொடுக்கச் சூலை வாய்வு தீரும்.

<u>பின்னுமது</u>.

1. உருக்குப் பொடி ஐங் கழஞ்சு வுகந்த ரசந் தாளங் கழிஞ்சு
யிருப்புப் பொடியு மைன் கழஞ்சு யிதக்குச் செப்புப் பொடி யைந்தும்
நரிச் சித்திரி புரச் சாற்றரைத்து நலமாய்க் கலயத்திற் றுவிட்டுப்
பருக்கச் சட்டி தான் மூடி பன்னி மூன்று சீலை மன் செய்.

2. சட்டி மூடின வாயளவு பன்ன மெடு தான பாத்து
கிட்டமன் கொன்டு தான் மூடி கிளர்ந்த சதிரமாய்ப் பூமியிலே
மெட்டித் தூடை மட்டளவாகவெட்டிக் குழி யதன் மேலே
எட்டுப் பிளியங் கட்டையது யிதனேத் தூடை யளவாய்ப் பரப்பே.

3. கட்டை நடுவே சட்டி வைத்து கனக்க வதன் மேல்க்
கைப் பாமன் விட்டுப் பனிரென்டு கட்டையது மேனிப் பரப்பி

15.9.64.

ஒட்டுக் கூடை யெருக் கொண்டு உயரச் சொரிந்து மேல்
வைக்கோல் முட்டத் தெளித்து மண் பசி மூடி முன வழி திறந்து.

4. திறந்து தீ யிட்டு மூன்று ஜாமத் தீ வேக விட்டு ஆறாகுள்
திறந்தே எடுத்துப் பொடி பண்ணி செய்ய பறணியிற் கொண்டடைத்துச்
செறிந்து குறும் பணவிடை தான் தேனில் வெல்லத்திற் தான் கொடுக்க
மறந்தே குன்மம் வலி குன்ம மன்றுஞ் சத்தி குன்மம் போம்.

5. தலையே யிடுப்புப் பிடரி வலத் தாலே நேத்திர மன்ன பாவங்
கலையே மண்டை வியாதிக்குங் கலந்த பீசிச முதலாக
யிலையே அக்கினிக் குமாரக முன்னிருக்குப் பசுப் பாற் கண்டை வற்றல்
வலையா முருங்கைத் தா துவளை மகிழ்ந்து கொள்ள மாறிடுமே.

சிந்தாமணி செந்தூரம்:

1. நாற் கழஞ்சு ரசந் தாரம் நன்மேய்க் குழிக் கல்லிற் தானிட்டு
தீற்குங் கெந்தகந் தான் கழஞ்சு சேர வரைத்துச் சீலை யிட்டு
மீற்கப் பிழியி ரசங் காரமல் மீற வரைத்தே யிருந்தக் கால்
பாற்கச் சீலையிற் கிழி கிழியாய் பசிரக் கட்டென்று பன்னுவதே.

2. ஒரு முட்டிப் பானையிற் பாதிக்கு யுகந்த மணலைத் தான் சொரிந்து
வருமிட்ட வந்தக் கிழியை மாற வொன்றோ டொன் றெட்டாமல்
தருமிட்டு வைத்தே யதன் மேலே தானே நிரம்பச் சொரி மணலை
எருமுட்டை கொண்டு தான் மூடி யிறு மேற சட்டி கவிழ்த்திடவே.

3. எருப் போட்டுச் சாமங் கசபுடமா யெரிக்க விட்டு நன்றாக
வருமே யாறின் வாறெடுத்து மருவுந் திரிகடுகு தான் பொரிச்சு
வருமே மூறை யிரு பணவிடையு மகிழ்ந்த சிந்தூர மிரு பணவிடையும்
பருகத் தேனிற் தான் கொள்ளப் பாறும் வியாதி பகரக் கேள்.

4. குன்மக் கிராணி பீலிகையுங் கொண்ட அசோதர வாய்வ பல
யின்மை சூலை பெரு வயறு யிவைய னெல்லாந் தீர்ந்திடுமே
நன்மை செறியும் நாரணனூர் நனிசுத் திருவடி மேல
வைக்கு முள்ள மாருதிப் பதம் போற்ற வோடும் வியாதி யுள்ள தெல்லாம்.

அரிதாரம் வெள்ளை வைக்க:

1. அரிதாரத்தை சுத்தி பண்ணி ஆவை புசலிக் குடல் தன்னில்
நெரிதாய் வைத்து வேக வைத்து நிகழ்ந்த பின்பு சுண்ணாம்பு
அரிதா யூற்ற தண்ணீரி லதனி லொருக் கால வேக வைத்து
சரிதாய நல்லெண்ணை தன்னிலுமே தானு மொருக்கால் வேக வைய்யே.

2. மூக்கறத்தைச் சாறணையிலை யரைத்து முசியா திரண்டு அடையாக
விச்சிப் பிடித்து வொரு வடையை யிகுத்த சட்டியிலே வார்த்து
தாக்கு மரிதார மதன் மேல் வைத்து தானே நின்ற வேறடையும்
விக்கி மூடி வேறு மொரு யிகுத்த சட்டி கொண்டு மூடிடுமே.

3. சட்டி மூடிச் சீலை மண் செய்து தானே எரி யிரு சாம மெட்டும்
விட்டுட நெருப்புப் பரணி வைத்து மேவு மண்டை சூலைக்
யிட்டிடு மரைப் பணவிடை தேனி லியன்ற கடி விஷ முடன் தீரும்
வட்டக் கண் தானெருந்திடவு மருவுந் தேசிப் பழச் சாற்றே.

4. வாதத்துக்குப் பணவிடை தான் மருவும் யவை வட்டிய் தானிடவே
சீல வலி குன்ம முந்திரிகை நிகழ்ந்த சாற்றிற் தானிடவே
போதப் புசணிப் பழத் தண்ணீர் பொருந்தும் பிற மேகந் தான் தீரு
மாதே நீரடைப்பதுக்கும் வருந்தும் வெள்ளரிக்காய்த் தண்ணீர்.

5. மலமுஞ் சலமுந் தான் கட்டில் வருத்துங் கோழி முட்டை யோடு
எலியின் பிழுக்கை சோழிச் சார மியன்ற கோழிக் கருவுடனே
நலமா யிவை வெலாம் பொடி செய்து நன்றாய் வெள்ளரிக்காய் வெதுப்பி
அமர்ந்த தண்ணீரிற் தானிடவே ஆவை கல்லுந் தெறித்திடுமே.

அரிதாரங் கறுப்பு வைக்க:-

1. சாரணை சமூலந் தானிடித்து தயங்கு முக்கால் சட்டி மட்டும்
நேரே யமுக்கி யதன் மேலே நிகழ்ந்த அரிதாரந் தான் விட்டுப்
பாரீர் சாரணைப் பொடி தாரம் பரப்பி ரெண்டு வராகனிடை
தீர மருந்துப் பிரமாணந் தீரும் பச்சட் மேல் மூடி.

2. சட்டி மேற் சட்டி தான் மூடிச் சந்து வாய்ச் சீலை மண் செய்து
விட்டு மூன சாமந்தான் மிகவே யெரியிட்டுத் தானெடுத்து
வட்டமான யிலை எரிந்த மற்ற மருந்தை பொடி செய்து
யிட்டே கொள்ள அநுபான மிதுக்குச் சொல்வோ மினிக் கேளீர்.

3. வெருகங் கிழங்கு விராம் பொருக்கு மிகுந்த சீயிற் தான் வெதுப்பி
உருகுந் தயிலம் பணவிடையு முகந்த தரிதாரம் பணவிடயு

மிருசாத் தொழுது மிட்டிடவே மியன்ற மட்டந் தான் போமே
அருகிலப் புன்னுருங் கடுப்புக்குரும் மூல தேவிலிட்டிடவே.

4. உப்புப் புளிப்புத் தான் தவிர்ந்து வகந்த பால் நெய் வாழைக் கறி
வைப்புக் கருப்புக் கட்டிய மாமற்றச் சூத்திரற்கு வெள்ளாட்டு
உப்புக் கண்டம் பரிமாறு வுகந்த வெள்ளீர் தாருகு
மெய்ப் பரிதாரங் கப்புக்கு மேவு மருப்பான மீது வென்றே.

<u>அப்பிரகம் சவிளை விழ:</u>

1. நீர் முள்ளி யிலையைத் தான் கொண்டு நீ கண்டா யப்பிரக மேல் வைத்து
பாற வப்பிரகம் விற்ற வடிக் கொண்டு பகரந்த முள்ளி மலித் தண்ணீர்
நேர யரைத்துப் பசுவின் நெய் நிகழ்ந்து குப்பியோடு கொண்டு
தீர வோட்டைக் காய வைத்து திருந்தவப் பிறகந் தாவிட்டு.

2. முடக் கொற்றான் சாற்றிற் தான் வறுக்க முருங்கைப் பச்சைக் கொண்டு
திடத் தாய வங்கத் தானது வுந்திரச் சவுளை தான் வீழு மருத்த
மருத்த கன்ஞருளை யொன்ற அதுக்குத் தற்த்தி யுண்டாக்கி
விருத்தே மரித்திலையமேல் வைத்து தீயுள் விழிவே தானாத.

3. முக்குறுணி அரி யொக்க விட்டு முருந்த நீர் முள்ளி யிலை யதிலே
ஒக்க வெர்ந்த பதந்திலே உகந்து திட்டற பச்சரிசி
மிக்க சோற்றே டரைப் பிடி தான் மிகவே பிடித்துக் கரியிற் மேற்
நக்க ஒதக் சீழே தான் தானே யுலை மூடியைத் தான் வைக்க.

4. நாறு காசிடை முகத்துக் கொரு சாவிடை சவுளை இட
வீற முகந் தான் வலியு மிகுத் தோர் பணவிடை சவுளைக்குக்
கூறத் செம்பு கழஞ்சு விட குடுக்க வெள்ளி தாருகு
மாறு மப்பிறக சவுளை யென்று மகிழ்ந்தே யுரைத்தே மானிலத்திர்.

<u>வங்கேசுரம் வெள்ளை வைக்க:-</u>

1. வங்கத்தை நல்லெண்ணை தான் தடவி மகிழ வுருக்கி யாவாரை
யிங்கிதமாக யிலை பறித்து யிடித்துச் சாறு தான் கொண்டு
தாங்கச் சாற்றில் நாறு தர முருக்கிச் சாய்க்கச் சுகிக்க தொரு
வங்க மறுப்படி தானுருக்கி மருவுஞ் சாறளை/சநூலமுடன்.

- சாறளை டியிலைச் சாற்றிலிருபது தர முருக்கிச் சாய்க்கவும்.

<u>பஞ்ச லவணம் வைக்க:</u>

1. யிந்துப்பு யவட்சார மியன்ற விடலங் காச்சப்பு
வந்த கல்லிப்புடனே மகிழப் பொடி செய்தடைத்துக் கொள்
எந்தம் பொடி தான் வெருகடி கொள்ளாய தேனிற் நாளென்றும்
தொந்திப்புடனே மந்தம் போக் கிக்க செரியாமை தான் செரிக்கும்.

2. சூமை சூலை வாய்வு சூலை சூல சூலையுள்க் குத்து
போமே வாநீர் கொருத்தனுடன் பொன்னே அஸ்த்தி வாய்வு பல
நாமம் பீலிகை மகோ வுதரமும் நல்லுயித் தீருந் தப்பாது
சூமே பஞ்ச லவணமிது அதுக்குச் செய்யு மடவாமே.

<u>பஞ்ச லோகம் வைக்க:</u>

1. ஒரு பலம் ரசமு மதனோடே யுகந்தரைப் பொடி பல மொன்றரையும்
வருமே கந்தகம் பல மொன்று மகிழ்ந்த வெண்கார மரைப் பலமுந்
தருமே காந்த முக்கழஞ்சுந் தானே குமரிச் சாற்றரைத்து
பருகிச் சட்டியிற் தாவிட்டு பன்னுஞ் சட்டி கொண்டதன் மூடே.

2. மூடிச் சட்டி சந்து வாய் முசியா மலாறு சீலை மண் செய்
நீடிய பதிரை சாமத்து நீ கண்டா பெரித்துப் பொடி செய்து
கூடிய அந்தி விடிஞ் சைக்குங் கொள்ளீர் பணவிடை முப்பூன்றும்
தேடிய தேனில் வெல்லத்திற் விதமாய்த் தீரும் வியாதியைக் கேள்.

3. பாண்டு காமாலை மகோவுதரம் பன்னும் விஷப் பாகற் சத்தி குன்ம
மீண்டும் வல குன்ம மூன் மூ மிகுத்த வாயுத் திரட்சியுடன்
தாண்டவாய் பாத மலர் போற்ற தானே தீரு மிடி போல
மாண்டு போமே வியாதி யெல்லா மகிழ்ந்து கொள்ளீர் மானிலத்திர்.

4. பத்திய மாவின் பாலுடனே பருத்த முருங்கைக் காயிலையு
முற்ற குத்திர் வெள்ளாட்டுப்புக் கண்ட முனைலாமே
மெத்தரைக் சீரைத் தண்டாகு மேவு மருபது நாள் மருந்தே
அற்றை மருந்து பத்தியமு மடவே சொகு ரகசியமுர்.

<u>அப்பிரகம் நவரீதம் வைக்க:</u>

1. அப்பிரகத்தைக் கோமியத்தி லடலாய்க் கழுவித் தான் போட்டு
யிப்புலிபி தென்னிதழ் வாங்கி யியலாய்க் கழுவித் தானிட்டு

வொப்புட நீர் முள்ளிச் சாற்றிலு வந்தே அரைத்து ஒரு சட்டி
தப்பா நீர் முள்ளியிலை சீறு மேலுந் தானே வைற்றுப் புடம் வைற்று.

2. அகத்திப் புளியிலையா தல தனித் பிச்சுப் புடமிட்டு
நிகழ்ந்த செங்கழு நீர்ப் பூச் சாற்றில் நிச்சயம் பத்து புடமிட்டு
உகத்திலாம் பலல்லியி லிரண்டே பத்துப் புடம் வைத்து
செகத்திற் செந் தொட்டி யிலைச் சாற்றில் சேரப் பார்த்துப் புடம் வைத்து.

3. ஆதன்டை சமூலந் தான் துவைத்து அதனிற் பத்துப் புடம் வைத்து
மீதே தேசிப் பழச் சாற்றில் வீறப் பத்துப் புடம் வைத்து
மாதே சிறக் கீரைச் சாற்றதனில் மருவும் பத்துப் புடம் வைத்து
யீதாகு சாறனை யிலைச் சாற்றி லிரக்குப் பத்துப் புடம் வைய்யே.

4. குமரி பிளியான்ரச் சாற்றிலே கொள்ளீர் பத்துப் புடம் வைக்க
விமராயிலை புற்ற சாற்றதனில் மிக்க புடம் பத்து வீற வைத்து
நமர வாவி நெய் தனில் நன்குய்ப் புடம் பத்து நலமித்து
அமர வெடுத்துப் பொடி செய்து அதுக்கே அப்பான மடவு கேளே.

5. திரிகடுகு பொடி பணவிடையுஞ் சேர்ந்த அப்பிறக நீதம் பணவிடையுங்
குறுகத் தாப சுரத்துக்குச் சொள்ளீர் வெண்ணெயிற் தானென்ன
வீழுந் திப்பிலி மூல முடனின்லுங் சராம் புலக் கார
மறுகும் பொடி தான் பணவிடையில் வாய்த்த சிந்து ரம் பணவிடையும்.

6. தேனுடன் கலந்து தான் கொள்ள சீத சுரமுஞ் சலக் கழிச்சலாது போமே
யிவித் தேனி லடந்த வியாதி யனைத்துக்கும்
போவது காய சித்திக்குப் பொருந்திச் சிலருள் தான் கொள்ள
மானதாய் நூல மெலில் மன்றும் லோகங் கூடக் கேள்.

7. காயம் வறட்சி யகக்கால் தாக மற்றுக் களத்திருந்தால்
நெய் சுக்குப் பொடியிலிட நீ கண்டாய் வயறு கழிச்சலு
மாய் நெல்லிச் காயத லில் வருந்திக் குடுக்க மிக நன்று
மாய வூட்டன மிருந்தக் காலதுக்கு நெல்லிக் கசாயமதே.

8. வெள்ளளித் தயிலங் கழு ரில் மிகுந்த குன்மத்திடலாகு
முள்ள எரி குன்மஞ் சீந்தி முகந்த தன்னிரி லடவாறு.
மெள்ள வருபான முள்ள தெலாம் வீறவுரைத்தோ
கள்ளத் திருமாலடி போற்றீர் கருதம் வினை நேய் கசங்கறமே.

<u>சாந்து வைப்பு:</u>

1. சந்தனம் பலம் பத்து தானே யாகிலம் பல மூன்று
விந்தச் சத குப்பை மூப்பலமு மிகுத் திரு வேலி பல மொன்று
அந்தம் பெறவே லாம்பிச்ச மான நன்னாரி யிரு பலமே
முந்த முத்தக் காசு நெச்சட்டி முசியாக்கிச் சிற் சிழங்குடனே.

2. வகை யோரொன்று காற் பலமு மது நிம்பப் பட்டை யொன்றரைவு
மிகவே கினி யுறறு ரெண்டும் வீற நறுக்கிப் பாயிலிட்டு லத்தி
நகையே நல்லெண்ணை தலைத் தெளித்து நாட்டு முட்டையி லருக்கி வைத்துத்
தகவே பானையி லிட்டுப் புடந் தாழா தெரிக்கச் சாந்து விழும்.

<u>ஊடல் கற்பூரம் வைக்க:</u>

1. எறிவாள மூன்மடவே என்று வத்த சரனம் பத்தாகும்
நெறியா முசி சுட்ட சாம்பலுட நேரே பல மூன்று குயுருவிச்
குறியாம் பலந் தாவிரண்டு கொண்டே யிடித்துப் பொடி செய்து
அரியாஞ் செய்யுச் சட்டி வைத்து அதனைப் பீங்கானோடு தான் மூடி.

2. சீலை மண் செய் கடுப்பில் வைத்துத் தீ கெச புடந் தானிட்டு
ஞால மூன்று நாள் மட்டாய் நன்குய்ப் புடமிட்டுப் பீங்கான் மேல்
பாலாய்க் கைய்வைய வைத்தக் கால்ப் பதமாய்க் கையதான் பொற்று மட்டு
ஏலாய் மூன்று டுெளடுத்து என்று மருந்தை யாற வைத்து.

3. வட்டியில் கொட்டிப் பீங்கான் போல் மருந்தே விழுந்
திடக் கற்பூர மானிடர் காளிதுக்குத் திருமாலடி/ சமந்த
வட்ட மாருதி கரு மருந்து மகிழ்ந்த வன் பாத மனத்தி லெண்ணி
அட்ட திச் செளபானமான சக்கரை யிஞ்சி தேன் செய்யே.

<u>ஊரிசி வைப்பு:</u>

1. செப்புத் தகடு யீசலுடன் சிறகு போலே தட்டி
ஒப்பு டெருக்கம்பால் காச்சி யுறையிட்டு வைத்து கோய்ந்த பின்பு
தப்பா தெடுத்துச் சீலையிதிற் தயிரை வடிக் கட்டி புத் தோட்டில்
மெய்யாய்ப் பிசறி வைத்த பின் வீறவிள்ளம் விளம்பக் கேள்.

2. கல்லுப் பெரும்பிச்சம் பழச் சாற்றில்க் கலந்து விட்டு மிக வரைத்து
செல்ல மட்டுத் தானறிந்து சேரப் பிசைந்து நயமாய்
வெல்ல மொரு சீனி சட்டியி லிட் டெடுத் தொரு சட்டிதான் மூடி
வல்ல சீலை மண் செய்த மருவு மருப்பில் வைத் தெரியிடவே.

3. வைத்தே எரியிடத் தரிசியா மல்லா தயோ தொரு சட்டியிலே
யுற்றே யிட்டு அம் மருந்து உகந்த சட்டி மேற்றன் கவிழ்த்து
மெத்த மூடிப் புமியிலே மிகவே குழி கெல்லிப் புதைத்து வைத்து
முற்றரு மாதந் தானெடுக்க முதிர்ந்த தரிசியாங் கண்டுவே. கண்டதுவே.

வங்காளப் பச்சை வைக்க:

1. கல்லுப் பெருமிச்சம் பழச் சாற்றில் கலந்தே யரைத்தே எருமைத் தயிர்
நல்ல வடி கட்டி மட்டுக்கு நன்குய்ப் பிசைந்து செம்பு மேல்
வல்ல படியே தப்பி வைக்க மகிழப் பசுத்தா லெடுத் துருட்டி
செல்ல வைக்க யிந் தானந் தீரும் வங்காளப் பச்சை யென்வே.

2. எருமைத் தயிரரை வடி கட்டி யிரவுஞ் செம்பிற் தானடைத்து
மருவிச் செம்பிற் பாதிக்கு மன்னும் தேசிப் பழச் சாறு
வெருவ விட்டுச் செம்புப் பொடி மீ மட்டுக்கு யிட்டு வைக்க
உருவப் பச்சைக் குப்பியது வுகந்த நாளம் வைத்திடவே.

வெண்காரம் வைக்க:

சீனக் கார மணி மணியாய்ச் சேர வெட்டி யிதிற் கள்ளி
யான பாலு மொரு பங்கு அதுக்குக் குன்டு மணிச் சாறு
பான லொன்றரைப் பங்கு விட்டுப் பருகக் காச்சிப் பதம் வந்தால்
வேணவா மனக் கென்னே சற்றே விட்டுக் கொள்ள வெண்காரம்.

சூடன் வைக்க:

1. சீனக் காரஞ் சிறுக வெட்டிச் செய்ய சட்டியிற் தானிட்டு
அங்கு விராசித் தான் குவித்து ஆக கண்டந் தானிடித்து

1. சீனக் காரஞ் சிறுக வெட்டிச் செய்ய சட்டியிற் தானிட்டு
ஆன கஸ்தூரி மஞ்சளொடு மந்தக் காரஞ் சுவறி வித்து
யேனே யிருபத் தோரு சிலவு விட்டு யிதிற் சுவறி வித்த பின்பு
ஆன குகையிலிட்டு மூடி அதுக்குச் சட்டி மண லெடுத்து.

2. ஒரு விரல் கனமாய் மணல் வைத்து உகந்த குகையு மதனில் வைத்து
யிரு யிரு மென்றே மணலை விட்டு யிதுக்கு மொரு விரற் கனம் விட்டு
வருமே அடுப்பில் வைத் தெரிக்க மற்று மந்தப் பிறகாரந்
திறமே வைத்தாறு விட்டு சேர்ந்தே பரணியில் வைத்துக் கொள்.

ரச கற்பூரம்:

1. செங்கலை யிடித்து ரசத் தோடே சேரப் பிசறித் தூளாக்கு
யிங்கே யுப்புத் தானுமக்கு யிரவுங் கூடத் தானிடித்து
அங்கு விராசித் தான் குவித்து ஆக கண்டந் தானிடித்து
தூங்கக் குழையுந் தான் பஞ்சிற் குழ வதிலே ரசம் விட்டு.

2. ஒரு சட்டியிலே செங்கற் பொடியு முப்பும் விரவினத்தைத் தான் போட்டு
அருமை ரசம் விட்ட குகையை வைத்து அதன் மேற் சட்டி தான் மூடி
மருவே சீலை மண் செய்து மன்று மடுப்பிற் தான் வைத்து
ஒரு ஏட் கமலாக்கினி தானிட்டு உகந்த காடாக்கினி மூன்று தானிடவே.

3. தவிடு மிளங் கள் சாணமுந் தானே கூட வரைத்து மேல்
மவுடச் சட்டியில் மண்ணைக் கட்டி மருவக் குழித்து அதிற் தண்ணீர் விட்டுச்
சுவடச் சற்றுச் சுட்ட வர்றே சுற்றிய சீலை வாங்கிப் போட்டு
அலையின்று தண்ணீர் தான் விடவும் ஆக நாலு நாளெரிக்க.

4. நாலு நாளாயிற் பின் பெருத்தால் நன்குய் மேற் சட்டியிலே பற்று
மேலுங் கற்பூரம் பரணி வைத்து மேலுங் கேளி சான போட்டு வைய்
மேலாம் குசிப் புன் தொன்டைப் புன் மிகுந்த மண்டை குலையுடன்
பாலாய் குசியிற் சீழ் விழுதல் பரவுந் தண்ணீர் தான் விழுதல்.

5. யிதுசட் டெல்லா மறக் கழஞ்சு பிசைந்து தேறு
யிரு கழஞ்சு வருமே முப்பது ஏட் கொள்ள மற்று முண்டான குலைக்கு
யிதமா யிப்படி தான் கொடுக்க பியன்ற குன்மம் பலவுக்கும்
பதமாய்த் திரிகடுகு பனவிடையும் பஞ்சுங் கற்பூரம் பனவிடையும்.

6. தேனிற் கொடுக்க முன் சொன்ன தியங்குங் குன்மந் தான் தீரு
மான பக்க குலைக்கு அதுக்கு வெள்ளுள்ளி வெண்காயம்
போன சுக்குத் தண்ணீரில் பொருந்து மொன்றிற் தான் கொடுக்க
யேனச் சிராவிக்கு சாதிக்கா யிதனிற் கொடுக்க நேனலாமே.

7. மேல் வயிற்றில் வலிக்குத்துக்கு மிகுத்த யிஞ்சிச் சாறுஞ்
சாலக் கைக்கும் வாயுவுக்குத் தானே சீரகத் தண்ணீரா
மேன் கற்பூர மிது தானு மின்ன மறுபானந் தானறிந்து
ஆன வியாதிக் கடவறிந்து அய்யா மருந்து தான் கொடுக்க.

பச்சைக் கற்பூரம் தான் வைக்க:

1. வெண்காரத்தை வெள்ளையாக வாங்கி வெந்நீரின் நீரிற் தான் கழுவி
நன்பா யெடுத்து வாழையிட நயந்த குருத்துச் சருகிலே

விங்கான கழஞ்சு படியாக யிருந்த தொளெந்திபந்தான் கட்டி
பன்பா யாவின் பால் நாழி நல்ல பச்சரிசி சிறு பானையிலே.

2. பானையிற் போட்டு வெண்காரம் பருத்த வாழைச் சரகதிலே
ஏனத் தெளேந்திரமாய்க் கட்டு யிங்கந்தச் சாறு வெந்தளவு
ஆன பச்சைக் கற்புரந் தலைப் பொடி செய்து பிங்காலிற்
தானே பரப்பி வெண்காரந் தச்ச பிங்காலி ஊசி கொண்டு.

3. ஊசி கொண்டு தான் குத்தி ஒக்க நீராய்த் தான் கலந்து
ஊசி கொண்டு பரப்பித் தானுகந்த மாறுக தீரியிட்டு
தேசக் குழலிலெடுத்து வைக்க நிச்சயம் பச்சைக் கற்பூரம்
வாசமான படி யேதான் வருத்து மருபால மட வழிந்தே.

யிர கற்பூரங் குப்பி வைக்க:

1. யிரம் பல யிரண்டிலே என்னும் பசு மஞ்சட் சாறதனில்
சரிதா யுலந்த மஞ்சள் சட்டி தானே கசாயமாய் வைத்து
யரிதா யிரண்டு பல யிரத மரத்துத் திருத்த ளா யதனிலே யிற்
சரித்த துளசி பிட்டாகித் தானே யறித்துச் சாறு கொண்டு
நெரிதா யந்தச் சாறு விட்டு நேரா யொரு சாமந் தானரைத்து.

2. அரிதா யழிஞ்சில் வேர் கசாய மதனி லொரு சாமந் தானரைத்து
பரிதாய் தேசிப் பழச் சாற்றிற் பண்டே யொரு சாமந் தானரைத்து
நெரிதாய் சீனக் கார மெறும் நிச்சய யிரண்டு பலங் கூட்டே.

3. சீனக் கார யிரதமுடன் சேரக் கூட்டி முன் மருந்து
ஏன தேசிப் பழச் சாற் றிங்க விட்டுத் தானரைத்து
ஞானக் குப்பியில் தான் விட்டு நயமாய்ச் சீலை மண்ணேழு செய்து
ஆன குப்பி வாயடைத்து ஆன யிரத சிந்தூரம் போல வைக்க.

4. பன்னிரண்டு சாம மெரித்த பின்பு பார்த்துக் குப்பி தனை யெடுத்து
நற்குய்த் தாப தீப மெலாம் நாரணர் தமக்கு தான் செலுத்தி
யின்றே சஞ்சீவி தான் உணர்ந்த வெம் பெருமானும் மாறு கியா
யின்றே கொடுத்த மருந்தெனலா யேற்ற வழுதாய வியாதி யீர்ந்திடுமே.

நீல கண்ட ரசம்:

1. வெண்காரஞ் சாதிலிங்கஞ் சாதிக்கா யிந்துப்புயிரத யிரு நாபி
பண்பான ஓமத்தை விரை யரிதாரம் பலகறை திப்பிலி நற் சுக்கு
வெண் காந்த ரீச் சமல விரி சாற்று விதமாக வரைத் தன்டை குன்றி போலக்
கண் காணவு முட்டி யிஞ்சிச் சாற்றிற் காரத்திடவே திரு நோய் கழறிடுவேமே.

2. மேவிய தோர் பெரு வாதஞ் சேற்பமஞ் சொல் யிருத் மூத்திரக் கிரச்சம்
வெக்கை சூலை
கூவியதோர் சுரங் கிராணி குன்மங் கரு பல வியாதி யெலாங் கருதித் தீரும்
பூவிலாய வாழைக்காய் வாழைப் பூ புகல் கிற வத்திக் காய் சுருக் கன்டம்
நாவிதமாய்த் தயிர் மோரு யிவை சமச் சுட்டி நாள் தோரு மருந்தவே
நன்மையாமே.

வெகுவா குளிகை:

1. யிரதம் கெந்தகம் மருவி வெண்கார மென்னும் நாயியந்தார
மருவும் திரிபலை திரிகடுகு வன்மை துத்தம் பெருங்காயம்
பெருகும் விடையஞ் சாதிக்காய் பேறுவன் கராம்பு. எட்டி விரை
தருவுக் காய் யவட்சாரந் தலை பாத் துரிசி வாளமுமே.

2. மேவி யிதனைச் சரி கொண்டு விரைவில் பொடி செய் சீலை வடி
காவி விழியாக் கற்றன் கருதுஞ் சாற்றோம் தானரைத்து
பாவுங் கையாந் தகரை யிலை பறித்து பாவு மிருபது நாளரைத்து
தாவும் பழுத்த மின கனவாய்த் தனியா வெகுவா குளியதே.

ராம பாணம்:

1. யிரத நாபி கெந்தகமு மியன்ற கழலாத் தோல் வசம்பு
யிருதமா யிவை யோரொன்றெரு கழஞ்சு நிலமிளகிரு கழஞ்சு
சுரித மாள மாதளையுஞ் சொல்லும் பழம் புளிச் சாற்றரைத்து
அரிதமாக வருந்தளவு ஆன குளிகை தானிடவே.

2. வாத சுரத்துக் கிஞ்சி நொச்சில் மருவும் பித்தங் கொத்தமல்லி
பாத சன்னி சுரத்துக்கு ஆகும் திரிகடுகு சரிந்த பொடி
ஏத மில்லாத கண்ணுக்கு எருக்கம் பழுப்புச் சாற்றிலிட
நீதக் காசம் படல மூடகிச்சய மாவின் மூலிரமே.

3. பதி சேர் பசுவின் பாலி லிடபாக மெரிப்புஞ் சாமாலை
புதிர வியாதி யனைத்துக்குமுயர் சந்தனஞ் சீனி யாவின் பால்
மத நேர் வாயு வாதமுடன் வருத்து மாமலைக் கென்னை யிட
யிதமே யாகுந் தலை வலிக்கு அகத்தி யிலையில் நசிய மிடே.

4. திரிபலை திரிகடுகு பொடியுடனே திங்கள் சேர்மைந் தாள் மாறம்
மறவான் கெந்தக மரைக் கழஞ்சிலான பொடியில் மூலம் போம்
நெறியாங்கிரானி நான் தீர நிச்சயம் வர்மைப் பழமாகும்
குறி சேர் மிளகு விதுமிக்குக் கொள்ளு மி ராம பாணமிதே.

__சாந்தூல ரசக் குளிகை:__ 17.9.64.

1. ரச மோரெட்டி கெந்தமும் நல்லுப் திரிகடுகு திரிபலையும்
வசமே குரிசி வெண்காரம் வன்மை துத்த மரிதார மசமே
மச மோதகமு மிவை கொண்டு ஆன தேசிப் பழச் சாற்றில்
முசியா தொரு நாள் தானரைத்து முவிந்த குழிக் கலதனில் வைப்பே.

2. வைற்ற மருந்தினை தேடே வன்மை தாம் பூர பற்பமதே
பித்த லேக்கத் சரி கொண்டு மியன்ற தேசிப் பழச் சாற்றில்
மற்ற மூந் தானரைத்து மருவு மூன்று நாள் வெய்யி
லொத்த புடத்திற் தான் வைத்த வுகந்தே நடலைப் பிறமாணம்.

3. மிஞ்சிச் சாற்றிற் தானிடவே மியங்கும் வியாதிக் குறி கோளாய்
வஞ்சக் குன்மங் காசமுடன் மருவும் பித்தஞ் சயம் வீக்க
மிஞ்சாப் பாண்டு காமாலை மிகுந்த கிராணி பஞ்ச குன்மம்.

4. வாயுப் பத்தப் பல லேவு மருவ வித மொன்பதுட
வயுங் குழலாய் தீந்திடுங் காணுவப்பந்தியம் மியம்பக் கேள்
தேய பித்த மதவுக்கு நெய் பால் பிலாவின் பிஞ்சுடனே
காய மென்னும் புசனிக்காய் கருந் மென்னு மிவை கூட்டே.

5. கூட்டே யுப்புப் புளிப்பு தான் குலவு பித்தற் காகாது
வாட்ட மில்லாச் சயரோக மருவுங் கைப்பு புளிப்பு விட
திட்டும் பசுவின் பால் நெய் கஞ்சி திடமா முருங்கைச் சாறனை பாகல்
நாட்ட மில்லாத வீக்கத்தில் நன் முருங்கை புடோலங் காய்.

6. காயாம் பாகல் வாழைக்காய் கந்தக வுப்பு மாவிறச்சி
யோயா தழும்ப மூலத் திமகர்ந்த பிரண்டை பிசிகறி லை
மாயா முருங்கைச் சாரலையா மருவும் பாண்டு நோயதுக்குப்
பாயும் பசரிப் பிரண்டை புடோல் பயறு முள்ளாங்கி பசுவின் பால்.

7. என்னுங் காணி கறனை யது மியன்ற சம்பா வரிசியுமா
மின்னம் பஞ்ச குன்மத்து மிகுத்த வுள விகுதிற் பீற்கு
மன்றுங் கடுக்காய் வேற் கொம்பு மருவு மிந்துப்பு மோரிலிட்டுப்
பின்னுங் கசாயந் தான் கொள்ளப் பேராஞ் சாற் நால மிரசமிதே.

__ஆனந்த பயிரவம்:__

1. சாதிலிங்கஞ் சாதிக்காய் சயிந்தவ் கராம்பு சுக்குடனே
நீதி குபி பொன்மத்தை நிகழ்ந்த விரையுந் திப்பிலியும்
போத முத்தக் காசுடனே புகழ் சேர் நிறையாய்த் தான் கொண்டு
போதமான தேசி மிஞ்சி மியன்ற வுமத்தை மிலைச் சாறே.

2. மிச்சா றென்றுமம் மூன்று மியன்ற நாளுந் தானரைத்து
வைச்ச குன்றிப் பிறமான மருவு மிஞ்சிச் சாற்றிலிட
அச்சமில்லாச் சேற்மை முமான குலை சுர மனைந்து
மிச்ச சர்க்கரை யதனிலிட் மியங்கும் வியாதி மியம்பக் கேள்.

3. சுர மதிசார குலையுடன் சுக்குல மாலும் பிறமியந் தீர
ரவிக் குரிய கிராணிக்கு மிலுப்பை வேர்ப் பட்டை நூற் கழஞ்சு
அரவங் குழலாய் சுக்கு ரெண்டு ஆன மிருளி உழக்காக்கி
பரவுங் கசாய மதனிலிடப் பாறுங் கிராணி வகை யெல்லாம்.

4. நெல்லி மூலிக் கசாயத்தில் நிகழுந் தயிரிலத முவம்
வல்ல வ ிசார சுரமதுக்கு மருவுங் குளிகை தானிடவே
நல்லாய் சேனாய் நான் சொன்ன நயந்த வியாதிக் கழுபான
மல்லாந் தீரும் வச்சிரமா மானந்த வயிரல மாயிடுமே.

__கனகப் பிறை யோகம்:__

1. மிரதங் கெந்தகம் வெள்ளி மினைழயும் விழாலம் வெண்காரங்
கருவுர் திப்பிலி மிளகு லிங்கம் காலும் பொன்மத்தை பெருங்காயம்
பெருகு மெட்டி விரை கழஞ்சு பின்னும் வகை இரண்டு கழஞ்சு கொண்டு
அருந்தும் வாள மறு கழஞ்சு ஆள குபி யரை கூட்டே.

2. கூட்டி நெச்சிற் சாறதனும் நலவுந் சாம மிரண்டரைத்து
வாட்ட மிலாகு குன்றி போல மருவுங் குளிகை தாகுக்கித்
தேட்ட மிஞ்சிச் சாறதனற் றிகழுங் குளிகை கொண்டக்கால்
மூட்டு மூகரந் தனில் வாய்வு முதலாம் வியாதி தான் போமே.

3. போமே நெச்சிற் சாறதனுல் பொருந்தங் குளிகை கொண்டக் கா
லாமே சருவாங்க மா மெய்ம் மடைந்த வாய்வு தான் தீருந்

தேமே சந்த முடைந்தக் கால் திகழுந் நம்பைச் சாற்றில் கொள்ள
போமே வினை களகப் பிறை யோகம் போற்றுங் குளிகைப் பிறை யோகம்.

<u>சொர்க்க களகப் பிறை யோகம்:</u>

1. சொன்ன மிந்தப் மப்பிறகந் துலங்கும் காரியத் தாம்பூர
   மிந்த வைஞ்சும் பற்ம மா மெழிலரி தாரந் திறிகடுகு
   மன்னு மிவை தான் சரி யொக்க மருவும் வாள மூன்றாகும்
   பன்னங் கையாந் கரை நொச்சில் பகருஞ் சாறன்டை குன்றி செய்யே.

2. செய்த வுண்டைக் கருபானந் திகழ் வெள்ளுள்ளி கழற் பருப்பு
   துய்ய மிந்து வேற் சொம்பு துலங்கு மரை மரை மஞ்சாடி
   வெய்ய காய மஞ்சாடி விரைய விரண்டு குளிகை யொன்று
   பைய் யோரண்ட வெண்ணை தனித் பரிவா யரைக்குத் தான் கொள்ள.

3. கொண்டாற் சத்த வாயுவுடன் குன்ம மிருபது குடல் பிரட்டு
   மண்டி வாயில் நீரா தலரும் வகையாய்ப் புளித் தேக்கிடுவதுவுங்
   கண்ட வுதர ரோகமெனத்துங் கடுகத் தீரு மென்றே தான்
   ஔண்டர் புகழு மாமுனி வனருளிச் செய்த வடை விதவே.

<u>சூரா குளிகை:</u>

1. பஞ்சசூரமங் கொல வேர் பலகுங் காட்டுக் கறளையுடன்
   மிஞ்சிய கொடுவேலி பிரண்டையுடன் மிகுத்திடு சீரக மசமதாகந்
   தஞ்ச மென்ற பெருங்காயஞ் சாற்றிய விழால் நேர்வாளங்
   கொஞ்சி வுள்ளி சிறகடுகு கோலத் திறிபலை சரி கொள்ளே.

2. கொண்டே யிடித்துச் சீலை வடி கோதுங் கள்ளிப் பால் வார்த்து
   வுண்டோர் சாமந் தானரைத்து வுகந்த கடலைப் பிரமாண
   மிண்டி நெய்யிற் தான் கொள்ள மிகுந்த குருந்த தண்ணீர் பரிமாற்ற
   முண்டிலலை யென்னுஞ் சொல்லாம லோடும் வியாதி வகை கேளாய்.

3. குன்ம ரோகஞ் சல சூர்மங்கூடுங் கொடிதாஞ் சயரோகம்
   நன்மை சுவாச காசமுட யந்த வாய்வு தானகேந்து
   மந்தாக்கினியா மீளையுடன் மருவும் பாண்டு காமாலை
   யந்திர மாகு மிவியுமக்க ஆகும் பற்றிங் கறி சோரே.

<u>சிந்தாமணி ரசம்:</u>

1. மிரதங் கெந்தக மப்பிறக மிலைதான் மூன்று முக்கழஞ்சு
   சரசமுள்ள செவ்வாலந் தயங்குங் கொட்டை முக்கழஞ்சு
   மிர மான வெற்றிலையி லியன்ற சாற விட்டவை யரைத்து
   சரசமான வுண்டை பண்ணி தளரா மணக் குகை யற்றிடவே.

2. மிட்ட குகைக்குள் வெற்றிலை தானிலங்க வரைற்றுக் குகைக் கீழ் வைத்து
   வட்டமாகச் சட்டி மூடி மருவுஞ் சீலை மண் தான் செய்யே.

3. சீலை மண் செய்து குக்குடம் போற் செழித்த புடமே தானிட்டு
   ஏலங் குழலாய் வெற்றிலை தானியலாய ரைத்துள் படவே
   மாலாஞ் செவ்வாலங் கொட்டை யொன்று மருவு குயி மிலை யொன்று
   பால மருத மொழிய ளையாய் பரிந்த வெற்றிலைச் சாற்றரைவே.

4. அரைத்த மருந்து குன்றி போலமைபானஞ் சுக்கிந்தப்பு
   வருத்த முள்ள கொடுவேலி வன்மையாகச் சமன் கொண்டு
   நருக்கி யிடித்துச சூரணமாய் நால பணவிடை யுண்டை யொன்று
   விருத்த மோர் கழஞ்சு சக்கரையும் வெங்கீரத விழங் கலந்திடவே.

5. சுரமுங் குலை கிராணியுடன் சுகித்த பாண்டு காமாலை
   வருத்தமுள்ள வாய்வு பல வன்மையாகத் தீர்ந்திடும
   சானிரக்க மில்லாப், பயித்தியந் தானிச்சா யோசன மென்றிடுவோ
   முரைத்த சிந்தாமணி ரச மென்றுரைத் தாருலகில் பண்டிதரே.

<u>திரிலோக்கிய சிந்தாமணி ரசம்:</u>

1. லோகங் காந்த மப்பிறகம் தகரும் வெள்ளிக் காரிய
   மேகமான கவுற்ன பற்ப மிவைகளெல்லாஞ் சரி கொண்டு
   ஆகச் சட்டியில் மருந்து வைத்து அதன் மேலெருக்கம் பால் விட்டு
   தாகமான பிராயன் பால் தயங்கு நெல்லிச் சாறு கொள்ளே.

2. மிந்தச் சாறு வகை ரெண்டு மியன்ற எருக்கம் பாலொன்று
   முந்த மருந்தி லேர்ரொன்று மூன் நாளாக வேக வைத்து
   மிந்த நாளொன்று தானரைத்து பின்னெழு பணவிடை நாபியுடன்
   வந்த மருந்து மிவை யெல்லா மகிழ்ந்து மூன்று நாளாரையே.

3. மிம் மருந்திற் கழஞ்சு சொஞ்சு வியல் செயலானைப் பிச்செடுத்து
   செம்மையாக மூன்று நாளரைத்து செழித்த மியச் செப்பில் வைத்து
   உம்மை நேர்வாளத் தயிலம் விட்டு புசந்த சூரியப்புடத்தில் வைத்து
   அம்மை யானை சிரத்திலிட ஆகாறதிய சன்னி யகன்றிடுமே.

4. யிடவே உச்சி தலைச் சிரைத்து யியன்ற நெற் கொள்ளு தலை சீறி
கடலேயிது தானென்று ஒன்ற களர்த்த ரசந் தாவற
விடவே மடவே கனேராய் சன்னியுடன் மருவும் விஷ மூர்ச்சை பயிற்றியமுந்
திடமா மிதென்று சொல்லித் தெளிந்தாருரைத்த தெளிவிதுவே.

5. செங்கொடி வேரும் பெருங்காயஞ் செஞ்சலின் சோஷட்டம் விளாலரிசி
எங்குமுள்ள மிளகறனை யியன்ற சிறுமுட்டி சிவன் வேம்பு
தங்கு சிர மோதகமுந் தயங்கு திரிபலை கராம்புவு
மிங்கிது வேம்பு கறுவாத் தோலின் குசப்பு சதாபி விரை.

6. அவிரி தொட்டால் வாடியது அதிவிடையமுந் தேவதாரம்
நவமதான திரிகடுகு செங்கொட்டை நன்று யிவை யெலாஞ் சரி கொண்டு
உவமையாக முக்கழஞ்சு வுவந்த சிவதை என் கழஞ்சு
தவமதான முனி வைத்த தயங்கு சிந்தாமணி சரி கட்டே.

7. கட்டே தாது மாதளை நான் இலவும் பழச் சாறு கொண்டரைத்து
யிடவே ஆ முலைங் காயா மீறு வுண்டை வெள்ளரி
ஓடனே சீனி பதமுற முகர்ந்த வுண்டை வொன்றுக
மட நேர் குழலா யிவை கொள்ள மாறும் வியாதி வகை கேளாய்.

8. குன்மம் பகந்தம் வறுப் பல குலவுங் கிராணி கிருமி தோஷம்
நன்மையாகும் வயிற்று வலி நயந்த பிறயிய மதிசார
மின்மை குலை காச சுவாச மியன்ற மூல குசி குற்றம்
வன்மையாக நாசி பீட மருவுஞ் சய ரோக வகை பின்னும்.

9. நெஞ்சுக் கட்டுப் பாண்டு ரோகம் நிகழ்ந்த வீக்கங் காமாலை
வஞ்சமில்லா மந்தாக்கினி மருவுந் தோஷ வகை தீரும்
விஞ்சி நடவாப் பத்தியந் தான் மிகுந்த நெய் தேன் சீனி யிஞ்சி
பிஞ்சுப் பயறு புடோல காணி பேசும் பூசணி பசுப் பாலே.

10. யிது தானன்றி சிறுகீரை யினிமேல் மாங்கிஷ வகை கேளாய்
மதிதான பெரிய நெய்த் தோலி மன்றுங் காரை பாற் சுறு
யிதமாய்க் கொண்டு கறி பண்ணி யியன்ற மட்டுந் தின்றிடவே
திதமாம் மாறும் வியாதி யெல்லாந் திரி லோக்கிய சிந்தாமணி யெனப் பெயரே.

__வசந்த குச்சர மாத்திர ரசம்:__

1. வெங்கார மரிதார மிகுத்த நாவிஷ—கந்த ரச பற்பம்
கன் காண திரிபலை திரிகடுகு சத்தி யவட்சாரம்
நன்பாகு சமது யிரு கழஞ்சு நயந்த நேர்வாளம் நாற் கழஞ்சு
பண்பாங் கையாந் தகரைச் சாற்றில் பருத்த கடலைப் பிரமாணம்.

2. யிடவே யிஞ்சிச் சாறதனை லியன்ற வயறு தான் கழியுந்
திடமாஞ் சேற்றமைந் திரி தோஷந் தியங்கும் வாய்வு பல வகையுங்
கடிதே யுதிர வியாதிக்குக் கலக்கந் தீர மென்றியம்பி
யடவே குணமா மென்று சொல்லி யருளிச் செய்தா ரகஸ்த்தியனர்.

__ரச பற்ப குளிகை:-__

1. கெந்தகந் தோடரி தாரங் கிளர்ந்த திரிபலை திரிகடுகு
அந்தமால வெக்கார மாக வெங்காரம் மசமதாகத்
சிந்தை செறியுந தாம்பூரஞ் சிறந்த லவங்க மெட்டி விரை
யிந்த வட வே லோக பற்ப மென்று மோரொன்றாறு கழஞ்சே.

2. லோக பற்பம் மெலி மருந்து உகந்த அக்காரம் நாபியுடன்
ஏகமாக யிவை நான் மென்று மிரண்டு கழஞ்சு கொண்டு
தோகாய் கேளா யிவை யெல்லாஞ் சொல்லு தேசிப் பழச் சாற்றிற்
பாகமாகத் தானரைத்துப் பரிவாஞ் சூரிய புடத்தில் வைய்யே.

3. மற்ற குருந் தேசிபிநீர் மருவ வரைத்து கடலை போல்
பெற்ற யிஞ்சிச் சாற்றிலிடப் போகும் வியாதி வகை கேளாய்
யற்ற படியே காமாலை யான பாண்டு குன்ம வகை
பித்தங் காய சுவாசம் பெருகு மூலக் கிராணி சயம்

4. வீக்க மென்பது வியலை வாத மிகுந்த பலித்திரந் தான் தீரும்
ஏக மில்லை யிப்பது நாளி யன்ற குளிகை தான் கொள்ள
போக்கு முதிர வாய்வு பல பொருந்து முப்புப் பிள்ப்பு விடு
ஆக்கமான பஞ்ச குன்ம மாகக் கடுக்காய் கசாயமதே.

5. சயத்துப் பத்தியம் நல்லெண்ணெய் தாவு மேரண்ட ன்னை நெய்யும்
பயத்த பூம் புகழ் மெல்லலையாய் பகர்ந்த வியாதி தான் தீருங்
கயத்திலாலை காத்தகை காற்றும் ரச பற்பம் குளிகையிதே.

__ரச மிருகாங்கம்:__

1. சுவர்ண தாம்பூர பற்பமுடன் சொல்லுங் காந்தங் கெந்தகமும்
நவமதாக வப்பிரகம் நன்று மிரதம் நிமிளையுடன்

பல நோர் குழலாய் முத்து மணி பகரு மருந்த மிவை யெல்லாஞ்
சிவகுமாரனை புன்னடி தான் ரீந்த சாற்றிற் றானரையே.

2. அரைத்த மருந்து குப்பி தனி லடைத்தேழு சீலை மண் செய்து
உரத்த யானையி லப்பிட்டு வுலர்த்த குப்பி தானிட்டு
பரித்த பானை சீலை மண் தான் பரிவாய்ச் செய்து அடுப்பில் வைத்து
தரித்த மூன்று நாளெரித்து தான் மருந்து பொடி செய்யே.

3. பலமறிந்து தேனிலிட பெரும் வியாதி வகை கேளாய்
நலமதான பாண்டுருமல் நயந்த சுவாசங் காமாலை
பலமிலாத வுடம் புணர்தல் பாற வீக்கங் கிராணி யுடன்
கலக்க மில்லா வதி சாரக் கழிச்சல் விஷ சுரம் நெஞ்சடைப்பே.

சூரிய வந்த ரசம்:

1. கெந்தக மிரச மிரண்டு பலஞ் சிலேத்த வேலிப் பருத்தியிலை
அந்தமுடன் சாற்றரைத்து ஆக தாம்பூரம் பல மிரண்டு
மித்தக் குகையிற் தானிட்டு மியன்ற சீலை மண் தான் செய்து
முந்தப் பானை தனில் வைத்து முனிந்த வாலுகா யந்திரத்தில்.

2. புடமிட் டெடுத்து பர்ப மிது புகழ்ந்த ரெண்டு குன்றியுடன்
திடமாந் திப்பிலி தேனிலிட செய்யக் கஷாயம் செப்பிலிட
அடவாஞ் சுவாச காசமுடனுன குன்மம் பதினெட்டு
மட நேரனையாய் வாய்வு பல வருந்தஞ் சூரிய பர்ப மதே.

சித்தார்த்த ரசம்:

1. நாகப்பு திரிபலை நேர்வாளம் நன்மை தாம்பிரம் லோக பர்பம்
மேகமான திரிகடுகு மிரசங் கெந்தக நாபியுடன்
மோகமான கொடுவேலி முதிர்ந்த சாதிப் பத்திரியும்
பாகமான வாய் விளங்கம் பதிந்த முத்தக் காசியுடன்

2. ஏலந் திப்பிலி மூல மென்று மிவ்வகை மருந் தெல்லாஞ்
சால விவை யெடை யொரு பங்குந் தக்க சர்க்கரை யிரு பங்கும்
பால நேருணையா மிவை யரைத்துப் பரிந்து தேனிற் பணவிடை கொள்
சால வோடும் வியாதி எல்லாந் தானுஞ் சித்தாரந்தக் குளிகையிதே.

3. தீரும் வியாதி காயா. சுவாசந் திகழுஞ் சய குன்மம் பிரமியமும்
காருங் காச்சல் மூர்ச்சை சங்கிராணி சகித்த திரி தோஷங் குலை பாண்டு
பாரு மூத்திரக் கிறக்க தோஷம் பரந்த மந்தாக்கினி காமாலை
தீருங் கண்டாய்ப் பத்தியமுந் தியங்குஞ் சர்வ வியாதியுமே.

ரசபூபதி குளிகை:

1. நாபி முக்கழஞ்சு கெந்தகம் நாற் கழஞ்சு நாடு மிரசமு நாற் கழஞ்சு
கோபித்திடாமற் தாம்பூரங் குறித்த பொடி முக் கழஞ்சு
தாபித்த செருப்படைச் சாற்றரைத்து தங்கு மிஞ்சி வெற்றிலையு
மீபச் சியுடனே யிம்மூன்றின் சாறுஞ் சாற்றி யரைத்திடவே.

2. அரைத்த மருந்து விளக் கெண்ணெயான காசிடையிற் சாரித்து
உரத்த கர்சிக் குப்பி வற்ற உகந்த சீலை மண் செய்து கொண்டு
வருத்தமான தவ விரல்கும் வான குழியிற் தானிறுத்தித்
திருத்தமாகப் புடமிட்டு திப்பிலி வெற்றிலைச் சாற்றரையே.

3. அம் மருந்து சூரியனார் நாற் புடத்தில் வைத்தெடுத்து
செம்மைப் படவே வாந்தனவு திரட்டிப் பூபதி ரசந் தன்னை
விம்மைச் சகல வியாதிக்கு மிஞ்சி ரெச்சிற் கஷாயத்தில்
பம்பலனைய வெள்ளுள்ளி திப்பிலி வெற்றிலைச் சாற்றிலிடே.

4. மிந்த பூபதி குளிகைக்கு மிடங்கும் வியாதி தான் கேளாய்
வந்த பழஞ் சுரன் குன்ம மிவை மருவுஞ் சயரோகஞ் சேற்றமமு
மிந்தத் திரிதோஷம் பல வியாதி மியக்கு மருந்து தலைக் கொண்டால்
தந்தங் குழலாய் சலியாமல் தாசனே மிந்த அநுபானஞ்
சிந்தை மயங்காக் கொண்டிடு கைச் சிறக்கும் ரச பூபதி தேர்ந்திடுமே.

அக்கினி குமாரகம்:

1. நாபிரெண்டு மிகரொன்று நன்கும் கெந்தக மிவை நான்குந்
தாம்பிரம் மிவை நாலுஞ் சமமாய்ப் பதினெட்டு கழஞ்சு கொண்டு
மீபச் சாசிக் குப்பியி லியன்ற மருந்து தானரைத்து
பாவ வியாதி தாம் தீரப் பரவு மேரண்ட விரை நன்றே.

2. மிம் மருந்து தொன்னூறு மியன்ற. நாழிகை எடு முட்டைச்
செம் மப் படவே புடமிட்டு சேர இஞ்சிச் சாற்றரைத்து
கும்மையாகக் குன்றி போலவந்த வுண்டை தேனிஞ்சி
கொம்மை முலையாய்க் கொண்டிடவே கஷம் வியாதி கொண்டது சேள்.

3. சன்னி வாதந் தனுர் வாதம் சந்து வாதஞ் சயங் காச
மின்னதோர் சேற்பம மந்தாக்கினி மியன்ற பாண்டு காமாலை

முன்னஞ் சோகை சுவாச காச முருகும் வியாதி யிவை யெல்லாம்
அன்ன வேதிலே யாகு மக்கிலிக் குமாரகமா மென்றே.

__நூதி வயிரவ குளிகை:__

1. லோகதாம்பூர புற்பமது சுசித்த நாபி செந்தகமும்
மேகமான ரச கிரந்தத யிலவங்கப் பட்டை விழாலரிசி
ஆக ருத்தக் கா செலமான நாகேசபரத் திறனும்
பாகமாகச் சரி கொண்டு பரிவைப் பொடி செய்து கட்டுவதே.

2. நிறை மருந்துக் கிரட்டியதாம் நிகழுங் கருப்புக் கட்டி யிது
யிறை வர சொல்ல குழிக் கல்வி யென்ற மருந்தைத் தானரைத்து
யிறை யாந் தூடரிப் பழம் போல யிகமாக் குளிகை கொண்டிடவே
உறையும் தெய்யுந் தேவிந்தி யுகந் தருபான யிருவாமே.

3. கொள்ளாக் காச்சல் வாத குன்மங் குலவும் பிற மோதகம் விஷ சுரமும்
விள்ள வக்கிவி மந்தமது விரங்க கிசாபங் கிருமியுமாந்
தள்ளாக் கிருமி மகோதரந் தயங்கு மருவை முலை பித்த
மள்ளக் குறைநு மது போல வாக்கு மாகி வயிரவமே.

__அருபான சத்தியுள்ள பூரந்த வயிரவம்:__

1. சாதிலிங்கம் வெண்காரந் சமித்து லவணந் திரிகுடுகு
ஏதமான திரிபலை யு. மென்ருங் கந்திப் பெருங்காயம்
ரீத வசம்பு வாய் விளங்கம் நிகழ்ந்த வோமங் குராசானி
போசப் பதிவை கழஞ்சு கொண்டு புகழ்ந்த நேர்வாளஞ் சரி சட்டே.

2. எல்லா மருந்தந் தேசியது யியன்ற சாற்றிற் தானரைத்து
வல்ல கடலைப் பிறமான மகிழுங் குளிகை கொண்டக்கால்
பொல்லா வியாதி யிவை யெல்லாம் போகு மென்றார் புகழு முனியோ
ரில்லை யுர்டென்றுதே யியக்கிய வியாதி வகை கேளாய்.

3. வெல்லத்துடனே விரோசனமா யிருத்த மோருஞ் சோறுயிட
வல்ல பஞ்ச லியமுது வாழு நெச்சிச் சாற்றிலிட
நல்லாலிப் பால் சோறு நச்சுக சுக்கு கசாயமிட
வெல்லாச் சேத்துமங் கொம்மடி தானியன்ற மாதளைப் பழச் சாற்றிலிடே.

4. சேற்றுமத்துக் கசாயமது தியங்கு மடாதோடை சுக்கு
வீற்றுக் கண்டங் காலியது வியந்த ஆறு வளையாகும்
நா ற்றுக் கை காலெரியிற் றப்பரவு நெல்லிச் சாற்றிலிட
ரீத்தர் கொன்ன ஆவின் மோர் திர பச்சோறுந் தானிடவே.

5. வாய குன்மம் வகுரப்பு மருவுங் கை கால் கிறத்திருக்கு
மெய்யுஞ் சிறநீர் நளிக் குளியாய் விழுமே யிதற்குப் பிரமானம்
பேயத்திரிலைச் சாற்றிடப் பொருகும் பத்திய மோர்ச் சோறு
ஒயரத்த மற்றப் பயிர்க்கிருந்தின் செயமந்த குன்மம் புகல்வேன் கேள்.

6. நெஞ்செரிக்குந் தலை வலிக்கும் நிகழ்ந்த குளிரு முட் காச்சல்
பஞ்சு போலச் சந்துள் நோம் பருகு முருங்கைச் சாற்றிலிட
மிஞ்சு மாவின் பால்ச் சோறு மிகுந்த பேய்ப் புடோல் முகுமுகக்கை
தஞ்சமென்றே ஒரு குளிகை யிட தயிரும் பத்தியந் தயிற் சோறு.

7. அசீரணத்துக் கொரு குளிகை அசனம் பண்ணும் பொழுது கொள்ள
வருற குன்ம நீற் சோலை இகிழுப் வேர் சொம்பு வெள்ளிரே
பசி தீர் தயிர்ச் சோறும் பாசக் குடிநீர் சுக்கு பலந்
கருநெல்லில்லா வேப்பிலையுங் கருத யிரண்டு பலமாமே.

8. நாகுழி வாத்து முச்சாக்கி நயந்த திப்பிலி மேற்பொடி கொள
தார மருத்திய முடப்பு முப்பும் வெள்ளோக்காளந் தானன்டா
மா நேரவைப்பாய் ரோசிக்கும் வாயிலெடுக்கும் நுரை தள்ளு
மாளுஞ் தேசிப் பழச் சாற்றே அருகும் பத்திய மேற் சோறே.

9. மந்தாக்கினிக்குப் பெருங்காய மருவும் வெந்நீர் தனிற் கொள்ள
வந்த நெஞ்சு திகவுக்கு வாழைக் கிழங்கு வெட்டி வேர்
விருந்த கருப்பஞ் சாறுதனில் யிடு குளிகை யொன்றிடவே
புந்தி செறியு மாசி மஞ்சள் பொடி போட்டுக் கஞ்சி காச்சுவதே.

10. மூல வியாதிக் கொரு குளிகை முளிர்த கரந்தை சாற்றிலிட
சாலப் பயித்தியம் பார் சோறு தயங்கும் காச சுவாசத்தி
லேலச் சிவதை போரிச்ச மேதி யொன்றிற் தானிடவே
பால வாடா தோடை யிலை பரிந்த கசாயம் மோர் சோறும்.

11. வயறு வீக்கங் கல் போலே மகிழுந் தொப்புள் மேற் சுழித்தால்
நயமே யன்றித் தான் வலுக்கும் நாளும் பசியுந் தாகமில்லை
மயமே யில்லா மலம் விடிலா மருவு நெச்சிற் சாற்றிலிட
பயமே யில்லைப் பாற் சோற்று பத்தியக் குடி நீர் பகரக் கேள்.

12. கருவேப்பிலை ரெண்டு பலங் கனத்த சுக்கு மொரு பலந்தான்
மருவ ஓமம் நீருக்காய் மயிழுத் திப்பிலி மேற் பொடி கொள்
திருவே யதனையாய் ருசு முசுக்கைத் சிகழ்ந்த வெல்ல மிக்க கூட்ட
உருவே மிக்க வொளி சிறக்கு முவுக் கேற்ற பத்தியமே.

13. சொன்ன அறப்பாகந் தப்பாமல் கவிந்த மருந்து தான் கொள்ள
அள்ளப் பயித்திய மீறமல் மகிழ்ந்தே யுங்கு நடந்தக்கா
லன்னம் போல நடையுடையா யாரும் வியாதி யடவெல்லாம்
நன்மையாகும் நாளுக்கு நாளு மானந்த பயிரவமே.

பூரண சந்திரோதயம்:

1. குந்தளப் பொற்க கடக தான் சொன்டே யொரு பல மதனோடே
வந்த யிரசம் பல மெட்டு மகிழ்ந்த சுத்த கெவுரி யெறுங்
கெந்தக மோர் பலம் பதிறு கிளர்ந்த குழிசு கல்லிலிவை யிட்டு
சிந்த மகிழ்ந்த மருந்து பலத் செறிந்த திருபத்தஞ்சாமே.

2. 2. செம் பருத்திச் சாற்றொடு நாள் திகழுங் குமரிச் சாற்றிலு
ளம்பு பெறவே தானரைந்து ஆன கட்டைப் பிரமான நீர்
மும்பர் புகழுஞ் சூரியனு ருகந்த புடத்திற் பொடி செய்து
யிம்புருக்குங் காசி கனியற்ற குப்பி யதனிலிடே.

3. யிட்ட குப்பி வாய் தனக்கு யியன்ற வென் கற் சுண்ணம்பு
மட்ட திக்கென் வெல்லமுடன் கனைச்சில் முறப் பூசியிரு
திட்டமுடனே சீலை மண் தான் செய்தே எழு நாள்த் தானுலர்த்தி
வட்டமான பானையிலே மணலை விட்டுக் குப்பி வையே.

4. வைத்த குப்பி யதன் மேலே மணலை விட்டுச் சட்டி கொண்டு
யிந்தல மென்னத் தான் மூடி சே சீலை மண் தான் கட்டி
அந்தி முகவன் தனைப் பணிந்து அவன் முட் பூசை தான் முடித்துச்
சத்தியா மலமுன சாமந் தாமரைப் பூப் போ லெரியிடவே.

5. எரியிடு காடாக்கினியாக யிருபது சாம மெரித்து விட
வரி நேர் குழலா யாற விட்டு வயிரவன் கணபதி தக்கையுடன்
பரி நேராகப் பூசை பண்ணிப் பார்த்து மாந் தளிர் நிறமாக
யிருக்க மருந்த தனோடே யியன்ற பச்சைக் கற்பூரம்.

6. ஒன்னப்பு கஸ்தூரி குலவுஞ் சாதிக்கா யாறு
மெங்கு மென்மை மம் மருந்தொடு யியன்ற சாதி பத்திரியும்
பங்க மிலாமல் மத்திச்சுப் பரணி தனிலே தானடைத்து
அங்கமதனைச் சுத்தி பண்ணி ஆவ பிராமண பூசை பண்ணே.

7. தெய்வ பூசை தான் பண்ணி திடமே பொருந்த குளாக
கைய் மருந்து பணவிடை தான் கவித்த பசுவின் வெண்ணெயுடன்
மெய்யாஞ் சக்கரை யிஞ்சியிலோ மேவுங் குளிகை கொண்டிடவே
அய்யமில்லைக் கடை முடை யிந்திர பூடு ணமாம் பெண்ணே.

8. தீரும் வியாதி பரிஞென்ம தியங்குஞ் சகுடு மட்ட ஒன்மம்
போரோ செய்யுங் கவாச காசம் புகழ்ந்த பாண்டு வீக்கமுடன்
பாருஞ் சன்னி பதிரமயம் பரிந் திந்திரிய கவிதமது
தீருங் கண்டிரே நிசமாக திடமாம் பூரண சந்திரனே.

வியாதி செ-ாங்குசம்:

1. தத்த ருகமுஞ் செந்தகமுஞ் சொல்லும் லோக மரிதாரம்
பித்தர் தந்த ரசமொரு பொருகத் கனித் தனி தனியாகச்
சுத்தி பண்ணிய பற்பமதாம் சுகித்த சமமும் குழிச் கல்லில்
வைத்த வெலிப் பருத்தியுடன் முனக் தக்காளி ஜமத்தை.

2. யிந்த மூன்று யிலைச் சாற்றி லெரு யாலகரத்தைக் குகைக்குள்ளே
அர்க்கம் பிறவே வெண்கார மரைத்துப் பூசிக் குகைக்குள்ளே
யிந்த மருந்து உள் வைத்து யிதன் மேல் வெண்கார மது பூசி
முகந்த சீலை மண் செய்து முசியாப் பானையில் வைத்திடவே.

3. பானை சட்டியிற் சீராக பகுந் துவாரமது மேலே
ஒருவோடு தான் வைத்து யிசைந்ததுவல் விரல் மணல் சொரிந்து
ஆன குகையு மது வைத்து அதன் மேல் வெண்காரமது பூசி
~~முகந்த சீலை மண் செய்து முசியாப் பானையில் வைத்திடவே.~~
கால மணலைத் தான் சொரிந்து கவித்த சட்டி கொண்டு மூடுவதே.

4. கமலாக்கினியாக அனல் கொண்டு கவிக்க வெட்டுச் சாமம் பின்
விமலா மருந்து ஆற விட்டு விளங்குங் குழிக் கல்லிற் பொடி செய்து
நலமதாக ஆனை முகவருக்குப் பூசைத் தான் பண்ணி
யுமையாக குளிகை தனிமைக்கு மருந்து தான் வையே.

5. ரெண்டு குன்றிப் பிரமாணம் ரோக மறிந்து வெற்றிலையில்
யிஞ்சி வந்த விஷ அரமு மீகுத்த குட்டச் சலக் கழிச்ச

ண்டி யொடும் பத்தியந் தானகத்த பாவம் பரிமாற்ற
மெண்டிசை யெங் கீர்த்தி கொள்ளிந்த கவால மனோகரமே.

6. காட்டா மணக்கும் வேரகலும் வயிற்றில் வியாதி கடிவிப் போ
மீட்டான சக்கரை யதிற் கொள்ள மிகுத்த சுர வைகைகாள் தீருந்
தீட்டுஞ் சக்தி வகைக் கெல்லாந் திரிகருகு நூபன மதிற் பாரே.

7. மிஞ்சிச் சாற்றில் திரி தோஷ மியன்ற பெருங்காயத் தூலே
மிஞ்சில் வந்த வியாதிக்கு மிகுத்த கேவு மிஞ்சியுமா
மஞ்சனையான் தன் மங்களான நேமன் பாத மடி வணங்கி
கிஞ்சின முகலை யிம் மருந்து கிளர்ந்த செய்க்கிர கேசாங் குசமாமே.

ரசாயன_வயிரவ_ரசம்:

1. சமுத்திரப் பால மித்துப்பு சதிரா மிளப்பைப் புவுடவே
யுதிரா மிளகு திப்பிலி முசுந்த தூபி சுக்குடனே
சதிராம் வசம்பு முத்திராட்சத் சமமே கொண்டு மருந்தெல்லா
மிரதமா மிஞ்சி வெள்ளரி நெருக்கம் பால் விட்டரைப் பூசுவே.

2. ஆட்டுப் பாலுஞ் செண்டை மீடலாம் பிச்சுத் தாலவரைந்த
நீட்டு முசலகல சன்னி பல பிசந்த சேற்குமை வாய்வு பல
மூட்டுத் தலை வலி பிரலாப முக்கால் நீரும் கல்லேவு
மீட்டுக்குள் சொன்ன விஞ்சி சர்க்கரை தேனுமே.

3. விடுமஞ் சன்னி பல நோவு மிகுத்த ஆஊர்ந்த மூர்ச்சித்தால்
வட நேர் முலையாய்த் தலை சிரைத்து மருவும் நெற் கொண்டு தான் கீறி
யிடவே குன்றிப் பிரமாண மியங்கு மூர்ச்சை விடூ மெல்லா
மடவாம் ரசயான வயிரவர் நாளுகு மென்று ரகஸ்திரியர்.

சுதூத_மூற_குளிகை:

1. கறலே பரிகாச செங்கொட்டை கதிக்க பலந் தாவளை வெட்டு
வருணமான மிளகு சுக்கு மருவு மோரொன்று மூல பல
மருள நயத்திகை திப்பிலியு மாவேத் திப்பிலி சேவகனுர்
தருணி பேர் திப்பிலி மூல மெந் தானே யொகிரான்ட பல மிரண்டே.

2. யவட்சார மிரண்டு பலமாக கடுக்காய் கொடுவேலி
அவமே யில்லா மிளை மிரண்டு மைம் மிரண்டு பத்தப் பலமாகுந்
தவமதா மிவை யொரு கூற் நயங்கும் வெல்ல மொரு கூறும்
நவமதாகத் தானரைத்து நன்றாக் கொட்டைப் பாக்களவே.

3. வெடி வெடி மோரிலே தான் விளங்கக் குடிக்க விஷமுஞ்
சடிதான் மிராணி சக்கிராணி கலந்த வட்டம் பதிவெட்டும்
படி மீதே யிருபத பிற மேகம் பவுத்திரம் வன்கு கடு ரோக
மிடவே சரீரம் நன்கு மியன்ற சர்வ வியாதி யெல்லா
மட நலப் பழஞ் சுரத்துக்கு மன்னர் சுதரிச குறுமே.

4. குயரோகஞ் சோம ரோகங் கலந்த புருஷ லேபவமும்
நேய மிற்றிப் பின் பிணியில்லா நிகன்ற பேற்கு மிருவாமே
மாயன் ரா தன் பலை கொண்டு வருத்த மன மற்றலைப் போற்றக்
காயம் பருக்கும் புத்தி யுண்டாங் கலந்த சுதரிசக் குறுமே.

நவலோகக_அக்கினி_குமாரகம்:

1. வெள்ளி கலந்த லோக பம்பம் விலங்கு காரீயந் தாம்பூரங்
கல்ல சங்கம் பித்தளையுங் கலக்க மிவை யெல்லாம் மாற்
தெள்ளிய சீரகஞ் கெந்தகமும் சேரச் சுத்திச் சமன் கொண்டு
கள்ள நெருஞ்சம் கேற் சாறு கலந்தர்க்க குனரைப்பதுவே.

2. அரைத்த மருந்து காசி தவிடான ஒப்பியிற் தானடைக்குக
கரைத்த வெருகு சீலை மண் செய்த ஆல பாலைக் கீழ் மகாரம் விட
வரைத்த யாலைக்குள்ளோடு வைத்த அதின் மேற் பாதி மணல் விட்டு
தரித்த உப்பி மருந்த தலைத் தானே டொனெற்திரமாய்ச் சாற்றுவதே.

3. கொளெந்திரத் செய்த பாலை மேற் சுசிந்த சட்டி தான் மூடி
வாளேர்ந்த விரி வோடு சீலை மண் செய் மருவும் பனிரெண்டு
நாளாய் நின்று நின்றெரியிட்டு நல குன்றிப் பிரமாண
மீனா மிஞ்சிச் சாற்றரைத்த மிகுந்த காய கடாசுமிடே.

4. மிடவே மிஞ்சிச் சாற் கல மியன்ற குன்மங் காமாலை
அடவே பக்க சூலையுட கருவுந் தீரும் வெள்ளுள்ளி
மிடவே தயிலத் திரி தோஷ மின்ற ஆவி சூலை குன்ம
மடமேரலையாய் கிளர் களப்பு மாற்வங் குளிகை மிகைமாமே.

5. மாயும் வாய்வு பல வாகம் வரக்கச் குன்மந் திரிதோஷம்
மாயு திரி மூத்திர பல நோவுமான சூலை மிவை யெல்லா
மாயன் ரா தன் சஞ்சீவியைப் போல மாற்று மென்றுச் வாகடத்தில்
ஆயன் பாத மடி வணங்க அருளும் நலலோக செந்தூரமே.

நவகிரகாதி குளிகை:

1. வெண்காரத்துடன் ரசம் நாபி மிளகு சுக்குத் திப்பிலியுங்
கன்கான லோக சிந்தூ ரங் கனத்த தூமத்தை விரையுடனே
என் காணி வைத் தாளிரண்டு பங்கு மியன்ற கெந்தக மொரு பங்கு
பண்பாங் கமுத்த தூமத்தை பரிந்த சாற்றிரண்டு நாளரையே.

2. குன்றி போல வுண்டை யது கோதிற் தேனிலத னை யிட
நன்குஞ்சுவாச காசமுடன் நயந்த மந்தாரஞ் சேற்றமமு
மென்ற வரிய பயித்தியமு மியன்ற வாத மாலையுடன்
சென்ற திசாரங் கிராணியுடன் நீரும் நவக் கிரகாதி யிதே.

பிரவி தாண்டவ ரசம்:

1. தாம்பூர பற்பம் லோக பற்பந் தகன்ற காந்த மிரசமுட
கும்பரமாகக் கள்ளிப் பாலதனலரைத்துக் கடலை போத்
தேம்பா வெல்ல மதனிலிட தீரும் வியாதி வகை கேளாய்
போம் போம் வியாதி பலவுக்கும் பொருந்துங் குளிகை யிதுவாமே.

2. குன்மம் வயிற்று வலி சோகைக் குலவுங் காமாலை யிதனக்கு
நன்மை நெய் பால் நெல்லிக்காய் நயந்த் பிரண்டைச் சாறனையா
மின்மை மகோதரம் மனையுட வியன்ற பயித்தியம் பஞ்ச குன்மம்
வன்ம மில்லைத் தீருங் காண் வருத்து மிரவி தாண்டவமே.

ஜுதராதுட்ட குளிகை:

1. கெந்தக மிரண்டு ரச மொன்ற கிளர்ந்த தாம்பூர மெட்டுடனே
வந்த மனேசிலை மூன்றுடு மருவு மரிதாரம் நாலாகும்
விந்தை செறியும் நாபி ரெண்டு மேவி யிதனை நிறை கொண்டு
அந்தம் பெறவே கையாந்தகரை ஆன நொச்சிற் சாற்றரைத்து

2. நாளு நாளாய்த் தானரைக்க நன்றாய் குன்றிப் பிறமான
மேலாந் திரிகடுகு பொடியுடனே விளங்குந் தேனினுண்டை யிட
பாலா மகோதரம் பஞ்ச சயம் பருத்த கவுசை பஞ்ச குன்ம
மாலின் பதம் போற்ற வினை மாறுஞ் சூத ராக்ஷதமே.

காம கேசரங் குளிகை:

1. காந்த மப்பிரக மாலை மாகுங் களக்க மிம் மூன்றுஞ் சிந்தூரம்
போந்த தூமத்தை விரை நாபி புகழ்ந்த சாதிப் பத்திரியு
மீந்த வயிரவம் வெள்ளி சொன்ன மிதங்க மிம் மூன்றும் பறம மேன்
போந்த அபிதி மிலவங்கம் பொன்னே சமுத்திர சோகி விரை.

2. திரி சாதக்க காக்கி மாரி விரை திகழ்ந்த மருந்து பதிமூன்றும்
அறிவே சொல்வோஞ் சமன் கொண்டு ஆன கஞ்சா யிலைச் சாற்றிற்
குறியா மூன்று நாளரைத்து ஊற் குருவி முட்டை நீருடனே
நிறையா மெழுகுளரைத்து நிகழ்ந்த சாக மிவைக் கேளாய்.

3. கோழி முட்டைக் கரு வெழு கொண்ட குருவி முட்டை நீர்
தாழ மூன்று நாளரைத்துத் தயங்குங் குன்றிப் பிறமாணம்
வாழி வாழி தேன் பாலின் மருவுங் குளிகை கொன்றிடவே
எழுக மென் தாது முதலெல்லா வியாதியுந் தீர்ந்திடுமே.

4. பத்தியம் பாலுஞ் சீனி வெல்லம் பரிவாய் நாளுங் கொண்டிடவே
யித்திசை யென்றுந் தாது முதலியன்ற தண்டு தடிகமுடன்
புத்திரியுண்டாஞ் சீர்மைக்குள் புகழு முண்டாம் பொன்னே கேள்
நத் திருவனையாய் கேட்டருளாய் நயந்த காம கேசரமே.

வீர விக்கிரம ரசம்:

1. தங்க பற்பம் ஊசாசி வராகனிடை சரி தாமரிதார மூனிடையு
மங்க மனேசிலை யது விடையு மான ரசமு மவை தானும்
மெங்குஞ் சுத்தி பதி விடையு மென்றுங் கெந்தக மிரு பலமும்
பங்கப் படாமலிவை யெல்லாம் பங்காய் நிறையோ சரி கொள்ளே.

2. யிவை யெல்லாங் குழிக் கல்லி லியன்ற மாதளம் பழச் சாற்றி
லவை தாளிரு சாமந் தானரைத்து ஆன காசிக் குப்பியிட்டு
நவமா யெழு சீலை மண் செய்து நன்றாய்ச் புசியடுப்பு வெட்டி
யிவையுங் குப்பிப் பானை வைத்து யிலங்கு மணலைத் தான் சொரிந்து கொள்ளே.

3. பனிரெண்டு சாமந் தானெரித்துப் பனவிட பற்பந் தேனிஞ்சி
என்றும் வாய்வு சூலை குன்ம மியன்ற பெரு வயிறு மிவை யன்ற
மன்றுங் காயா சுவாச மெல்லா மாசெங் காசர் பார்வதிகே
வின்னிலம் வீர விக்கிரமா யிலங்குளிகை யிவையாமே.

பூபதி பற்ப குளிகை:

1. நாபி அந்த யிரச மொன்று நயந்த வெண்கார மெட்டுடனே
ஆவி கெந்தக மாகு குமரி தார மைந்து ஆன அக்க

மேவ நாலு துரிசி மூன்று மென்னும் நேர்வாள மிரண்டாகக்
கொப மிலா விவை ஒரு கூறுங் கொண்ட தாம்பூர மொரு கூறே.

2. திரிபுரத்தாள் கையாந்தகரை தீந்த துளசி தும்பையுடன்
வரிதா மிந்த முூ வகை வகைந்த சாற்றிலோ ரொரு நா
ளரிதா மிரண்டு சாமமது அரைத்துப் பரணியிற் தான் வைத்து
உரித காயா சட்கமுட துசந்த ரூபான முறைக்கக் கேள்.

3. யிஞ்சி தேனிலே லத்தி லென்னும் பணவிடை குளிகை கொண்டால்
மின்னுஞ் சித்தாப சுர மிக்க விஷ சுரஞ் சுவாசமுடன்
விஞ்சு மூள மாந்தை க்ஷயரோக மிகுத்த சன்னி பதிமூன்றுங்
கஞ்சனை முனிந்தோன் பாதம் போற்றி சுகித்த பூபதி பற்பமிடே.

<u>அருபான சத்தியுள்ள சஞ்சீவி ரசம்:</u>

1. மிருவி நாபி யரிதார மிரசுங் கெந்தகம் வெண்காரம்
வருமே தான்றிக்காய் சுக்கு வருத்து மிளகு திப்பிலியுந்
தருமே யோரொன்று கழஞ்சாகத்தா நேர்வாள மங் கழஞ்சு
அருமே என்று என்றுதே ஆம் கழஞ்சு பதினேஞ்சே.

2. கையாந் தகரைச் சாற்றாலும் கலக்க யேழு நாளரைத்து
மெய்யே நாளுக் கொரு சாமம் மீகாமற் குறையாமற் தானரைத்து
உய்ய பயறப் பிரமாணம் முன்னடக் காயா சுடசுத்தி
அய்யா சஞ்சீவி குளிகை யென்று அடவா மென்று ரகஸ்தியனூர்.

3. மூல வாய்வு சாதிக்காய் முனிந்த பல வாய்வு சிறநீரி
லாலந்தரிந்த பாம்பு கடிக் கடவாய்த் தேசிப் பழச் சாற்றில்
சூலை வலிக்கு முருங்கை யிதிற் சுகித்த பட்டைச் சாற்றிலிட
மூல வியாதி வலி குன்ம முருகில் ஞெச்சிச் சாற்றிலிடே.

4. பஞ்ச பிரமியத்துக் கரப்பானம் பருகுந் தான்றிச் சாற்றிலிட
அஞ்சுங் குளிரும் வெதுப்புக்கு ஆன நெல்லிக்காய் வென்னீர்
யிஞ்சிக் கட்டுப் படு வலத்து மேவு மேரண்ட வெண்ணெயிற் கொள்
ளஞ்சி யெரியு மெரிவெம்மமான சீர்திற் சாறதுவே,

5. சயத்து வகை பத்துக்குந் தானே வெள்ளாட்டு பாலிற் கொள்
மயக்குச் சாம்பல் பூசி நின்றே மகிழ்ந்தே யாடு மரன் பாதங்
கயத்துக்குள் நீர் போல மனத்திற் கருதும் நாளில்
முப்பத்துஞ் சஞ்சீவிக் குளிகைக்கு முதவு மருப்பான மிதென்றே.

<u>அரிதார பற்பம் பண்ணும்படி சுத்தி:</u>

1. ஈர வெங்காய மறுகுழி யியன்ற பிரண்டைத் தான் துவைத்து
மீரு மிருகுழிச் சாறது தான் மிகுத்த பசிரி தான் துவைத்து
வாரன் முலையாய்ச சாறு மருவுங் குமரி குழி
தீரப் பதக்கு நாகுழி திருந்த மூவகைச் சாறதுவே.

2. அச்சாறதனுல் நாலு பல மரிதாரத்தைத் தானரைத்து
வைச்ச சாறு வற்ற வற்ற மகிழ்ந்து குழிக் கல்லிற் தானரைத்து
அச்சமில்லாப் புதுச் சட்டி யதனி லடையாய் தான் வைத்தே
யிச்சையுடனே குழிக் கல்லை யிச் சாறதனுற் கழுவி யிடே.

3. கழுவுஞ் சாறும் வடை மேற் கலந்து சட்டிக் குழம்பாக்கி
வழுவரத தன் மேலோர் சட்டி மகிழ்ந்தே யேழு சீலை மண் செய்
அமுகத் தான புரை யெல்லாடங்கச் சீலை மண் பூசி
நழுவிச் சாறு போகாமல் நாற்பது நாழிகை யெரியிடவே.

4. அந்தமுடனே கறண்டி தன்னை அனல் போல மிகவுந் தான் காய்ச்சி
வந்த பற்பம் பொன் பொடி போல் மருவுங் கறண்டி யதிற் போட
யிந்த மருந்து புகையாம லிருந்தால் பதமா மென்றியம்ப
இந்த மருந்து புகைந்தக் கால்லின்னம் பற்ப மெரியிடவே.

5. எரித்துப் பதமா யிறக்கி வைத் திடவே பதமா மென்று
தரித்த ரூபானந் திரிகடுகு தக்க பொடி தான் பணவிடையு
மெரித்த பற்ப மரைப் பணவிடைய மிடவே யிரும லியங்கு மென
சகித்த க்ஷய நோயக் காரந் தானே கழஞ்சிற் பணவிடை கொள்.

6. பிற நீர்க் கோவை தேனுடனே பெருகும் பற்பம் பணவிடை கொள்
மற நேர் குட்டஞ் சொறி யதற்கும் யிந்து லவண மதிற் பணவிடை கொள்
நாறமே நெஞ்சு ரெரிந்தக் காலது மென்னே யிலொரு பணவிடை கொள்
ளற நேர் தேசிப் பழச் சாற்றிலாறும் யடர் தாமரை யதிற் கொள்ளே.

7. அரத்தக் குட்டஞ் சீரகத் திலாகுஞ் சன்னி பலவாத
முரத்த அக்கினி மந்த முடனென்னும் பழ வெல்லத் துகந்து
வருத்து முது காமாலை மருவங் கையாந் தகரையிலை
திருத்த வென் குட்டத்துக்குத் தின்னும் நிலைப் பனைக் கிழங்குடனே.

8. கருங் குட்டத்துக்கு நிர்ப்பை புல் சுதித்த சாறு தான் கொண்டு
நெருங்கக் காரா க்கார முடனிச் சயமாக வதிற் கொள்ளே
ஒருங்கு குமர கண்டனுக்கு முடன் நந்திப்பிலி தேனிற் கொள்
நெருங்கு செங்குட்டத்துக்கு நிச்சயங் குமரிச் சாறதுவே.

9. உடம்பிற் சொன்று மாப் போலே உருத்து வந்து தனிருந்தால்
வடிம்பு தேறு மக்சார மகிழ்ந்த பொடியிற் பற்பங் கொள்
விடமே யில் ராத் திமிர் வாத தயிலங்கு நிலப்பனைக் கிழங்கிற் கொள்
விடமே யில்லா மேற் சுவாச மின்னுந் திறிபலை பொடியிற் கொள்.

10. ரத்த பித்தந் தான் தீர விடும் புரோசப் பொடியிற் கொள்
தரித்த நீர்க் கோவை வெள்ளாட்டுத் தங்கும் பாலிற் தான் கொள்ள
வுரத்த குலைக் கடுப்புக்கு முன்னுந் திப்பிலி தேனுடனே
நிருத்த காய முடன்னம் போம் நிச்சயம் பூசனிக் காய்ச் சாறே.

11. அரிதார பற்பங் கொண்டா லாகும் ப் தியமட வது கேள்
நெரிதாங் கைப்புப் புளிப்பது தான் தாழும் பூசனி பாகற்காய்
சரிதமான கத்திரியுந் தயிர் மோரதுவுந் தாகுகா
நிருதமாக யாகு சொன்னேம் நின்ற மியியாம் பத்தியங் கேள்.

12. சாரணைக் கிழங்கிரு கழஞ்சு தங்கும் பசுவின் பால் காய்ச்சி
தாரணி நாழிப் பாலுழக்காய்த் தானே கழஞ்சு குறுகிய பின்
வாரணமாக அசலத்தில் மகிழ்ந்து கொள்கு மப் பொழுதுங்
சீரணமான பழம் புளியாந் செப்பு மிந்சி கண்டவுடன்.

<u>சாறவளைப் பற்பம்:</u>

1. முற்றின சாறவளை வேரு மூன்று பலம் வெல்லஞ் சரி கொண்டு
உற்ற குழிக் கீ/ர் கல்லிற் தானரைத்து உன்று மாவின் நெய்யதிற் கொள்
பெற்றதான நெல்லிக்காய் பிறமான மருந்து தான் கொள்ள
அத்தர் சொன்னபடியே தர மாறும் வியாதி யடவே கேள்.

2. குன்மந் தீருஞ் சுரோணிதம் போங் குடலுள் வியாதி பல தீரும்
வன்ம மில்லைக் கிறப்புடன் வ த்துக் கிராணி யறு வகையுந்
துன்மை மலங்குங் காமாலை சொல்லும் பாண்டு சயரோகம்
நன்மையாகும் வாத மெல்லாம் நாடுஞ் சாறணை பற்பமிதே.

<u>ரச பற்பம்:</u>

1. வாத பித்த சேற்பமத்தை வந்தே யடுத்த வியாதியது
சேதஞ் செய்யுங் குன மெட்டுந் தீரா வாய்வுச் சலக் கழிச்சல்
பாதம் பறக்கும் பெரு வாதம் பரந்த வீக்கம் பரங்கி யிடை
சீதமுடனே வெப்பொடு செய்யு மிதற்கு ரச பற்பம்.

2. யிரதம் புருவ லையஞ் சீரைந்து கழஞ்சு கொண்டு
சரித முற்முலம் பாலிற் தான் ஞெடரைத்துக் கட்டி
புரைவிற் காசிக் குப்பியினி லூற்றிடு பரணி சீனி
தாவது விதுக ளொன்றிற் தானது வடைத்துக் கொள்ளே.

3. கொள்ளு மண் சீலை எடுக் கொண்டு மொய்த் தொக்க
வெள்ளாட காற்ற வெயிலது தனில் மேவாத பால
மெள்ளவே யகல் வைத்து மென் விலிப் பதமே யாகு
வுள்ள திறமதியாகுல் பானை யொன்ற சாறு பண்ணே.

4. நன்றதாய் பானை பாதி நயந்ததாய் மணலை யிட்டு
சென்றதிர் பரணி தன்னை திறக்கவே பதனுடன் வைத்து
யொன்றவே நிரம்பப் பானை யுறலதே மணலை விட்டுச்
சென்றிடச் செம்பி லொட்டால் சீலை மண் செய்து கொள்ளே.

5. கொள்ள வேப்பில் வெக்கை குறைந்த சீர் தழலை விட்டு
தள்ளவுன் மூன்று சாமந் நடந்தது வெற்றிடாற்றி
மெள்ளவேமருந்தெடுத்து மீளவும் பொடிற்றுக் காற்றுக்
கொள்ளவே விடாமற் கட்டிக் கொண்டு தான் வைப்பதாமே.

6. வைய்யதோர் பற்பந் தன்னில் வரைத்திடா தொரு மாவிடடா
லொத்த தோர் வாத பித்த முறதியாங் கவன் தீரு
மெத்த வாத மக்கு வாதம் விடாத பித்தஞ் சுவாச காசஞ்
சுத்தி சேற்பமஞ் சுகப்பட மருந்து செய்வாம்.

<u>தாம்பூர பற்பம்:</u>

1. தாம்பூர மீசவிறகு பேலத் தட்டித் தகடு பலங் கொண்டு
ஆம் பெருந் தேங்காய்க் குடுக்கை தனிலடைத்துத் தேசிப் பழச் சாற்றிற்
தேம்பித் தியங்கித் திரியாதே திருந்த ரச மோர் பலம் விட்டு
சோம்பிற் கெந்தகஞ் சுல்லுப்புச் சொல்லும் பொடி பலமிரண்டுகொண்டே.

2. யிந்தக் குடுக்கை மருந்து தன்னை யிலங்குந் கதிரோன் சுடர் முகத்தி
லந்தம் பெறவே தான் காறி ஆன குடுக்கையி லுலந்த பொடி

யிந்தப் பொடி வளையிற் குப்பி லங்க வடைத்துச் சீலை மண் செய்
வெயந்த பெறவே பானை தனிலடவாய் வைத்து நீ கொள்ளே.

3. சீலை மண் செய்து சட்டியிலே திருந்தும் பாதி மணல் விட்டு
ஞால குப்பி சட்டியி னில் நல்ல மணல் மேலவை வைத்து
பாரப பொரு தமர மியுமையாய் பகர்ந்த சட்டி மேலே மணலை
ஏலக் குழலாய் நிறை விட்டு ஏழு சீலை மண்ணியன்ற செய்யே.

4. சட்டி மேற் சட்டி மூடிச சந்து வாய்ப் புரையடக்கி
யிட்டமா யடுப்பில் வைத்து எரியிட ஏழு நாழி
வட்டமா யிருந்து தான் வழா பெருங் கமல மெழு
சட்டமாக யிவையிரண்டுந் தயங்க ரெண்டு சாமமெரி.

5. எரியிடச் சட்டி மேலே யிருந்த தோர் வைக்கல் வெந்தால்க்
கரி புடமாச்சே என்ம் காற்றிலாற வைத்து
ஒரு நிறை நாளே யாற்றி யுமக் கொரு பற்மனும்
வருகிடப் பணவிடை கொள மாறிடும் வியாதி கேளாய்.

6. சர்க்கரை தேனிற் காலந் தாம்பிற பற்பங் கொண்டால்
மிக்குடல் வாதம் நாபி விரங்கிய குடற் பிரட்டு
கக்குவ திரட்சி வாய்வு சந்நு விப்புருதி யெல்லாம்
நீக்கத் தானிடமே யில்லை நின்றும் நிற்க வொட்டார்
பக்குவ நமக்கீதல்ல என்று தான் பறந்து போமே.

7. பன்னிய தாம்பிற பற்ம பார்வதி விஜயகற்கு
நன்றிய பூசை பண்ணி நலம் பெறச் சீனி தேனிற்
குன்றி போற் பற்பம் ரெண்டு கொள்ள வேகு மட்டும வாய்வு
தின்ற வாருற்றல மற்றுஞ் செப்பிய தீராணுய்கள்.

8. பாண்டு வெம் மிருமற் சோகை பலவிய சீக்கட்டு
மீண்டிய பழ வெதுப்பு என்னும் பயித்திய வாத சோப
மூண்டும் பிறமியங் குட்டமுடன் மூத்திரக் கிறச்ச முள்ளவை தான்
தாண்டவ பாதம் போற்ற வினை சாடு மட்டி பொற் தப்பாதே.

9. மின்னும் கீழ் மூல வீக்கமுடன் மேல் செற்ப சூலை மகோவுதரம்
பின்னுஞ் சுக்கிலப் பிறமியமும் பிறங்கும் தாக மசத்த வையு
மன்னு மினிமே லனுபான வந்த படி தான் சொல்லுகின்றோ
முன்னுபான பாகமதை முசியா வணங்கி மூனிந்து கொள்ளே.

10. தேனுக்குக் குன்மந் தீருந் திரிகடுகு வெதுப்பிப் பொடி செய்து
ஆன பலத்துச் சுறுவாகு மதிந்த சீந்தி வெரி குன்மம்
மீள் விழியாய் வலி குன்ம மிகுத்த முருங்கைப் பட்டை தன்னீர்
ரெள் வாய்வ குன்மமது யியன்ற கொளஞ் சாற்றிலிடே.

11. சத்தி குன்மம் வெள்ளுக்காய் தயங்கும் வேலைச் சாருகு
மத்தர் சொன்னபடியே நாமாள வெள்ளுளி வாய்வு பல
மந்தமான வகை யதுக்கு மருவு மிஞ்சி தேனுகுக்
சுத்த முருங்கை யிலைச் சாறு குழுஞ் சற்வ வாதமுமே.

12. அருவருத்த வாந்தீர் கொள்ளாள தேனிற்றுள் கொள்ள
வருமே சீத சுரத்றுக்கு வருந்தம் பூசணித் தன்னீரி
வருந்து பித்த மிளநீரா மாடாதோடை ரசந் தேனில்த்
திருந்தத் திப்பிலி பொடி னு விக் குடுக்கத் தீரு .மிளையிதே.

13. தம்பரு குரதா மிகு பாடச் சேர திசேடன் பாய் மேலே
அன்புடன் பள்ளி தான் கொள்ளு மாயிர ஞம மான வள்ளல்
தம்பமவர் பாத மென்றென்று தானே மனதிலென்றினக்கால்
செம் பொன் செறியு மாவிடற்குத் தீய வினை யளகன்றிடுமே.

14. தாம்புர பற்பந் தன்னைத் தவகிடாத் தருந்து வீரே
லாம்பல வாய்வு சூலை பத்நட்டார் திரண்ட வாய்வு
மேம்படு சத்தி விக்கல் மீறு வதுண்டை வென்று
தேம்புலப் பற்ப மேத்துந் தெய்வா மாமுனிவர் சொன்னார்.

15. குரதற்கினிய குரனகுர் நயந்த பாதர் திடம் பற்றி
ஆரனா ரும் வேரியரு ரருளிச் செய்த வழி நூலாற்
காரணமான தாம்புரக் கருதும் பற்பங் கொண்டக் கால்ச்
சீரனமாகிப் பிணி வெல்லார் தீரு மரிதாள்ச் சிர்த்தியுமே.

<u>காந்த பற்பம்</u>:

1. தூவக் காந்தம் வேண்டு மட்டும் தோணக் கொண்டு தாவிடித்து
மேவு மஞ்சள் தான் பிசைந்து மிருத்த ¼ உலை மூடி யதிற் தப்பி
ஏவ மற்றிச் சீலை மண் கொள்ளியன்ற புடமிட்டுப் பதமான
தாவிச் சுழியில்த் தானடைத்துத் தருவா யிதற்கு அனுபானம்.

2. உருந்தளவு சர்க்கரையி னன்ன மந்தாக்கினி குட்டமுடன்
வளந்த ரேற்ம வாதமுடன் மன்னுறுங் கிறமிச் குர பாண்டு

குருந்த பிரமியம் நீரிரீவு சுரம் வியாதி யிவை யெல்லாந்
தளர்ந்து குலைந்து தாவேருந் காவும் பற்ம நீல வற்னம்.

3. வீக்கங் கழிச்சல் வெகு சலங்கள் மிகுக்க யிளை காமாலை
போக்கும் வாய்வு வாதத்தைப் பொல்லாப் பிற்றம் பாண்டுருவை
காற்றுங் குளிகை பெருவயறு கான மூல வாயுவையுந்
தாக்குங் காந்த பற்ம மெனச் சாற்று ரோய்கள் போங் கண்டாயே.

லோகபற்பம்: லோகபற்பம்.

1. யின்ன லோக பற்பத்தை யிதங்கப் பண்ணும் வகை கேளீர்
மன்ற மெஃநரப் பொ தான் மகிழப் பதின் பலந்தான் கொண்டு
மின்னுங் கையாந் தகரைச் சாற்றிலொன்று மிக்க பிளியிலைச் சாற்றிலரண்டு
என்றுங் குமரிச் சாற்றிலொன்று எருக்கம் பாலிலிவை யொன்றே.

2. கொத்தமல்லி விரையி லொன்று கூர்க்கும் புளியிற் தானென்று
சத்தக் கள்ளிப் பாலிலொன்று தயங்கு மூத்தை யிலை யொன்று
மேத்துங் க நை மூத்திரத்தில் மேவு நெரிஞ்சிற் சாறு கொண்டு
அத்தர் சொன்ன பெருங் குரும்பை ஆன லிடத்தேரை யவை யிரண்டே.

3. திரிபலையி லொரு புட மிட்டுத் தீரு நாபியி லொரு புடமு
மறிவே சொல்லேந் தப்பாம லான படங்களிட் டெடுத்து
நெறியாங் கெந்தக மிரசமுட நிகரு மிரண்டு மிருபலமாங்
குறியா மா லின் பஞ்ச கவ்வியங் கொள்ள அமுத பஞ்சபுடம்.

4. யிப்படி புடமிட்டுப் பாண்டத் திலதங்க வைத்துப் பயறளவு
சேற்று முள்ள சேற்றுமந் தான் திரிபலைப் பொடியிற் தான் கொள்ள
வொப்பிலாத நினைத் துலைக் கலந்த கந்த திரிபலை தேனிற் கொள்
செப்பமுள்ள வாதத்துத் தேனிற் கொள்ளத் தீர்ந்திடுமே.

5. பித்த மி மல் சற்கரையாம் பெருகு மேல மிலவங்கத்
சித்தம் லவங்கப் பத்திரியுஞ் சேர யிருமந் தனக்காகு
மத்த தாது வறதினைக்கு ஆன சாரணை நெரிஞ்சில் வேர்
மெத்த பாண் மஞ்சுமா மேவுந் திப்பிலி தேனிற் கொள்.

6. பிரமிய மைந்து வகைக் கெல்லாம் பெரிய கல்லுரகந் கொள்ள
அருமே மூத்திரக் கிருச்சமது ஆடாதோடை திப்பிலியு
மற நேர் முந்திரிப் பழந் தேனில் மகிழ்ந்து கொள்ள மாவிலத் தீ
ரறிவே சொல்லேம் லோக பற்ப மனுபான மீதென்றறிகுவதே.

7. பாக்குத் தாளுகும் பாகல் சுத்திரிக் காயாகா
ஏச்சுமில் லைப் புளிப்பு விடு மியங்குங் காற்றுப் படலாகாத்
தாக்கும் புடலங் காயாகா தாங்கு மதுரந் தாளுகு
மாற்கமுள்ள பதாற்தங்களாகு மற்றவை யவை யெல்லாம்.

பஞ்சலோக_பற்பம்:

1. பாகா யவைரப் பொடிதான் பத்தும் பண்ணு மெஃகின பொடி பத்து
மீகாக் காந்தம் பத்துடனே விளங்கு மிரசம் ரெண்டரையு
தோகாய் கெந்தகந் தா னைந்துந் துலங்க யிவை யெல்லாம் பொடி செய்து
பாகாய்ச் சட்டிக்குள் வைத்து படிகஞ் சட்டி யிற்தான் மூடே.

2. மூடி அஞ்சு சீலை மண் செய் முடுகி எட்டுச் சாமமெரி
நீடுங் காமாலை பெருவயறு நிகழ்ந்த சோகை சலக் கழிச்சல்
வாடு மீளை யிருமலுக்கு மகிழ்ந்து தேனிற் பணவிடை கொள்
நாடும் வியாதி யிவை யெல்லாம் நடுங்கி யோடும் நலம் பெறவே.

லவண_பற்பம்:

1. உப்பு நாழி தானிடித்து கொன்றபட்ட வவை மனை போல
செப்பமாக பல்லாங் குழியே ந் சேரத் துளையாய்த் தான் பண்ணி
தெப்பமுடைய வகலைச் சட்டித் திதமாம் பலகை யதில் வைத்து
தாபம வாத வோடதற் தயங்க மூடிச் சீலை மண் செய்.

2. கீழ் மேல மெருவடுக்கிக் கிளர்ந்து வெந்த பற்பமதை
ஆழும் பல்லாங் குழி யதனிற் சமதாசந் தான் கேய்த்து
நீழுஞ் சுக்கு தோல் போக்கி நிகழும் பாக்குப் போலாக்கி
தாழும் பல்லாங் குழிக்குள்ளே தானே வைத்து மூடுவதே.

3. மூடிச் சீலை மண் தான் செய்து முசியாமல்ப் புட மொன்று தானிட்டு
நீடுஞ் சுக்கு மசமதாகும் நிகரப் பொடி செய்து வெருகடிதா
ஓடிய அசன மதரோடே நல்லெண்ணை குத்தி யிரண்டு பிடி
தேடி முந்தித் தான் கொண்டு திரும்பி யசனம் பண்ணுவதே.

4. யிந்த லவண பற்பத்துக் கியங்கும் வியாதி வகை கேளீர்
வந்த வயிற்று வியாதி யது வயிற்றுக்குத்து மாக்கழிச்சல்
பிற்தத் தீபனங் கெட்டது போம் பேசும் பூசனிக் கத்தரிக்காய்
தந்த பாகல் புளிப்பதுவுந் தவிரீர் தவிரீர் தவிரீரே.

சொற்ன பற்பம்:

1. சொற்ன மீசிவிறகு போல சுகித்த தகடு சருப்பர் பால்
மீன்றுங் கெந்தக மிவை யரைத்து மேவுந் தகட்டிற் தான் பூசி
உன்றுந் தகடு எழுசிலவு உலத்தி உலத்தித் தான் பூசி
மன்று மூலே மூடி நவிலிட்டு மற்றோர் மூடி கொண்டு மூடுவதே.

2. எழு சீலை மண் செய்து மியன்ற கசபுடந் தான் போட்டு
தாழக் குளிர் வாறிய பின் தசலாற்றி யவை பொடி பண்ணி
விழு மூன்று பரிகாரம் விளங்க மிப்படி புடம் போட்டு
தாழ வெண்ணே தேனிற் பணவிடை கொள தங்க மாகுங் காயமதே.

வச்சிரக் கல்லுப் பற்பம்:

1. வச்சிரக் கல்லு வேண்டு மட்டும் வருத்துஞ் சாளிப் புழுவைரைத்து
மிச்சையான் வச்சிரக் கல்விதங்கத் தடவிப் புடமிட்டு
அச்சமில்லா முகிட்டு ரத்த மலையுந் தடவிப் புடமிடவே
வைச்ச கல்லப் பற்பமாம் வருந்திச் செய்யீர் மாநிலத்தீர்.

வச்சிரக் கல்லுத் துரிசி போக்க:

1. சுரி போக்க வச்சிரக் கல்லைதனை கலங்கு மெழுக்குத் தான் தடவி
விரிய கல்லுச் சுரி போக்கும் வழியே தப்பா முளுட்டு ரத்தம்
நெரியா நாற்பது நாழிகை தாவ வேரம் பொறுத்துக் சல் கழுவிக்
குரிய விரத்தம் விட்ட செவசை பூசி சொந்திருமே.

2. **வெள்ளி பற்பம்:**

1. வெள்ளித் தகட்டுந் தான் கட்டி மிகுத்த வாசம் பிளிப் பொருக்கு
வெள்ளிய சட்டியிற் சுடுவைத்து உன் மேல மிடித்த பொருக்கிட்டு
மெள்ளக் கறண்டியில் மற்றிரக மிகுத்த பற்ம மதிற் கட்டுங்
கள்ள விடாதிச்சிரும் பொழுது கலக்கு மறுபானங் கருதிக் கேள்.

2. திரிகடுகுடனே சாதிக்காய் தேரும் லவங்கம் வசுவாசி
அறிவாகு சமன் தான் கொண்டிடவே ஆவ குறளங் கழஞ்சதிலும்
நிறையாம் பற்பம் பணவிடை கொள் நிச்சயஞ் சீனி யிரு கழஞ்சில்
குறையா மிருபது நீரிழிவு கூசா தோருங் குறகாதே.

சுத்த வெள்ளி பற்பம்:

1. சுத்த வெள்ளி ஒரு பலமுந் துலங்கு செந்தகம் ரசமுடனே
வைத்த திரண்டு மைமங் கழஞ்சு மருவுந் தேசிப் பழச் சாற்றூ
வித்தல மென்னத் தானரைத்து யிலங்குந் தகட்டிற் தான் பூசி
அத்தை பொருளுள் சட்டியில் வைத்து ஆதித் தன் வெய்யிற் புடமிடவே.

2. புடமிட்ட ரசம் பட்டை தனை பொருந்துஞ் சட்டிக்குள் வைத்துத்
திடமாந் தகடு மகளுள் வைத்து திருந்த வோடொன்று தான் மூடி
அடவே எழு சீலை மண் செய்து ஆழ குழிதான் வெட்ட வகை
யிடமே முழத்து முழ வகல மியன்ற குழியி லெருமுட்டை.

3. எருமுட்டை மேலே சட்டி வைத்து யிதன் மேல் முழ மு மெருமுட்டை
திருவே ய.னையா யந்தி படத் திருந்த நெருப்பிட்டு வெடி வேறெடுத்துப்
பொருவே யரைத்துப் பொடி பண்ணிப் பொன்னே அனுப்பானம் புகலக் கேள்.

4. சிறு நூரி வேரேலத் திப்பிலி கெந்தக மிவை கழஞ்சில்
மசவே யிலாத சூரணமு மஞ்சாடி பற்பம் பச்சரிசி
இறையாங் கழுநீரதிற் கொள்ள விரத்த மூத்திரம் நீரிழிவு
வறியாம் பிறயிய மைந்த வகை யதுக்கு மறுபான மவையாமே.

5. விளாம்பிசின் வெரிஞ்சில் வேர் மிகுத்த பூனை வேருடனே
வளமாம் பூனைக் காலி விரை வருந்த சூரணம் கழஞ்சவி
ளளவாம் பற்ம மஞ்சாடி யுதைய காலமே தான் கொள்ள
கொளவே தாது வற்திக்குங் கொள்ளீர் கொள்ளீர் கூசாதே.

6. நீரிழிவுக்குப் பெரு நாவல் மிகழ்ந்த பட்டை யாவாரை
பாரீர் பஞ்சாங்க சூரணங் கழஞ்சு பணவிடை பற்பந் தேனிற் கொள்
கூரிய வெள்ளி பற்ப மென்று கூறும் பெரிதாய்க் குரு முனிவன்
சிரோக மலதாடக கருவேனச் செகத்தோற் கெல்லாஞ் செயமிதுவே.

யிரத பற்பம்:

1. யிரத பற்பங்கள் மதமு மியன்ற அப்பிரக செந்தூரஞ்
சரித லோக சிட்ட பற்பந் தயங்குங் காரீய யற்பம் காந்தம்
மருகு வெள்ளி பற்ப மிவை ஆவாரை விரை வேரிலை கொம்பு
சரித மச்சட் திப்பிலியுந் தானே சமன் கொண்டு சூரணஞ் செய்.

2. அரைக் கழஞ்சு சூரணமு மதனுடன் தேன் கழஞ்சு கொண்டு
யிரசம் பெற்ற நீரிழிவு யிருவகையு மியங்கிடவே
பரிசம் பெறவே பிறந் தேசும் பாரில் கை கண்ட மருந்தென்று
அரி மேற் சுமந்த மாருதி தன்னடி நினைந்து அவுடதந் தானிடவே.

அழுபால சுத்தியுள்ள சொற்ன பற்பம்:

1. பத்து மாற்று அபபஞ்சி பரிவாய்த் தகடு தான் தட்டி
சுத்தமாக வொரு பலமுஞ் சொல்லுங் கெந்தக மோர் கழஞ்சு
மெத் நவட்சார முக்கழஞ்சு மேவு மெழுமிச்சம் பழச் சாறும்
வைற்ற நாயுருவி வேர் பட்டை வருந்தி யரை யீரம் மருந்த.

2. தகடு தன்னிலிம் மருந்து தானே யரைத்த மிகப் பூசி
விகட்டன்றிச் சிறுசட்டி தனில் மிகவே மூடி ஏழு சீலை மண் செய்
யகட மன்றி வராகி புடமாகும் பதினைு புடமிட்டு
மகுடவிந் திரவி மாக முன்ன மகா கணபதி பூசை பண்ணே.

3. திரிகடுகு மூன்றும் மஞ்சாடி சிறந்த பற்ப மோர் மஞ்சாடி
அறிவால்க் குடுக்கத் தீப நமா மால சயத்தைத் திரிபா லையும்
நெறியாஞ் சாற தை தான் கூட்டி நிச்சயங் குடுக்கச் சயந் தீருங்
குறியாஞ் சுவாச காசந் தீருக் கொடுக்கு மழுபாலனங் குறித்துக் கேள்.

4. கையாந்தகரை யட்ட சரங் கலந்த ஆட்டாங் கொடி வேர் புங்கு
மெய்யாஞ் சூறனங் கழஞ்சு தனில் மேவும் பற்பம் பணவிடை கொள்
வெய்யாய் பல வியாதிக் குமுக்கிரா யின் றிலப்பலை அதனிற் கொள்
மெய்யாஞ் சிலந்தி பவித்திரப் புண் மேவு மறையாப்புக் ககுவகந்தி.

ரச பற்பம்:

1. நாழிக் கொள்ளைக் குகை பிடித்த நல்ல யிரச மிரு பலமுஞ்
குழக் குகையிற் தான் விட்டு துளசிச் சாறம் வெற்றிலை தன்
நீருஞ் சாறு மிவை யிரண்டும் நிரம்பக் குகையிற் தான் விட்டு
நூழப் பெருஞ் சட்டி தனிற் கொண்டு ஆவ செங்கல் பொடி யும்பும்.

2. உப்புஞ் செங்கற் பொடிப் பாதி முகந்த சட்டியிற் சிறுநீரை
செப்பமுடனே வேர வைத்துத் தேர அதன் மேற் பொடியிட்டு
ஒப்பமுடனே குகை வைத்து ஒடு மதன் மேற் சரி பரப்பி
யிப்புவியிற் சட்டி யதை மூடி ஏழு சீலை மண் ணியன்ற செய்யே.

3. வைத்த பெருஞ் சட்டி வாய்மூடி கருந்த ஏழு சீலை மண் செய்து
யித்தை யடுப்பி லிசைய வைத்து எருந்தே வெழுந்த வாமனவு
மித் தெரியிடவே பற்பமதா மிதனை மறு காலு மெரியிடவே
சுத்தமாக வொன்றரை நாட் கூா வெரியிட்டுப் பாத்திடவே.

4. யிரண்டரை நாளு மெரியிட்டா லிதுவே சுபமாம் பற்பமதா
மருண்ட வியாதி யனைத் திருக்கு மறலி தனக்கும் பயம் பூற்குந்
தெருண்ட மலர்ச்சி வனவீரஞ் சஞ்சீ வனமிதுவே செயமென்ற
சுருண்ட குழலாளுமை பாலன் தனைத்தான் போற்றஞ் சுபமுனி சொல்லே.

லவங்க பற்பம்:

1. யிலவங்கப் பொடி காட்டு வாழை யியன்ற கற்றாழஞ் சாறுடனே
நலமே மிகுந்த திவ்வ மூன்றும் நலமாம் பற்ப மாகாதா
லில காயா காப் பற்ப மதியியன்ற நீற் புலா யிலை யரைத்து
கலக மன்றிப் புடமிடவே கருகிப் பற்பமாங் கண்டரே.

2. கண்டர் திரிபலை கசாயத்திற் கருகிக் குடுக்கப் பிரமியமு
முண்டே பித்தம் வாத முடனுகந்த மருந்திடு காசமுடன்
கொண்டே சுவாச காசமுடன் குறித்த பலைய முசிரி சய
மண்டர் புகழு மூத்திரக் கிரிச்சமான திவை யெலா மகன்றிடுமே.

வங்க செந்தூரம்:

1. வங்க சிந்தூரந் தான் பணவம் மகிழ வெள்ளியம் பலமிரண்டு
யிங்கிதமான வெள்ளாடு பால் யிலங்கு பிளிகாடி என்னையுட
னங்கந் திரிபலை கசாய முடனுவின் பாலு மதுகளிலே
தங்கு இன்ப வெள்ளியத் தயங்கக் காச்சித் தோய்த்திடவே.

2. தோய்த்தே மும மூன்ற தான் சிலவு சொல்லும் வெள்ளியங் காச்சித் தோய
மாயக்கும் புளியஞ்சரா யிடித்து மருவுஞ் சட்டியிற் தானிட்டு
நீக்கும் வெள்ளியந் தனவிட்டு நிம்பக் கொம்பில் மத்திச்சு
வாய் தனலிற் நெரிக்க வற்னன் குங்கும நிறமாமே.

3. மஞ்சள் பொடி யொரு பலமு மருவு மோம பலமொன்று
மிஞ்சிய வெள்ளிய யிருபலமு மேவுங் குங்கும வன்னம் போல
மொஞ்சும் வங்க சிந்தூர முசியாமல் நாளு பணவிடை கொள்
ளஞ்சி யோடும் பிணிகளெல்லா மழுபால மதுக்கு மருளக் கேள்.

4. பிறமேக மென்ற யிருபதுக்கும் பெருங் குமரி மனப் பாகாம்
வளமே யொதிரம் போலக் கழிச்சா மாசம் பசுவின் பாலிற் கொள்
ளறமே வெகு சலமாய்க் கழியிலான எருமை மோரதனில்
நிறமே யாவாரங் கொழுந்தரைத்து நிச்சயந் தீரும் நீ கொள்ளே.

5. பிரமிய வமைந்த வகை தனக்குப் பேசு மாவின் வெண்ணெயிற் கொள்
   ளிரமாம் வாய்வு சாந்திக்கு நிச்சய மேமைதிற் கொள்ள
   மற நொச்சரி கலந்தால் பருக்க மன்னுந் தேனிலதிற் கொள்ள
   அறவே வெகு சலந்தால் கழியி லதியதரக் கசாய மதனிலிட்டே.

6. வயறு கை காலெரியிறது மாறங் கற்பூர மதனிலிட்டே
   எயிறுஞ் சன்னி பலவுக்கு எள்ளுந் தேங்காய் வறுத்துக் கொள்
   பயிறுன் கட்டுந் தான் போக பருகு மம்மான் பச்சரிசியி
   யுயிரென்னுழாக்குச் சாறதனி லகந்த சிந்தூ ரந் தான் கொள்ளே.

7. உதிரி மூத்திரஞ் சக்கரை பிறகுந்த மூக்காலி ரத்தம் வீழி
   விதமா மழுக்குராய்ச் சாற்றிலிட என்றுங் கை காலெரிப்புக்கு
   விசமாம் பூசனிச் சாற்றிலிட மேலும் பலவகை ஜுகளுக்கு
   பதமா யிஞ்சி சக்கரை தேன் பகருந் திடமும் பாருக்கே.

8. கர்யம் வறண்டால் எண்ணெயிற் கொள் சான வாழைப் பழந் தேன் வெண்ணெ
   மாயப் பிற மேக மிருபதுக்கு மன்னு மறுபான மீதென்னும்
   ஒயுங் கைய் சாய சயிக்கியத்துக்கு உள்ளூர் தேனிற் தான் கொடுக்க
   ஏயுங் கல்லுந் தானடைக்கி லென்ற மறுபான மியம்பக் கேள்.

9. மூட்டை யொரு வெளிப் பிழுக்கை முசியா வெண்காரத் தூடன் பொரித்த
   வட்டப் பொடியிற் தான் கொள்ளில் மருவும் வெள்ளரிக்காய் வெதுப்பி
   முட்டச் சுரையிற் தண்ணீர் முசியா வெள்ளாட்டுப் பாலினி
   லிட்டுப் பாரீர் கல்லடைப்பனித போ மின்ன மியம்புவதே.

10. சதை யடைப்பன் கிறிச்சம் பல தவிரவே யிந்த அநுபானம்
    விதமாந் கழிச்சலக்கும் பின் மேலும் பல பல வியாதிக்கும்
    பதமா யிச்சிந்து ரத்துடன் பல வகை யுள்ள சிந்தூ ர
    மதி தெகெரு நேருடையிரதுபான வகை தாமறிந்த மது கூட்டே.

<u>காரியச் செந்தூரம்:</u>

1. கதித்த பியக் கட்டி தனிற் மனித்து ரெண்டு பலங் கொண்டு
   நிமித்த மஞ்சளோடு மது நிச்சய மிரண்டு பலமாக்கி
   உமித்துச் சட்டியிற் றான் வைச்ச அமர்ந்த குங்கும வண்ணம் போல
   வறுத்துக் கொள்ளீர் சிந்தூ ர மருவு மறுபான வகை கேளீர்.

2. அங்க சலமே மிகக் கழிந் சாலதுக்குச் சர்க்கரை கற்கண்டு
   மங்கும் வயமு கழிச்ச லெகிலாமணக்குப் பகலின் நெய் தேனுந்
   தெங்கின நீர் தன்னிலிடத் தீருஞ் சலத்துப் பிறமியமே.

3. வாதமாகிற் சுழஞ்சு வேர் கொம்பு மருவுங் கசாயமதிற் கொள
   சீதமுடனே பித்த குன்மம் சேற்ப மெரிகுன்மம் வலி குன்மத்
   சேதமுள்ள சத்தி குன்மந் தேனுந் திப்பிலி யதனிலிட
   போத மிஞ்சிச் சாறுடனே பொருந்தும் வியாதி போதுவாமே.

<u>ரசயோகம்:</u>

1. ரச மோருள்ளங் கையிற் கொண்டு நலமாம் நெய்ச் சட்டி சாற விட்டு
   ரசமுஞ் சாற மத்திச்சு நாறு மவுஉதம் நிறை கூட்டி
   யிரசமான பற்பமதை எல்லா வியாதி கனுபானமு
   ரசம் பெறவே தே நெய்யு முறைக்கும் மிஞ்சிச் சாறதுவே.

<u>குன்ம கோடாலி பற்பம்:</u>

1. குமம் பானையிலே கொள்ளிட்டுக் கோலச் சதிரக் கள்ளி தனை
   சிறுகத் துண்டம் போல் நறுக்கிச் சேரப் பானையில்த் தானடைத்து
   மறு சொற்படி யில் கல்லுப்பு மகிழ்ந் திரண்டு படி போட்டு
   நெறிவே யிலை யெலாஞ் சமன் கொண்டு எறுகை யிட்டு நீ மூடே.

2. சீலை மண் செய்து குழி வெட்டிச் சேந்த வுமியும் ஆட்டெருவு
   மாலை எருமுட்டை மூன்று நாளெலப் புடத்தில்
   வெந்த பின்பு யிடித்து வஸ்திர காயம் பன்னி
   கால மிருபோது வெருகடி கொள கதித்த வெள்ளிர நுபானம்.

3. பஞ்ச குன்மந் தீர்த்திடுமே பல வாய்வும் பறந்தோடும்
   அஞ்சு மஞ்சு குன்ம மெலா மாறத் செரியாமல் வொரு கடை கொள
   மிஞ்சா தெரிக்கும் வயறு தனில் மேவுங் கைப்புப் ~~பிச்சு-விட~~ பிளிப்பு விட
   அஞ்சா மறுமல் பதம் போற்ற வகவும் விடை போலகன்றிடுமே.

<u>காயா பற்பம்:</u>

1. சத்தி சாரனை வேர் வெட்டி தறித்தலைச் குறலிப் பொடியாக்கி
   மெத்த ஆவின் பால் விட்டு மேவிய வித்துச் சுக்குப் போல்
   வைத்தே யுலத்திப் பொடி செய்து மதிழ வெருகடி ரெண்டது தான்
   திரைய்த்த தேனிற் குழைத்துக் கொள் தீரும் வியாதி செப்பக் கேள்.

2. கொள்ள நாற்பது நாளது தான் கோலக் காயம் குறித்ததுவே
   யுள்ள வியாதிக்கிது வாகு முகர்ந்த கைப்புப் பிளிப்பு விட

மண்டூர பற்பம்:

1. மண்டூரங் கொண்டு வந்து மகிழ இடித்துப் பொடி பண்ணி
கொண்ட வெற்றிலை நொச்சியிலை கருத் சாற்றில் மும்முறை
மீண்டக் காச்சி ஆறவிட்டு இருந்த வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தி
லுண்டிலே யென்மேல் மூன்று நாளாற விட்டு எடுத்துக் கொள்.

2. கற்றாழைச் சாற்றிலொரு சாமங் கருகி யரைத்து மடக்கில் வைத்து
உற்ற துளிலை யதன் மேலே யரைத்த மருந்திட்டு மறுமடக்கு
மூற்ற மூடிச் சீலை மண் செய் துதிரா வராகப் புடமாக
அத்தர் சொன்ன லப்படியே அருபது புடமு மறிந்திட்டே.

3. ரெண்டு பணவிடை தேனிற் கொள்ளிருமல் மகோதரம் பெரு வயறு
வுண்டு சாமாலை பாண்டு வுட்டடம் புலர்தல் சோகை வீக்கங்
கண்ட காய மெலிளைப்பு கைய் காலோய் தற் கருதாதே
யித்தப் படியே தப்பாதே யியன்ற மண்டூர பற்பங் கொள்.

4. பத்திய முருங்கைக் காயிலையும் பருகுங் கீரை தன்றுடனே
சுத்த பசுவின் நெய் பாலர்க் அக வெள்ளாடு குருவி கொக்கு
மெத்த வுண்ணமல்ப் பத்தியமாய் மேவும் படியே மருந்துண்ண
சித்தம் பிரியளந மென்று திருவுளஞ் செய்தார் செய்ய வியாசர்.

கிருஷ்ண அப்பிரக பற்பம்:

1. கிருஷ்ண அப்பிரகந் தனைக் கொணர்ந்து கிளர்ந்த வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தி
லட்ட திக்கென் பகலி ரட ஆக கோமியந் தன்னை
யிட்டமுடனே காச்சி வடி யியன்ற கள்ளிப்புத் தண்ணீரில்
மஉற்றுப் போகக் கழுவி யிட்டு மருவு மிகழிதழாக வையே.

2. கொடிச்சிலை யப்பிரகங் கொண்டே நெல்லுக் அனையுளதாய்த்
மடிப் பொட்டணங் கட்டி நல்ல தெளிந்த காடி சட்டியில்
நீடும் பொட்டணந் தான் பிசைந்து நிறைத்த அப்பிரகங் கரையாமல்
தேடி யதனில் நெல்லை எல்லாந் திரும்பப் பொறுக்கித் தான் போடே.

3. யிறுத்தே யிரு காலக் குழிக் கல்லி யன்ற சாம மொன்றரைத்து
மறித்த வாலம் பழுப்பிலையை வைத்துச் சட்டி யிலம் மருந்து
அறிந்து துளிலை மேல் வைத்து அதன் மேல் மூடக்குத் தான் மூடு
எரித்த சீலை மண் தான் செய்து யிப்படி மூன்று மண் செய்யே.

4. குமரி கைய்யாந் தகரை சோலைச் செருப்படை கொண்ட தன்றி
நமரி யோரிலைத் தாமரையும் நயந்த வெள்ளாட்டுக் கோமியமும்
யிச் சாற்றிற் கசவுடமாய் பரிந்தோதா ரொவ்றில் மூன்று புடம்
யிபர மிங்கு சொல்லக் கேள் விளங்க மருந்த யிபரமதே.

5. பொன்னுங் கன்னி சமூலந் தான் பொருந்த யிடித்த ரசம் மருந்து
மின்னப் பனிரெண்டு நாள் வைத்து மேவு நவல்த்தியுடன்
மன்னு வரக அத்தியுடன் மரத்துப் பொருக்கித் தானிக்கி
சின மென்னச் சின்மர் யிடித்து தீரத் தண்ணீரிலா ற விடே.

6. இது மருந்து மறுஞ் தானெக்க வருப்பில் நாலொன்றுக
----ற வடித்து அது கெசம் போல சோலப் பத்து புடமிடவு
மாறிச் சாய வேர் நாவு பல மதவிற் னாவிந் தண்ணீரில்
மீறனு லொன்வய்த் தான் காச்சி விளங்க மறுக்குப் புடம் பத்தே.

7. பொன் மெழுகு அளா யிடித்து பொருந்துத் சீலை பொட்டணமாய்
நன்மையாகச் சட்டியிலே தண்ணீர் முகர்ந்து நயமாக யிம்மையுடனே
பொன் மெழுகு யியன்ற டோலேந்திரமாய் எரியிடவே
வன்ம யில்லை அத்தண்ணீரில் மருவும் பத்துப் புடமிடவே.

8. யிட்ட மருந்து சீனிபால் நெய்யியன்ற வாழைப் பழந் தேனில்
வட்டமாக யிலை வைத்து மருவு மப்பிரகச் சட்டியிலே
யிட்டமுடனே தான் வைக்க யிலங்கப் பதந் தான் வந்தக் கால்
முட்ட யாற்றித் தானெடுத்து முசியாமற் பரணியிற் தான் வையே.

9. சுரத்துக் கறுபான முருங்கைப் பட்டை அவித்த தண்ணீர் சீனியுமா
மூராதாப சரத்துக்கு உழைக்குஞ் சுக்குப் பொடியிலு
பரமப் பத்தியம் வெள் ளாட்டுப் பாலிற் கஞ்சி தானுரு
மிரங்கப் பதே வட்டுடனே தாயியன்ற பாக்களவு நாள் கூட்டே.

10. வயிற்றில் வாயுவுக் குன்றி பேல மருவுந் தேனிலத றேல்லுள்
நயந்த நொச்சிற் சாற்றிலிட நன்றும் வயிற்று வாயுக்கு
வுய்த்த முருங்கை யிலைச் சாறு முப்பயோக வாத்தண்ணீக்
கயந்த காய முட்டவிந்தாற் களைத்த பொற்றுங்களி கூட்டே.

11. உப்பிடாமல் நெய் கொள்ளா யுகந்த வயற்று வியாதி யறு
யிப்புலி யென் சலக் கழிச்சல் விலங்க தேனிற் பணவிடை கொள்
தப்பே யில்லா வெட்டிக்கு நெய்யிலிடவுந் தானது
மொப்பமுடனே வாழைக்கா யுகந்த கறியுங் கூட்டுவதே.

12. வலி குன்ம முருங்கைப் பட்டை வருத்துந் தண்ணீரிற் தான் கொடுக்க
நலிவே யற்றி சத்தி குன்மம் நயந்த சாம்பா மப்பிரகஞ்
சலித்து விடாம லிலை யோரொன்றீந் தானே யிஞ்சி சாற்றிலிட
அலந்து விடாம லிலை தனக்கு வுடலே பத்திய மருளச் சேர்.

13. வயறு மிகத் தான் கழிந்தக் கால் மருவுங் காந்த ரசமுடனே
அயரே வல்ல வப்பிரக மாவலை மூன்றுந் தான் கூட்டி
யியரே வன்றிச் சுக்குப் பொடி மிகுந்த மருந்து தான் கொடுக்க
பயரே வேட்டா மிகுக்குந் தான் பத்தியந் தானும் பகர் வோமே.

14. வெள்ளாட்டு முப்புக் கண்ட முசல் மிகுந்த நீர் மோரதுவாகு
முள்ள சத்தமவர் தனக்கு உகந்த தலைர ா துவளங்
கள்ளச் சாயம் பற்றிவக் கால் கதிக்க வெள்ளையிற் நாள்
கொள்ளள்ளத் தா லத் காயமதே யாகு மப்பிரக பற்பமதே.

<u>வெள்ளையப்பிரக பற்பம்:</u>

1. அப்பிரக மிதமிதமாக ஆவின் கோமிய மதிற் கழுவி
ஒப்பமுள்ள நீர் முள்ளி நெருக்குச் சாற்றிற் தாளரைத்து
செப்பமுடனே முள்ளியிலை செழிக்கத் தீற் மேல்த் தான் வைத்து
அப்புடனே பத்துப் புடந் தானு மதனிலிடவு மாயிடுமே.

2. அகத்திப் பு விலை யச்சாற்றிலான பத்து புடம் வைக்க
சுகித்த செங்கழுனிப் பூச் சாற்றிற் சொல்புடம் பத்துப் புடம் வைக்க
யுகத்திலாம் புலவ்வியிலு பன்னும் பத்துப் புடம் வைக்க
மகத்த சிறுக்கீரைச் சாறதலுல் மற்றுப் பத்து புடம் வைப்பே.

3. சாறுவேச் சாற்றிற் புடம் பத்து தாமக் கற்றாழை பிரியாரை
பாருவோர் காசைப் புடம் பத்து பருத்த சாய வேர் சாற்றி
லேருடைய வை தான் புடம் பத்து யிசைந்த பொன் மெழுகிப் புடம் பத்து
பாரீர் பாரீர் ரேகுசந் தான் பரிந்த சாற்றிலப் புடம் பத்தே.

4. கோரைக் கிழங்கிற் புடம் பத்து கோல ஆவினெயிற் பத்து
தீர வெடுத்துப் பொடி செய்து திரிகடுகு பொடியிற் பணவிடை கொள்
தீரும் வெண்ணையிற் தாப சுரம் திருந்தூர் தேனிற் சீத சுரம்
பாரிச் சலக் கழிச்சலுக்கு பக்குவம் மதுபானம் பன்னுவதே.

5. திப்பிலி அக்கார காரமுடன் தீருங் கராம்பு யிவை மூன்று
மொப்புடன் பணவிட பொடி தன்னிலுகந்து பற்பந் தேனிலிட
யிப்புவியிற் பல வியாதிக்கு யிந்தனுபானம் தானே யாம்
தப்பா சாய சித்திக்குத் தானே கொள்ளீர் தப்பாதே.

66 காய தூலந் தேடவே சரிய லோக மப்பிரகங் கூட்டிக் கொள்
மாய மற்றி மண்டலங் கொள் வரட்சி யாகிற சீனிய தாம்
நேயதாக மிகுந்த கால் நன்ற யங் சுக்குப் பொடியிலிட
மாய வயறு கழிச்ச லுக்கு மன்றும் பாக்களவு நெல்லி யுரைத்திடவே.

7. உட்டன மிகுந்தால் நெல்லி முள்ளி உழக்கு நீரிற் காய்ச்ச கூடு
அட்ட குன்மம் வெள்முள்ளி நீர் நல் கருதீர் தேனிலிட
யிட்டமுடனே எரிகுன்ம மியன்ற சீந்திற் சகாயமதில்
கட்டி வெள்ளை அப்பிரகங் களத்த பற்பங் கருதுவதே.

8. <u>நாபிசுத்தி:</u>

1. வெள்ளாட்டுக் கோமிய மதனூடே மிகுந்த டொளேந்திரமா யெரிக்க
வெள்ளாட்டுக் கோமியம தனூடே விற லுறிய பின் தானே
உள்ள பசுப் பாலதனூடே வைக்கால் வேக விட்டுத் தான்
கொள்ந்து மாவின் கோமியத்தில் செல லோர் பனை நவிட்டே.

2. யிப்படி நாளொரு சுத்தி யங் மிதக்கு அடிவாய் தான் பண்ணி
மெய்ப்பால வெருகங் கிழங்கரைத்து மேலுங் கீழும் நருவுஞ் சுற்றுயிட்
டொப்புடன் புடமிட்டுத் தானெடுக்க யிதவு மொருக்காற் சுத்தியாந்
தப்பாதிருவீர் நாபி சுத்தி தானே யிதுவா மெனலாமே.

<u>ரச சுத்தி:</u>

1. கொன்னை யழிஞ்சில் கொடுவேலி சோலைப் பட்டையில் மத்திக்க
யின்றே யொட்டலை யதனூடே யிதில் நாரு நாழிகை மத்திக்க
வன்றே சர்க்கரை பருபாகல தன்னுடனே மத்திக்க
நன்றே கற்றாழஞ் சாறதனில் நாரு மத்திக்க நலமாமே.

2. முருங்கையிலைச் சாறதானுகு முதிர்ந்த அழிஞ்சில் பட்டையுமா
முருங்கை பூமத்தை யிலைச் சாறு முதிர்ந்த கொடுவேலிச் சாற்றிலுமாம்
அருங்கா சாறனை யிஞ்சியுடனு கையாந் தகரைச் சாற்றிமா
யிருங்கா வெற்றிலைச் சாற்றுமா மென்றார் ரகசிய மாமுனியே.

<u>கெவுரி பாஷாண சுத்தி, வெள்ளைப் பாஷாண சுத்தி:</u>

1. எலுமிச்சம் பழச் சாற்றிற் கெவுரி சுத்தி யிஞ்சுக் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்

நலங்கா தோலேந்திரமா வெரிக்க நாடுங் கெவுரி சுத்தி பண்ணே
கலங்கா வெள்ளைப் பாஷாணங் கட்டித் தோலேந்திரமா எரிக்க
நலங்காச் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில் நாலும் புடமிக்காய் நீரே.

சாதிலிங்க சுத்தி: 21.9.64.

1. கெவுரி வெள்ளை நெருக்குருங் கிராந்த பாசலிலைச் சாறும்
நலமதான சாதிலிங்கம் நன்மைப் பொடி செய்து சீலையிலே
சவிதாக் சீலை பதில் மூடு தாயே சேர்ந்த தொகிக்கு மப்போ
யிலி நேராலி யதிற் காட்ட அதுக்குச் சுத்தி யதுவாமே.

2. காந்த சுத்தி:
எலுமிச்சம் பழச் சாற்றிற் சாதிலிங்கம் மூன்று நாளூற விடக்
கலச முலைப் பாலத நாளுடே கடுகி யரைக்கச் சுத்தியாம்
நலமாய்க் காந்த மெலுமிச்சம் நாடுங் கொடிய மோரதனில்க்
கலக மன்றி யொவ் வொன்றிற் கதிக்க வயனத் தூற விடே.

ஓமம், சுக்கு, வட்சாரந் பெருங்காயம் சுத்தி:

1. ஓமஞ் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரி லூறப் பி போட்டெடுக்கச் சுத்தியாம்
நாமச் சுக்கு மத் தண்ணீரில் நல்கு யூறச் சுத்தியதாந்
தாமே மண்ணீரில் வட்சாரந் தாளெளு நாழிகைக்குச் சுத்தியாம்
போமே பெருங்காயந் தாம ரயிலைச் சாற்றிற் பொரிக்க வெய்யில் வைக்க
நன்றே.

அமுக்குரா விரை, கெந்தக சுத்தி:

1. அமுக்குரா விரை வைத்தே தேசிப் பழத்துகற் ம சாற்றினூற வைக்க
நாமத்திற் பெரிய கெந்தகம் நயந்த வெள்ளாட்டுப் பாலில் வேக விட
ஓமே யிருப்புக் கிண்ணியி நிலாம விளக்கெண்ணை தான் விட்டு
நாமக் கெந்தகப் பொடி தாலும் நன்றாய் வேகச் சுத்தியாம்.

அரிதாரம் சுத்தி:

அரிதாரத்தைச் சாறனை வேரரைத்த பட்டில் வைத்து
நெரிதாய் மூடிப் புடம் போட நெருக் கிவர்க நிறமாகுஞ்
சரிதா லோடு மதலேடே தானே தோலேந்திர மாய்க் கட்டி
நெரிதாய்ப் புடமிட்டுத் தா நெடுங்க நிச்சய மரிதார சுத்தி நன்றே.

மிருவி மஞ்சளிலே மயில் துத்தம் சுத்தி:

மிருவி சுத்தி பொதென்னிலிலை நாழுத்திரபத் தூற விட
மருவு மஞ்சளிலே சுத்திக்கு மருவும் நாற்கம் பழுத்திலிட்டு
வுருகச் சாணித் தாள் நடவி புற்மைப் புடமிடச் சுத்தியதாம்
நெரிதாம் மயில் துத்தம் தாமெறிபாய் செச்சென வைத்திடவே.

பால் துத்தம், அரிசி சுத்தி:

1. பால் துத்தம் பொடி பண்ணிப் பரிந்த சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்
ஞால மெல்லாந் தோலேந்திரமாய் நாடி யெரிக்கச் சுத்தியாம்
மேலாம் அரிசி தயிர் வார்த்த வீழ அரைத்த அடை தட்டி
வெல் கழுநீர் வெச்செனை வைத் தெடுத்துத் தோய்க்கச் சுத்தியாம்.

நேர்வாளம் சுத்தி:

சீலைதனிலே நேர்வாளஞ் செழித்த முடிந்து முக்சதனை
ஞாலமுடனே சாணிப்பால் நன்றாய்க் கரைத்துப் புடமொருக்கால்
கோலக் கற்றுமை மடற் றா லைத்து நேர்வாளங் குறிட்டு
சால வொவ்வொன்று மூன்று தரந் தாமே புடமிட்டு விடுநீதள்ளே.

அங்கோலச் சூரணம்:

1. அங்கோலப் பட்டை பதக்குடனே ஆக மிளப்பைப் பூத் தண்ணீர்
விங்கிதமாகச் சுவற விட்டு மிதம் வெய்யிற் தாதுலர்த்தி
துங்க மிடித்துப் பொடி நாழி சொல்லு மோர் கழஞ்சி ரதமுடன்
அங்கு சரிச் சுண்ணாம்பு மவ்விடையே ஆன உப்பை மேனி யிலைச் சாற்றில்.

2. உப்பை மேனிச் சாறு விட்டுச் சுட வரைத்த நல்ல வெல்ல
மிட்புடன் மருந்த கழுகு சொன்ன வேகு மீனா மிருமல் பல
செப்ப மருந்தே டெரிக் கடி சுவாசம் செழித்த குன்மம் பலவாத
மொப்புடன் தீரும் பால் நெய் மோர்னே உப்புப் புளிப்பு விடலாமே.

ஏலாதிச் சூரணம்:

1. ஏலம் லவங்கப் பட்டையுட நின்று மிந்தப் பத்திரியுஞ்
சாலச் சுராம்பு சடாமாஞ்சில் [illegible] நாகப்பூத் திப்பிலியு
ஞாலத் திப்பிலி மூலமெனும் நன்றுஞ் செவ்வியம் கொத்த மல்லி
மேலாஞ் சுக்கும் பேரிச்சம் மிச்சு மூர்த்திரிப் பழமுடனே.

2. சாதிக்காய் சாதிபத்திரியுந் தாளிச பத்திரி வெட்டி வேர்
மீதா மிலாமிச்சஞ் சந்தனமு மிகுத்த கசை நீடவே

போதம நெரிஞ்சிற் காசாகும் பொருந்தச் சாரணை றிலைப்பனை வேர்
மீதாம் நிலவேம்பு பழஞ்சூரா மிதகளெல்லாஞ் சமன் கொண்டு.

3. சூரணம் பண்ணி யிது தனக்கு சுசித்த சீனி சமன் கூட்டி
ஆபன மெண்ம மதபான மான ஆவின் நெய் யிரு கழஞ்சில்
சீரணமாகச் சூரணந் தீவியுடனே நாந் கழஞ்சு
நீரணமாகக் கொண்டு வர நிவிர்த்தியாகும் வியாதிகைப் கேள்.

4. முட்டங் சடி விடனும் பட காமாலையுங் குரா நச் செவ்வட்டை கட்டியுடனே
மிட்ட வாலைச் சொறி திவவு மியன்ற வெண்டு கடி மந்தம்
வட்டப் பயித்தியங் காமாலை மருவுக் சோகை பாண்டுடல்
விட்டே யீனை குடுகுடுப்பை யொடு மிகுத்த மருந்தீடு மேவிடுமே.

நிலவேம்புச் சூரணம்:

1. சிபதேக்கு சொத்தமல்லி கிருந்திய நிலவேம்பது தான்
முறமே மூன்றுங் கொடு வந்த உரலி லிடித்துத் தூள் பண்ணி
மற நேர் காத்த வெண்ணீரில் மகிழ்ந்த சுடுக்கக் காச்சல் விடு
மிறகா நிலவேம்புச் சூரணந் தானிதுவா மென்றே யியம்பியதே.

கசாயம்:

பேய்ப் // புடோல் நிலவேம்பு பெருகிய கருகு ரோகணியு
மாயக் கடுக்காய் நெல்லி முளி மகிழ்ந்த தானிக்காய் சுக்கு
நேயச் சந்தனம் மித சாதம் நிச்சயம் மிரு நாழி நீருமக்கா
காய்க் குடுக்கக் காச்ச லெல்லா மலாந்தக யோடுங் கம்மரே.

ஊம்பாதிச் சூரணம்:

1. கடுக்காய் சராம்பு பெருங்காயக் சுசித்த திப்பிலி செவ்வியமு
மடுக்காள் கொத்தமல்லி சுக்கு அசமதாகந் திப்பிலி மூலமுடன்
வடுக்குஞ் சதகுப்பி சிற்றரத்தை மருவும் விழாலஞ் சாதிக்காய்
மிடந் தாலம் நிலவேம்பு தீரு மிந்து வெடியுப்பு.

2. காச்ச லைணம் யவட்சாரங் கல்லுப் பொரொன்றதைப் பலமாய்
மாச்ச அலதை அத்தி பன்னி மன்னு மிரசத் சமபாகம்
வீச்ச மிரு வகையுடன் கட்டி மேவுஞ் சூரணந்தான் பண்ணி
வாச்சுரு ஒான்ற முக்கழுஞ்சு மருவுந் தேனிற் தான் கொள்ளே.

3. திச வாய்வு பஞ்ச குன்மந் திருந்த மகோதரமுடன்
விடூப் பாசம் பாண்டு வீக்கஞ் சோகை வீங் காமாலை ரோக
மசவாய் வியிற்றில் வியாதி பலவான காயம் பெதிக்கும்
நிசமா மென்றே நம்முனிவர் நிச்சயமாக நிகழ்த்தியதே.

ஜலேயச் சூரணம்:

1. நன்னாரி வேர் பலந் தானென்ற நாளுங் சராம்பு பலமொன்று
பொன்னுங் காணி சிறுதீர போத ஆலாரை நலமாய்
வெள்ளை பேரீச்சங் கற்பூர வள்ளி தேவதார மிதுடனே
மஞ்சள் மேலம் அதிமதுரம் மருவும் வெட்டி வேரிலாம் பிச்சை.

2. நெல்லி முளி நெய்தல் சடாமாஞ்சில் நிசுநந் தேள்க் கடை நெற் பொரியு
முள்ளடி யொரொன்றொரு பலமா யுகந்த திரிகடுகு திறிபலையு
மெள்ள முந்திரிகை யிரு பலமு மேவு முசுமுசுக்கை ஈது பலம்
கொள்ளச் சர்க்கரை யிஞ்சி முதற் கொண்ட தோரொன்றதை வீசை.

3. தவ்வீர் மிட்டா நிலப்பனையுந் தானே முந்திரிகை யோரொன்று
நன்பெய்ப் பத்தப் பலமாக நலங்காய மிடுற்றுச் சூரணமா
யின்றே தேனிற் சர்க்கரை மிகச்ச நாணொக்கு முக்கழுஞ்சு
அன்றே கொள்ள அவசிர்லைத யற முதற் பயித்திய மகன்றிடுமே.

சித்தாந்தச் சூரணம்:

1. சங்கம் வேர் பலம் அங்பருடன் தானே கண்டங்கத்திரி
வேரிஞ்சுச் செவ்வியங் கொடுவேலி மிளாந்த சீமா நெல்லிவேர்
தங்குஞ் சிறுதேக்குத் திப்பிலியுந் தானே யோரொன்ற பலந் தாது
மிஞ்சிருபத்தஞ் சமமாக மிதங்கக் கூட்டி யிடித்திடவே.

2. சூரணம் பண்ணி வெருகடி தான் சுசித்த தேனிற் தாந் கொள்ள
பாரந் தோஷம் புகைப் பிறையோகம் பற்பம் பித்த சிலேத்துமமும்
தீர மரிதந் கூரேறித முற்றியக்குந் ஈன செறுதமுடன்
பாரு மகோதரஞ் சுர சோபம் பன்றஞ் சத்துவ மீனமுடன்.

3. சிறந்த காரணம் புத்தியுண்டாந் தீரு முசலக் கண்ட ஈனி
உறந், தீபாக்கினி சகல கரமொருங் கிராணி விடரோகம்
வைத்த சோகை நாசி பீடம் மற்றும் பல வியாதி
தீரு மென வாய்க்குஞ் சித்தாந்தச் சூரணமே.

காஞ்சொறிச் சூரணம்:

1. சீகைகாஞ் சொறி சீந்தில் மூக்கக் சிற்றாமுட்டி கொத்தமல்லி
மூமே சுக்கு மிளகு எல்லாம் முந்தவே யிடித்து வடிக் கொண்டு
அருமே மெருகுப் பிரமாண மாக தேனிற் தான் கொள்ள
வருமே பிரமேகம் பாண்டு சுபம் வறட் காமாலை காமாலை.

சகல சுரமுஞ் சன்னி பிரலாபஞ் சகல வியாதியுந் தீரும்.

சீந்தில் வட்டத் திருப்பியுடன் தீரும் நிலாம்பிச்சம் நிலவேம்பு
ஆந்த முத்தக் சுக்கிடனே ஆடு தீருவேலி பற்படாகம்
போந்த கொத்தமல்லியுடன் பொன்னே யிந் நாழி நீர்முக்கா
பார்ந்த கொள்ள ராவதனிலர்ப்பக் கஷாயமது வாமே.

மகா பலாதிச் சூரணம்:

1. வெட்பாலை மரிசி விருவேலி வேப்பம் பட்டை நெய்த
லொப்பாய நெய்ச் சட்டி சர்க்கரை முகந்த முத்தங் பெருங் குரும்பை
மெய்ப்பா மிளப்பை முந்திரிகை மேலும் விடைய மிரஞ்ச
ஒப்புச் செங்கழுநீர் கோட்டமாக பதப மகேசரமே.

2. திரிபலை கவிரம் பிஞ்சிடனே சேர்த்த வட்டத் திருப்பை எது
மரிவாம் பேய்ப் புடோல் பேரீச்ச மான திப்பிலி மூலமுடன்
வி ரயாம் நன்னாரி திரிகடுகு நிறைந்த வாடா தோடையுடன்
குரியாம் தண்ணீர் விட்டாமுங் கொன்றை வசம்பு பற்படாகம்.

3. சிந்திற் கடுகு ரோகணியுஞ் சிறகாஞ் சொறி தாமரை வதையம்
போந்த தானந் தேவதாரம் பொன்னே சிற்றாமுட்டி மிளவு
தீந்த சூரணம் வெரு கடி தான் தேனிற் கொள்ள நலமாமே.

4. சயம் பாண்டு சிரி தோஷந் தானே செந்நமஞ் சுர பலவும்
நயமாக் சன்னி பதிமூன்றும் நாலுங் காமாலை எழு வகையும்
பயமே கதுவே தான் தீரும் பற்றிய தோஷ முற்ற வினை
நயமா மென்றே வியாச முனி நாடிச் சொன்ன குறியாமே.

ருத்திராட்ச சூரணம்:

1. முத்தக் காசு பற்படாக முதிதாங் காஞ்சொறி கொத்தமல்லி
உற்ற நிலவேம்பு சீந்தில் சுக்கு உகந்த முந்திரிகை பெருவாகை
வைத்த பெருங் குமிழ் பாதிரி மூக்கிரட்டை மருவூர் கவிளை
சிற்ற மல்லி அற்ற பேரமல்லி வழுதிவேர் யு மான கண்டங் கத்திரி வேர்

2. வேப்பம் பட்டை நெருஞ்சில் வேர் மிகுந்த கொன்றை நிலச் சட்டி
சோப்பா மிலாம் பிச்சு மிருவேலி கொண்ட மினியாறை வல்லாரை
ஆப்புச் சர்க்கரைச் சிற்றாமுட்டி ஆன வட்டத் திருப்பியுடன்
வாய்யாம் நன்னாரி நீர் மிட்டான் மனுவும் பேரிச்சந் திரிபலையும்.

3. மிருப்பைப் பூ மதி மகர மியன்ற வசம் பட்டையுடன்
ஊத்த சீரகஞ் சிற்றரத்தை புகழ்ந்த செவ்வியந் தேவதாரம்
திவக்குந் திப்பிலி மூலமுடன் செய்யச் திப்பிலி பெருங் குரும்பை
அலக்கு நெய்தல் மஞ்சட்டி யான வொருக் கொம்பன் சிறுதேக்கு.

4. கடுகுரோகணி பேய்ப் புடோல் கனத்த முலைப் பால் பூசுக
மிடுமே புளி யிட்டு நன்கு மியன்ற குத்திராகூஷ் கோரோசனை
கடுகு ஆடாதோடை யிலை கதிச்சு வோமொன்று கழஞ்சு கொண்டு
தொடுக வரைத்து வடிக் கொண்டு சூரிய புடத்தில் வைத்திடவே.

5. ரோக மறிந்து வெள்ளி விரண்டு காசிடை தான் கொள்ள
வாக வெட்பாலைக் கஷாயத்தி லதனிற் சர்க்கரை தேனிலிட
போகுஞ் குன்மஞ் சயரோகம் பொன்னே லீக்கஞ் காமாலை
வாகும் பாண்டு பித்த சுர மாரந் தாப முட் காச்சல்.

நாவற் சூரணம்:

1. வட்டத் திருப்பி குலக் கிர மாவிலிங்கு மாலபசு
விட்ட விலவம் பிசினடனே மியன்ற வறட் கல்ரில் வெட்பாலை
முட்டக் குங்குமங் கவிலோயிச் முதிர்ந்த பிஞ்சு மதிவிடைய
மட்ட வெள்ளி லோத்திரமு மருந்த் செங்கல் முக்கூடன்.

2. மூத்தக் காசு மிருப்பைப் பூ முந்திரிகை சந்தனம் பெருங் குமிழும்
வைத்த பெரு மரப் பட்டையுடன் மாதுளை சொற் தாழம் பூ மதுர
முற்றே மரைத்து யிதெல்லா மொரு வெருகடி தேனிற் கொள
திற்ற விஷ பாகம் பாண்டு காமாலை தீரு மூலப் பிரமேகம்.

அமுத சூரணம்:

1. கோட்டம் நெரி சுக்கு நிலதாளி கோலப் பல்லி திங்கேலம்
வாட்டும் ரேவது சுத்திராகம் மருவுங் குங்குமம் நாக கேசரந்

தீட்டு பறமகே சுரமுந் தீருங் கற்பூரஞ் சந்தனமும்
நாட்டு அசுவ கந்தி யுடனுடுந் தீவ தாட்சியுமே.

2. சாதிக்காய் தற் கோலஞ் சரொருக மல்லிக் கிழங்கு
நீதி மதுரஞ் சாப்பத்திரி நிகழ்ந்த படியே சமன் கொண்டு
போத யிடித்துச் சூரணமும் பொருந்த வெய்யிலிற் தான் வைத்து
மாதே வெருகடிப் பிரமாண மன்னு மருந்துக் கனுப்பானம்.

3. சக்கரை தேனெய் பெற்ற தொன்றிற் தானே கொள்ள வாதபித்த
மிக்க ரோகஞ் சங்கிரானி மேவும் பித்த பாண்டு முத
லொக்கு மிரத்த நீற் கிரிச்ச முள்ளவை பலவு முகந்துடனே
சிக்கென்ற பல வியாதி யெல்லாந் தீரு மென்றோர் தெய்வ முனி.

<u>அவி பற்றிய சூரணம்:</u>

1. நெல்லி முனிவாய் விளங்கம் நிகழு மேல மிலவங்கம்
வல்ல லவங்கப் பத்திரியு மருவுங் கோரைக் கிழங்குடனே
நல்ல திரிகடுகு கடுக்காயும் நன்கு யிடித்துப் பொடி செய்து
அல்ல சிவதைப் பாலதனில் மருவும் புடமிட்டுத் தாலுலத்தே.

2. நிழலிலுலத்திச் சிவதைத் தோல் நிரையோ டொக்கக் கடை மருந்து
வழுவாத துவுஞ் சரி கொண்டு வளர யிடித்து வெருகடி கொள்
விகழாச் சக்கரை யுடனுக யிள வென்னீரிற் குழைத்துக் கொள்
குழலாத திரிந்த வியாதி எல்லா மோடு மென்றே யுரைக்கக் கேளே.

3. பதினெட்டுக் குன்மம் வயிற்று ளைய் பன்னுந் தபனங் குட்டமுடன்
விதமா மூல மறவகை யு மிக்க குமரிப் புழுவுடனே
பதமாம் வாத பித்தமுடன் பன்னுஞ் சேற்றும பாண்டு ரோகந்
திதமாய்க் காமாலை யிவை யெல்லாந் தீரு மென் ர் தெய்வ முனி.

<u>கருவேம்பாதிச் சூரணம்:</u>

1. கருவேம்பு பஞ்சாங்கங் கொடுவேலி வேர் கறணைக் கிழங்கு திரிகடுகு
வருமே திரிபலை யசமதக மன்னுஞ் சதகுப்பி யிவை சமனாய்த்
தருமே யாற்கப்பொடி செய்து சக்கரை தினிலே தான் கொள்ள
அருகு நின்ற சுடி குட்டமான குன்ம மகோதரமும்.

வாயு புரமல் செரியாமல் சுவாசந் தீக்த பித்தத் தால் வந்த வியாதி
எல்லாந் தீரும்.

<u>அமுத சூரணம்:</u>

1. அரப் பொடி யுழக்கு ரசங் கழஞ்சு ஆன காரிய மென் கழஞ்சு
உருக்கிச் சீலையிற் தான் மெதித்து ஒருங்கப் பொடி செய் செருப்படையு
மிருக்கு நாவல்ப் பட்டை யுடனின்னுங் கையாந்த கரையிலை யாகும்
நருக்கி யிச்சாறு சுவறி வித்து நன்குப் பொடி செய்து முன்னிருந்த

2. மருந்து கூடச் சூரணமாய் வளவித்தே நெய்யில் வெருகடி கொள்
திருந்து பிரமியஞ் சோகையுடன் சேரக் கைகால் வெுப்புடனே
கருதந் தீபன முண்டாகுங் காரண வமுத சூரணமென்
றருந்த வத்து முனிப் பரமளருளிச் செய்த வகையாமே.

<u>மருத சூரணம்:</u>

1. முரதம் பட்டை வேண்டு மட்டு மருக நறுக்கித் தேன் பிசறி

நிருத மூன்று நாள் வெய்யில் நீ கண்டா யுலத்தி முட்டி யிட்டு
சரித ஆவின் பால் விட்டு தானே சீலை மண் மிகச் செய்து
உருக வடுப்பிற் புடமிட்டு உகந்து சுட்டுச் சாம்பலாய்.

2. பசுவின் பாலிற் தானரைத்துப் பண்ணுஞ் சில்லுப் போற்றடி
யிசவாய்ப் பானையிற் தானிட்டு யிதங்க மூடி எரியிட்டு
அசவாச் சாமலெடுத் திரு கூறு மான யிந்து வொரு கூறும்
நிசமாய் வெருகடிப் பிறமாணம் நிகண்டாய்த் தேனிற் தான் கொள்ளே.

<u>திரிபலாதிச் சூரணம்:</u>

1. திரிபலாதி திரிகடுகு காரெள்ளுத் தீரும் வெள்ளுளி அரைப் பொடியு
மறிவாஞ் சிட்டம் நிலைக் குறிசிலான மஞ்சள்ச் சிவதை வேர்
நெறிவாம் வெள்ளைக் காக்கணம் நிகழ்ந்த சாரணை வேருடனே
அறிவாம் விழாலஞ் செங்கொடியு மன்னுங் கற்கடகசிங்கியுடன்.

2. செங்கொட்டை கராம்பு காந்த மிவை சேர யிருப்புச் சட்டியிலே
ஆங்கவை பொடி செய்து தேனெய்யிலான வெருகடி தான் கொள்ள
வீங்குங் குட்டம் பாண்டு மூல மீறும் பல வியாதி தான் தீரு
மாங்கு வருவிங் கொண்டக் காலான கசாயமிகு சுத்தியாமே.

<u>சுக்குச் சூரணம்:</u>

திரிபலை அரைப் பொடி தானரைத்துத் திதமாய்ச் சுக்குப் பொடியுடனே
உறமே யிருப்புப் பாத்திரத் திலுகந்து புசி பாறு நாழிகையு

மறவிச் செல்லச் சூரணந்தை மன்றும் வெருகடி தேனெய்பி
விறக்க கொள்ள யிச் சூரணத்தி லிது மூன்ம மாதங் கொண்டக் கால் சகலமும் நன்றும்.

லவங்கச் சூரணம்:

1. லவங்க மோரொன்ம நாகப்பு நாடு மூவிடை கருஞ்சீரக
   மிலங்கை நாக வேற் கொம்பு மிவையு மஞ்சு மிளகாற
   கலங்கத் திப்பிலி எழுடனே கடுக்கா யெட்டு மிவை யெல்லாம்
   நலங்கவே வெச்சாப் பொடி செய்து நன்மெய்ச் சீலை வடி கொள்ளே.

2. யிருபத்ற நாள பலமாகு மிரதஞ் சக்கரை மற்திச்சு
   மருவுற்ற ரைத்த மருந்த தன்னே மருவுந் தாவ்றிக் காயளவுந்
   திருவுற்ற னையாய் முப் பொழுதங் கொள்ளத் தீரு மீளே யிருமலுடன்
   கருயிற்ற காச மிரைப்பு பலதாலே தீருந் தப்பாதே.

கண்டங் கத்திரிச் சூரணம்:

1. திரிகடுகு கற்கடக சிங்கி திரிபலே கண்டங் காலி
   சிசதேக்குக் கோட்ட மாஞ்சில் சேந்தரிப் பேரிச்சம் பழ
   மறுவள்ளி யிவை யெல்லா மதி யிரு பலமே கொண்டு
   நெறியதாய் வெருகடி தானிச்சயந் தேனிற் கொள்ளே.

2. யிடித்த தான் வெருகடி கொள்ளியன்ற சேர் தோர் சுாச மாந்தம்
   வடித்த லவண வாளீர் வந்தல் வல் விக்கல் சுவாச காசங்
   கடித்த குற்றிரும லுருவருப்புக் கானவே மூக்கு நீர் தான்
   பொடித்த யிச் சூரணத்தாற் போகு மிவ்வியாதி யெல்லாம்.

கொடிவேலிச் சூரணம்:

1. திரிகடுகு திரிபலே முத்தக் காசு தேய்ந்த வாய்விளங்கங் கொடுவேலி
   மறுவே திப்பிலி மூலமுடன் வனம்ம சிறதேக்கு யிருசீரகம்
   செறிதாம் வேப்பிலே தேவதாரம் சேரும் வெட்பாலே அரிசியுடன்
   அறிவே மஞ்சள் மர மஞ்சளான வளேயி லிந்தப்பே.

2. ஆன திப்பிலி முதலாக ஆன மருந்து பொடி சமஞய்
   மீ நேர் விழியா யிதற்குச் சமன் மிகுத்த திப்பிலி பொடி செய்து
   எனேப் பசுவின் நெய்ய தனி லியன்ற வெருகடி தான் கொள்ள
   ஐனேக் காச முடம் புலர்தனை மூல மகந்தங் குள போமே.

3. வெப்புப் பாவை வயிற்றுப் பல மிகுத்த மாமல வெடி
   உப்புக் கிழமிப் புழுச் சுரமு முகந்த கலப ஓட்டனமும்
   தப்பாதில் வகை தான் கொள்ளா தளாவுஞ் சயங்களவை பத்தும்
   ஒப்பர லின்றி யோடி மே யுனமாந்தைச் சுரமுந் தானுடனே.

ரச சூரணம்:

1. யிரதங் கெந்தக மரப் பொடியு மியன்ற நாபி கொடுவேலி
   பரிசி பச்சிலே விழாலரிசி பரித்த முத்த மரிதாரம்
   நெரிதாம் பற்பம் மேல முடனீருஞ் சிற மூலங் சுராம்பு
   சரிதா யிந்திர வல்லியுடன் தானே திரிபலே திரிகடுகே.

2. தேவதாரந் தாம்பிற பற்பஞ் சேர யிவை தான் பொடி செய்து.
   ஆவதான் பனே வட்டிலாறு நாழிகை மற்திச்சு
   மேவுங் கடலேப் பிறமான மிகுத்த தேனிஞ்சி நெய்யிற் கொள்
   ளாவதாகுஞ் சக்கரையு மருபான மறிந் தடையக் கொள்.

3. சயந்தான் மிகுத்த கிரானியுடன் தங்கும் பிரமியம் பலித் தீரமு
   மயமே யில்லா யிருமல் பல வன்மை நெஞ்சிற் கர கரப்பு
   அயனூர் பாதம் போற்றிடவே அகஜம் வினே போலற்றேருடும்
   நயமா யிந்த வகை------நயந்த சூரணமிது தானே.

குலிகேச் சூரணம்:

1. கடுக்காய் மிளகிந்துப்பு கனத்த திப்பிலி வேற்கொம்பு
   அடுக்காம் பொடுதலேக் கம்பிப் பிசின நாள கையாந் தகரை யவை யெல்லா
   மிடுக்காய்ப் பொடி செய் தேரொன்ம மிகுத்த யதின் கழஞ்சுடன் கட்டி
   கொடுக்காங் கருஞ் சீரக முப் பதின் கழஞ்சு தொகுத் தே யரைத்து வடி
   கொள்ளே.

2. வடித்த மருந்து வெரு கடி தான் மன்னுவந் தேனிற் தான் கொள்ள
   யிடித்தே யாமனக்கங் கொட்டை யியன்ற வுடம்வு லிலாவிற் பூச
   தடித்த யாவி நெய் கூட்டித் தானே மும் மூன்று நாட் பூச.
   படித்தே சுவாச காசமுடன் பாற மூலமாந்தை யீளேயதே.

3. பத்தியம் பசுவின் பால் நெய்யாகும் பரித்த அதனே கண்டங் காலி
   யித்தல முருங்கை நெய்த் தோலியன்ற கருவின் கடைமுமாம்
   மைந்த கைப்புப் புளிப்பு விடு கலங்கா வெள்ளீர் பரு மாற்றம்
   அத்தர் சொன்னபடி யென்றே அருளிச் செய்தார் வியாச முனி.

பிரியறளைச் சூரணம்: 23.9.64.

1. பிரிறளை முப்பலமும் பெருகுந் திப்பிலி யிருபலமு
மிளக் பொடி செய்து சீலை வடி யிலங்கு தேனெய் யிதுவன்றி
களபச் சர்க்கரை யிர மூன்றில் கண்ட தொன்றில் வெருகடி கொள்
அளவே யன்றி கூயம் பத்து மாயந் திட்டமானதுவே.

கையாந் தகரைச் சூரணம்:

1. கையாந் தகரை திரிபுரத்தாள் கதிக்க வோரொன்று வகை தாற
மெய்யாஞ் சாற நாழி யிதில் யிருத்த மிளகு நாழி விட்டு
உய்ய மூன்று நாளது தாறுகந்த சூரிய புடத்தில் வைத்து
அய்யா சொன்ன கற்கமது அருளிச் செய்வோமா மென்றுர்.

2. சங்கு கண்டங் காரியுடன் தழைத்த சிறவழுதிலையு
மிங்கு மூன்று வேர்ப் பட்டை யிரவு மன்றி யினிக் கேளாய்
பொங்கு விடைய மரமஞ்சள் பொருந்துங் கற்கடக சிங்கியுட
னிங்கு மன்றிச் சிசுதேக்கு மியன்ற கோட்ட மிவை கேளாய்.

3. நெல்லி கடுக்காய் திப்பிலியும் நிறைத்த வசம்பு சுக்குடனே
எல்லாம் பதிலுலே பலமா யிதங்கு மிளகு கூட்டரைத்து
வல்ல வத்திர காயம் பன் வளமாய் நெய் தேனில் வெருகடி கொள்
எல்லா யிருமற் சேற்மமு மிய்ங்கு மினியிட மில்லை யென்றே.

திரிமூர்த்திச் சூரணம்:

1. முதியான கூந்தல் கொடிவேலி முருங்கை முடக் கொற்றான் யாவட்டை
கதியா மிளகறனை வறது காய கழல் கொடி சாரனை மாவிலங்கை
யிதமாம் வேலிப் பருத்தி புங்கு என்னுஞ் சிவதை காவேளை
அதிசமாத் துராய் ஏரண்டமான கொன்றை சிறுமுட்டி.

2. சங்கு பாதிரி குமிழ முன்னை சரச வில்லம் பெருவாகை
யிங்கு சிற்றமல்லி பேரமல்லி யிரு சிற வழுதிலை நெரிஞ்சிலுடன்
பொங்கு கண்டங் காலி வேர் போ யிவை வேற்றே லெடுத்து
யிங்கிவை சமனுய்த் தாறலக்தி யிடித்துச் சீலை வடி கொள்ளே.

3. செவ்வியந் திப்பிலி வசம் ஙுசி புள்ளித் திட வேற் கொம்பு பெருங்காய
மொவ்வாத் திப்பிலி மூல முடனுவு சீரகங் கழற் பருப்பு
மெய்வாய் வெந்தயந் திறிகடுகு மிக்க நாய்வேளை விரையுடனே
அவ்வா யசமதாக மிவை ஆகச் சமனுய் வெதுப்பிப் பொடி செய்யே.

4. யிந்து கல்லுப்பு நல்லுப்பு மியன்ற வளையலுப்புடனே
வந்த யவட்சாரஞ் சீனக்கார மருவும் வெண்காரம் நவட்சார
முந்தப் பெரி காரங் கறிப்புப்பு முனியும் பூனையுப்புடனே
அந்தம் பெறவே வெடிலுப்பு ஆன காச்சுப்புச் சமன் கொண்டு.

5. வெச்சோடிட்டுப் பொடி செய்து மிருத்த மூன்று வகைப் பொடியு
மச்சம் பிறவே சமன் கூட்டி யவையும் வெருகடிப் பிரமாணம்
வைச்ச சர்க்கரை தேனிற் கொள மாறம் வியாதி வகை கேளீர்
நிச்சயமாகக் குற முனிவன் நிகழ்த்துங் குறியது நிச்சயமே.

6. அஸ்டம் வாய்வு பல வாய்வு வாகு யிழி குடல் வாதமுடன்
சென்டு விரை வாதஞ் செற குட்டுச் சூலை யந்திற விற்தியுமா
மின்டு யிருபது வகைக் குன்ம யிருந்த கூய வகை தான் பத்து
முண்டே நமக்கிடமில்லை யென்று வோடி யொதுங்கு முண்மையிதே.

அதிபலச் சூரணம்:

1. முதியான் கூந்தல் கொடுவேலி முருங்கை வீழிவறது காய
கொதியாங் கழல் வேர் சாறவளை கூடும் வேலிப் பருத்தி வுள்ளி
முதிதாஞ் சுக்குப் பெருங்காய முயன்றே காச்சி யிந்துப்புடனே
சதிராய் நீர் தானருந்து விரேற் சந்த வாய்வு மேகிடுமே.

2. கழல் மனி வெள்ளுளி கடியதோர் முருக்கன் வேரு
மழுள மிளகு சுக்கு மலையுடன் காச்சிக் கொண்டால்
குழலுடை யோசை போலே குமிறிடுங் குடல் வாதமுடன்
பழகிய சூலை குன்மம் பாறிடுங் கிறிகை யன்றே.

3. முருங்கைக் கிழங்கு சாரனை வேர் முடக் கொற்றானுள்ளி யிந்துப்பு
நெருங்கு பெருங்காயம் வசம்பு நெருப்புத் தோழன் கொடுவேலி
யிரங்கிப் பிடுங்கி யிவை வெட்டு மெட்டொன்றுக்கிக் குடிப்பீராய்
மருங்கை சுச்ச மந்த நோக்காடும் வலித்த வலியும் வாராதே.

வில்லைச் சூரணம்:

1. வில்லம் பிஞ்சு கொடுவேலி மேவு சமதாகம் பெருங்காயம்
நல்ல வெந்தயம் நறை வசம்பு நாடும் வெட்பாலை யதிவிடைய
மல்ல செவ்வியந் திப்பிலியு மாய் காவேளை செம்முள்ளி
வல்லக் கடுகுரோகணியும் வாழுஞ் சீரகம் வெள்ளுளியும்.

2. பஞ்ச லவணம் யவட்சாரம் பரவுந் திரிபலை திரிகடுகு
மிஞ்சச் சூரணமா யிடித்து வெல்லமுடனே யிருகழஞ்சு கொள்ள
வஞ்சு மண்ட வாத மெல்லா மீள ஆமணக் கெண்ணெயிற் கொள்
மிஞ்சும் வியாதிச்சிறு வலப்பாகம் விளங்கக் கேளீர் மேதினிக்கே.

3. மூலங் குன்மஞ் சங்கிராணி முதிர்ந்த பெரும்பாடு வயிற்றிற் புழு
ஆலம் வடிவாஞ் சூலை பாண்டு ஆன சுரமும் ப்லிகையு
மேலா மகோதரம் பிரமியமு மிக்க வாயுத்திகூடியதுஞ்
சால வுதிர வாயுவுடன் தரிக்கு மாமை சூலை யென்றே.

4. கந்தன் பதத்தைக் கருதுவது போல வினை
வந்த வோம மாமம் வியாதியுஞ் சிந்தியாமற் சிதைந்திடு மென்னவே
குந்தமாக வுரைத்தார் குருமுனி.

<u>குன்டவியாதி லேகியம்:</u>

1. சங்கு கண்டங் கத்திரி வேர் தானே நா ற. பலங் கொண்டு
மிங்குக் கீழா நெல்லி வேரிருபத் தஞ்சு பலமாக
அங்குக் கூத்தன் சிறுதேக்கு ஆன திரிமூலங் கொடுவேலி
தங்கோ றொன்று யதின் பலமாய் தரை விடித்துக் கசாயமதே.

2. யிருகுமணி நீர் தானு மிருகுழியாகக் காச்சி
வருமே நிலப்பனை பனை வட்டு மருவோ றொன்று பதிக் பலமாய்த்
திரளும் படிக்குத் தான் காச்சி திப்பிலி யதின் பலங் கூகை நீடி
வருமே யிருபல மேலம் பல மகிழு மிலவங்கம் பல மிரண்டே.

3. பச்சிலை சுக்கு அசமதகம் பகரும் பெருங்காயஞ் சிறுதேக்கு
வச்ச கற்கடக சிங்கியுடன் மகிழுந் திரிபலை விரை போக்கி
நெச்ச மிளகு சதகுப்பை நிச்சய மரப் பொடி யிவை யெல்லா
மச்ச மறவே பொடி செய்து அதனைத் தூவித் துழாவி விடே.

4. தின மிருகழஞ்சு தான் கொள்ள தீரும் வியாதி யீளை பல
யினமா யிருமற் கறை கறையு மிரக்குஞ் சேற்றும வாத காச
மனமா மச்சிரி மந்த மெது மருவுள்ளுருக்கி சோகை பல
வினமாய்த் தீரு மிக் குழ மயி லெவ்வூர் வியாச முனி தானே.

<u>கொம்மட்டிக் குழம்பு:</u>

1. அலதெறிக் கொம்மடிக் காய்ச் சாறு வதளுள்ளே சம்பரத்திற் பழச் சாறு
குலவு செறி நொச்சி யிலைச் சாறு கொள்ளிவை வெள்ளுளி யிஞ்சிச் சாறு
சலமறக் காஞ்சு வற்றி நாழியாக்கி அதிலே சாதிலிங்கஞ் சாதிக்காய்
நலமுடைய வெண்காரஞ் சோமனுப்பு நயந்த சமோகதம் நயந்து கொள்ளே.

2. கொள்ளுவது வெந்தய மிளகு மஞ்சள் குலவு நேர்வாளங் காந்த மோறொன்
றுள்ளபடி நிறை முக்கழஞ்சு கொண்டரைத் தொன்று படத் துழாவி யதெர்க்ககாஞ்
செள்ளுவது பழம் புளி போற் பதந் தான் வந்தா லெடுத்துத் தூவளம் பழம்
போலவுண்டை
உள்ளபடி குணமெட்டு வாய்வாகு முதர மிரேந் தோஷ முதலும் போம்.

<u>வெள்ளுளிக் கடுகு:</u>

1. வெள்ளுளித் தோல் போக்கிப் பல நா ழ. யிருத்த வெள்ளைப் பல மைம்பதுடன்
மெள்ளப் பசுவின் கோமியத்தில் மீற வரைத்தத் தோடே
கொள்ளச் சுக்குக் கொத்தமல்லி கொடுவேலி ஓமஞ் செவ்வியமு
முள்ள வானைத் திப்பிலியு முயந்த லவங்கப் பட்டையுடன்.

2. ஏலந் திப்பிலி மூல முடனின்னுந் திப்பிலி நன் மிளகு
சாலச் சீரக மதிமதுரந் தயங்கு மிஞ்சி கடுகுடனே
பாலச் கல்லுப்புப் பெருங்காயம் பகரு மிந்து வெடி லவண
மேலா மிடவகம் யவட்சார மிகுத்த காச்ச லவணமுடன்.

3. சரிதா மிவை எலா மோறொன்று பலந்தானே யொன்றுந் தப்பாம
லரிதாஞ் சக்கரை பலமெட்டு மான வெல்லம் பலமெட்டு
நெரிதாம் நல்லெண்ணை பலமெட்டு நேராய் காடி யடி மண்டி
யரிதா முப்பது பலங் கொண்டு உள்ளவை எல்லாந் தூளாக்கி.

4. முந்து லேகிய பதமோடே முடியாத தூளைத் தான் பிசைந்
திந்த நாளுந் தப்பாமற் பெரிய புடமிட்டு
யிந்தக் கடுகிரு காசிடையு மிசைந்த தேனிற் கலந்து ஊடி
வந்து குடித்தவுடனே தான் மற்று மருகாசிடை சீனியிற் கொள்.

5. மருந்து செரித்த வடனே தான் மகிழ்ந்த சோறு முன்பதுவு
மிருந்து சாந்து கொண்டிரு மிகுக்கே அம்பது பயிற்றியமும்
வருந்தி யிருபது சேற்சமமு மற்றும் பிறமேக யிருபதுடன்
திருந்து மகோதரங் குட்டமுடன் தீருஞ் சயரோக சூலையுமே.

சறபன்ன தேசாந்திரக் குடுகு:

1. பேய்ப்புடோற் பல மன்பதுடன் பெருகும் வில்லஞ் சிறு குமிழு
மாயப் புச் சீந்திற் சிறுமுட்டி மஞ்ஞஞ் சத்திச் சாறணை வே
நேய்ப் பச் சாறணை கீழா நெல்லி யிஞ்சு முன்னை வழுதிலையும்
வாய்ப்புத் திரிபலை நொச்சில் வேர் மருவுஞ் சந்தன முழுக்குமாய்

2. தண்ணீர் யிட்டான் கிழங்குடனே தாளே காட்டா மணக்கு விரை
நண்ணீர் சாதிக்காய் நன்றி நாருமோ றொன்றஞ்சு பல
பின்னே கூட்டித் தாளிடித்து யிசைந்த அனி நீர் விட்டு
அன்னை அஞ்ட பாகமதா யந்தி கசாயந் தான் வைத்து.

3. வடித்த கசாயத்திற் கற்கமது மருவுந் திரிகடுகு செவ்வியமுந்
திடத்த சித்திர மூல மிளந் திப்பிலி மூல முடருக
அடுத்த பன்விரு பலமாகு மான சீனி நாறு பலந்
தீட்ட என்னை என்பலமுஞ் செய்ய நெய்கா னென் பலமே.

4. முருங்கை யாடாதோடையுடன் முளிந்த சிவக மிடலகமு
மெரஞ்சும் வெள் ரி விரையுடனே யுற்ற வேலங் கடக சிங்கி
மருங்கெ முத்தம் பற்படக மன்னுந் தாளிச பத்திரமு
மருங்கே நாகப் பு கச்சோல மான சிறுமல்லி பேரமல்லி.

5. கொறுக்காப் பிஞ்சு மாதளையுங் கொண்ட பறுமுங் கெந்தகமு
மிறுக்கா மஞ்சள் பெருங்காய மிதுக்கு வசம்பு வதிவிடய
முறுக்கா வரத்தை சீரகமு முயர்ந்த வட்டத் திருப்பியுட
னிறுக்கா கார மோரொன்று மிசைந்த பலந்தான் கூட்டே.

6. அமனே கொண்டு பொடி செய்து தானே ஒரு படி தேன் கலந்து
அவமே யன்றி கடுகது தானருந்த நாளும் வெருகடி கொள
நவமாஞ் சன்னி பல சுரமும் நலக்குங் கயஞேய் விஷப் பாக
நமவாஞ் சந்து ஜேயுள் மாத பித் நடுக்குந் தியக்கம் நன்றுமே.

7. மூக்கு ரோகம் பல்லு வலி முளிஞ் சேர் பெரும்பாடு பிரமியமு
மீக்குங் குட்டங் கிஷெளி பாண்டு யிறக்கு மூலம் பெருவயறு
மாக்க நீர்க் கோவை யிரைப்பு மான குன்ம மலைகளெல்லாம்
நீக்குஞ் சோகை நிரைகள் பல நில்லா தோடி நீங்கிடுமே.

8. யிந்த மருந்தை மலடிக்கு மிவசய மூன்று நாட் அவக்கி
வந்தே பத்து நாட் கொள்ள மகிழ்ச் சந்தான முண்டாகு
மந்தம் பிறவே யிக்கடுகு அடவர்ய் கொள்ளீரது தினமுஞ்
சந்தை செழித்து சறபன்ன தெசாந்திர கடுகென்ற செப்புவதே.

கொடுவேலி கடுகு:

1.. கொடுவேலி வேரிற் புறந் தோல் தான் கொண்ட தன்பது பலமாகக்
கடு நெல்லி தான்றி சிறுமூலங் கனத்த சென்பால் கிலதை
வேரிடுமே நாக நந்தி வேரொன்றும் வசம்பு முருங்கையே
ரிடுமே பங்கம் பாலையுட நாள புங்கு ஆயிற் ஜேல்.

2. நொச்சிற் சிற்று மணக்கம் வேர் நுகர்ந்த திரிகடுகு திரிபலை செவ்வியமும்
வச்ச அவாவா யோடோ றொன்று மருவும் பதின் பலமாய்க் கொண்டு
யிச்சையடனே யிருனா ளி யிசைந்த நீர் விட்டுத் தான் காச்சி
வைச்சுப் பதினெட்டு நாள்ப் போச்சி மருவுங் குறணியாய் வடியே.

3. குறணிக் கசாய மதிலூடே கோல கடுக்காயா யிரமு
வறுணக் கொட்டைந் தான் போக்கி மருவும் பல வெட்டுத் தான் பாகாய்த்
திரள வீசை நாலாகச் சேரக் கரைத்துக் கோமியத்தில்த்
தருளக் காச்சித் தந்து பதந் தன்னிற் சிறு கல்வச் சாரணையும்

4. கையயாந் தகரைப் பசு மஞ்சள் கனத்த யிஞ்சி கற்றாழை
மெய்யாஞ் சாருகச் சாறு யிதுத் தாடா தோடை சீந்தி
லெய்யா நெய் யெண்ணை தாளுடு மறுவு மோரொன்று நாழியுடன்
மெய்யாப் பதிபெண்டு நாள் தான் வேக விட்டிறக்கி யித்துடனே.

5. திரிகடுகு பெருங்காயஞ் சேற வோரொன்றரைப் பலமா
யிறுகப் பொடி செய் மேல் லிசிற யிதங்கத் துழாவி யாறின பின்
குறுகத் தேனும் பதக்கு விட்டு சொள்ளீர் நாற்பது நாளளவு
முகப்புத் தைத்து வைத் தெடுத்தே ஒரு நாளைக் கொரு பாக்களவே.

6. திப்பா யிறக்குப் பசு குன்மந் தீருஞ் சூலை கய ரோசிகமு
மப்பாய்ப் பாண்டு யிறும வடலை யிரைப்பு விப்புருதி
சோம்பாய் நெஞ்சில் ஜேக்காடு குறுங் கிராணி வீக்க மெலாம்
பண்பாம் விஷ சுரங் குடல் வாதம் பாறு மட்டலிகை பீலிகையே.

கூஷ்மாண்ட கடுகு:

1. பூசனிக்காயைக் குடக் கீறிப் பொருந்துஞ் சதையைத் தானரிந்து
நேசத் துல மொன்று தாளிறத்து நிச்சயம் பெருஞ் சட்டி யதன் மேலே

ஓசைச் சீலையிற் பண்டு கட்டி உகந்த பசளிச் சதை வைத்து
நேச சதை வைத்து நேசமாய்ச் சட்டி கொண்டதன் மூடி நிகழ்த் தருப்பில் வைத் தெரித்
திடவே.

2. திறந்து பா-----கிளறித் திரும்ப நீரா வறத்தா நெரிந்துக்
கறந்த தேனிற் மாவக் கால சுசிக்க என்னை நெய் பழகி யிரு
முறந்த பெருஞ் சட்டி யதிற் விட்டு வுன்னுஞ் சுக்குத் திப்பிலியு
மறந் தோரொன்று வொரு பலமு மன்றுஞ் சீரக மரைப் பலமும்.

3. ஏலம் நாகப்பு லவங்க மிஞ்சு மிளகு கொத்தமல்லி
சால வேரொன்றரைப் பலமாய்த் தானே பொடி கொண்டு அக்காய் குழம்பில்
ஏல நெய் தேனிருழுசி யிதுவுங் கலந்து பொடி அவி
ஞால நெய் யென்னை தான் பழகு சட்டியில் வாங்கி வைத்திடவே.

4. ஒரு நாளைக்கு வெருகடி கொள்ளுகந்த காயா சுவாசமுடன்
வருமே பித்த முளமாந்தை மகிழ மேலிளைப்பு யிருமல் பல
தருமே கைய் காலோயிறந்த் தாக மீளை கயங் காமாலை
வருமாம் பிறமேக மந்திர மாற மக்கிலி மந்தமெலாம்.

<u>சீதாரிக் கடுகு:</u>

1. நொச்சிற் பொடுதலை செருப்படையும் நகருங் கள்ளி முருக்கிலையும்
வச்ச எருக்கம் பழுப்பிலையு மகிழ நீர் மேலி நெருப்பிலையு
மிச்ச பிரன்டை கையாந் தகரை யிலை குப்பை மேனி வெள்ளேறு
அச்ச மறச் சாறு நாழி கொண்டு அது சேர் சட்டியிற் தான் புகட்டி

2. சுக்கு முப்பலம் வெள்ளுளி நாற் பலம் சுசித்த கடுக்காய் நாறுக
மிச்ச யிரு பல பிரண்டு வீற வடித்துத் தாளாக்கித்
தக்க கசாய மதனோடே தானே கூட்டி நாழி மோரி
லொக்க காடி தாழுழி யுழக்கு நல்லென்னை நெய் யுழக்கே.

3. கூட்டிக் காச்சிக் கடுகது தான் கோதத் திரண்டு மூன்று நாள்
நாட்டத் தான் மேனி யிரு மருந்து நயமா மோமஞ் சீரகமும்
வீட்டுக் சுக்குத் திப்பிலியும் விக மோரொன்று பலங் கொண்டு
நாட்டிப் பொடி செய் தென்னை நெய்யும் நாழி யுரியோ ரொன்று தான் வாரே.

4. என்னை நெய் முன்னுழி தான் விட்டு யிப்பொடி அவி யதன் மேலே
நன்றுய்ப் பெருங்காய மரைப் பலமும் நாடிக் கடுகு மதனோடே
பின்னே நீர் பச்சை கெட வறுத்து என்னை நெய் பழகின சட்டியிலே
வன்னமாகத் தான் வைச்சு மருவு ளாரொன்றுக் கிரு கழஞ்சே.

தேனிற் கொடுக்க வயிற்று நோய் வயிற்றுக் கடுப்புந் தீரும்.

<u>குமரி பஞ்சாக்கினி கிருதம்:</u>

1. நாயுருவி வேர் தாழம் நன்றாய் நா ரு பல மிடித்து
ஏய யிரு அவி நீர் வார்த்து யிரு குறுணியாகத் தான் திரட்டி
ஆய கற்சங் கொடுவேலி ஆன நிலவா மணக்கும் வேர்
மாய்தக் கிரிகம்கு சிவதை வேர் வட்டத் திருப்பி யிற்சுப்பு.

2. சிறுகாஞ் சொறி யாவில் புன்கு செறித்த மஞ்சள் திரிப லையு
முறமே யம் மனந் தான்க் கிழங்கு உலந்த கடுகு வென் கடுகு
மறு நேர் கற்க மிவை யாகு மன்று மிரு நாழி பால் கூட்டி
யிறுக வரைத்துக் கசாயத் திலிதுவுங் கரைத்ததனோடே.

3. நாழி நெய்க்கு யிரு பலமாய் நன்றய்க் கூட்டி வடிக் கொள்ள
மீழி நாளொன்று கழஞ்சு கொள்ள விளங்கத் தீர்வவ வியாதியைக் கேள்
தாமுஞ் சன்னி பதிமூன்று தயங்குங் குன்மம் பதினெட்டும்
வாழி சோகை காமாலை வருத்தஞ் சீத சுர வாதம் ரத்த சேற்பமமுந் தீரும்.

<u>கண்டங்கத்திரிக் கிருதம்:</u>

1. கண்டங்கத்திரி வேர் பலந்தான் கருகு நா ற்றன்பது தாளிடித்து
மிண்டிக் கவி நீர் விட்டு மேலிரு ளொன்றுய் வடித்து
உள் நெய் தனக்கு உகந்த முளைப் பால் விட்டுக்
கண்ட வேகிய மதனோடே கற்க மருந்து கருதிக் கேள்.

2. மிந்து கொடுவேலிப் புறந் தோலி மியன்ற லிலங்கங் கரி திப்பிலியும்
வந்த திரிகடுகு சரத்தையுடன் வசம்பு நெரிஞ்சில் விழாலரிசி
விந்தக் கற்கடக சிங்கியுடன் மிகுந் காஞ்சொறி தேவதாரஞ்
சந்தக் கடுக்காய் அதலைள சாறுங் கண்டங் கத்திரி வேர்.

3. மஞ்சட் கிழ கரு கோரொன்று வருந்திருற் சமுகசாய்க் கொண்டு
மிஞ்சா தரைத்துப் பதத்தில் வடி யிகுந்த கழஞ்சு நாட் கொள்
வஞ்சா யீளை யிருமல் பலவான மிடறு தாவெரியும்
வஞ்சாக் கை கால்க் குரல் நெரிவு மருவு நெஞ்சில் நோக்காடு.

<u>குமாரக் கிருதம்:</u>

1. சிற்று மணக் சென்னை நாழுழி தீர்ந்த சாரனை காஞ்றிக்கா
யுற்ற முன்னை பாதிரி நெல்லி யுகந்த கவிளை பெருவாகை

அற்ற பெருங் குமிழிலை யெல்லா மான மேற்றேலந் தான் போக்கி
மெத்த வுன்னரம்பு தான் கூட்டி வீசுங் கத்திரி வேர்.

2. சிறுவழுதிலை வேர் நெரிஞ்சில் வேர் சிற்றாமல்லி பேராமல்லி
யுறமே யமுக்குறாய் தெற்பை வேருயர்ந்த விசுவாமித்திரன் வே
ரறமே கொசுக்கை ரெட்டை வேராக முத்த மாமணக்கம்
நெறியான் கருப்ப வேருடனே நிச்சயம் தண்ணீர் மிட்டான் வேர்.

3. திருத்த பாலை வேர் முதலாய்த் திருந்த வேரொன்றொரு பலமாய்
வருமே கசாய------த்துங் கற்கம் வகை கேளீர்
பருமேற் கோட்ட மஞ்சட்டி பவளு மேலந் தேவதாரம்
வருமே தளுவு நாகப்பூ வருத்த நாகளந்தி வேர்.

4. செண்பகப் பூத் தாளிசந் செழித்த விழால மோரொன்று
நன்பா யொரு பலம் பவே வட்டு நாழுநி நெல்லிடை மிவை கூட்டி
கன் காரு நுவின் பால் பதக்கு கலந்து வடிக்கத் தான் கொள்ள
பண்பாய்த் தீரும் வியாதி யெல்லாம் பகரக் கேளீர் பார் மீதில்

5. பித்தப் பிறமையுள் வெக்கை பேசும் வறட்சி மெய் யெரிச்சு
ஐந்த நாற்பத் பித்த முதலொடு மென்றே யுண்மை மூனி
சித்த ராகும் வியாச ரென போரதீர வுரைத்த குறி கண்டு
அத்தர் பாக மிகப் போற்ற அன்றெய் விளகா கன்றிடுமே.

<u>வாசாளிக் கிருதம்:</u>

1. ஆடாதோடை நாவ பல மருக்கு நெய் பால் குறவி யுட
விடரா கசாய மதிற் கூட்டி நிகழ்ந்த கற்கம் விளம்பக் கேள்
போடா நில வேம்பு வெட்பாலை பொருந்த முத்த மதிமதரம்
வாடா சந்தன மிருவேலி மன்று மிலுப்பைக் கொற்றுன்வேர்.

2. தாமரை வளையம் நன்னாரி தானே யிலாம் பிச்சம்
யாமே நெய்தல் மார்ந் தளிரான சர்க்கரை தேனை தான்
போமே சமனும் நாழி நெய்க்குப் பொருத்த மருந்திரு பலமாய்
நாமே யரைத்துப் பதத்தில் வடி நாது முக்கழஞ்சு தான் சொள்ள.

3. ரத்த பித்தந் ஈசுஅம் பலமும் நாளும் பான்டு காமாலை
யுற்ற சிறுகாஞ் சொறிக் கசாயத்தி லகர்ந்த கொள்ளத் தான் தீரு-
மற்ற சந்தன மிருவேலி வருத்த பற்படாக முத்தமுட னறித்த
முத்த மிலாமி பிச்சந் தீருங் காசய மிரு கழஞ்சு.

4. நெய்யுங் கழஞ்சுங் கூட்டி கொள் நிசர்த்த பித்தமுட
றுப்புங் காசஞ் சயமீளை உளமாந்தை மிருமல் மிகத் தீரு
மய்யா நான வட்டசர மதுக்கு வெள்ளி லோத்திரந் தேன்
மெய்யாங் கசாய மிது குடுக்க வீரு முன் சொல் வியாதி யெல்லாம்.

5. மாதளம் பூச் சாறுடனே மன்று மறகு மாவிரையு
மீதே யுள்ளிக் கசாயத்தில் விக்ல் சத்திக் கிராணியுட
நாதே சுராம் பூச் சக்கரையி லதுக்குப் பலவகை சயந் தீரும்
போதே குடுக்க மருந்து கேள் போனர் வியாதி யிசங் கேள்.

6. மிலவம் வேராலம் விழுதா யிருவேலி குமிழ் நெய்தல் சுக்குடனே
நலமா யிந்தக் கசாயத்தில் நாடும் பலவகை வீக்கம் போ
மலமா யிருமளை மாந்தை அந்த முற கசாய முதலாகும்
வாச்சாரிக் கிருத மென்று மிதுவா மருந்துக கறுபானம்.

<u>கால வியாதிக் கிருதம்:</u>

1. சிற்றாமுட்டி நாவ பலஞ் சேரப் பதக்கு நீர் விட்டு
உற்ற கசாயம் நாழுநி யுகந்த நெய் நாழி கற்க மவை
வைத்த மிளியாலை நீர் மிட்டான் மருவும் பால் விராம் பிஞ்சுடனே
மெத்த முடை ரத்தாதாகும் வீசங் காஞ்சொறி கொத்தமல்லி.

2. கொட்டிக் கிழங்கு வட்டத் திருப்பி கரந் திரிபிலை மாவிரையு
மிட்ட யிலாம் பிச்ச பாசஞ் சன மிதுவும் பேரீச்சம் பெருங்குமிழு
மட்ட க்கு முந்திரிங்க மருவு மிரத்த சந்தனமும்
விட்ட அரசம் பட்டையுடன் மேவு மிலவம் வறட் சுண்டில்.

3. தாமரை வளையம் பெரு மரப்பட்டை தானே வெட்பாலை கொற்றுறை
மாமே யகத்தி யதிமதுர மஞ்சள் மாதளை யகிலிடையம்
போமே முத்தம் வெள்ளி லோத்திரம் பொருந்துங் கவிளை நற் செங்கல்
நாமே திப்பிலி யமுக்கிராய் நன்னாரி விலாம்பிச்சம் நலமாக.

4. ஓரிலைத் தாமரைத் தேன் சர்க்கரை யுகந்து கூட்டிக் கடை மருந்து
வீரிய நாழுநி நெய் தனக்கு மிகுத் தோரொன்று கழஞ்சு கொண்டு
நீர் வடிக்கக் கழஞ்சு கொள்ளத் தீரும் பல அற்பல சோகை காசம்
வாரும் பித்த மந்தாக்கினி வாத ரோகம் பல தீரும்.

<u>கருதாதிக் கிருதம்:</u>

அத்தி யரசு மீச்சுடன் நாள பட்டை யோரொன்று

வைத்த பல மெட்டுத் தான் அவைத்து வருத்திப் பதக்கு நீர் விட்டு
வற்ற நாலு நாட் கோதியிட்டு வுகந்திரு நாழி யானைக் கால்
மெத்தவுங் கோது தான் போக்கி வீரஞ் சட்டியிற் தான் வடித்தே.

2. பிந்தக் கஷாயந் தான் விட்டு வெறும் சேர வெள்ளறுகு தானரைத்து
மிக்க யிருநாழி சாறு கொண்டு மிகுத்த கற்றாழைச் சாறு
வொக்க வதுவு மிருநாழி யுகந்த கஷாய மிச்சாறுந்
தக்கும் பதத்திற் தான் சேட்டத் தங்கும் கடையிற் சரக்கது கேள்.

3. அத்தி யரசு முகிழானுமான மீச்சிலால முகிழ
வைத்த மறுநாள் கோட்டஞ் சந்தனமு மருவுந் தர்மபை வலையமுடன்
வைத்த பேர்ச்சு மிலுப்பைப் பூ மன்னுஞ் செங்கழுநீர் கிழங்கு
மெத்த வெள்ளறுகு மல்வேறு மேவுஞ் செண்பக மேடேலம்.

4. நாகமும் தாது யிலவங்கம் நன்றும் பச்சிலை கச்சோலம்
வீற நெய்தற் கிழங்கு நன்னாரி மிக்க முன்னூரா யோரொன்று
காசு வைஞ் சுழஞ்சிக் கசாய விட்டுக் கலந்த ரைத்துப் பாலிருநாழி
வெகு நெய்யு முன்னாழி யிக நாளு நாலுங் கொதியிட்ட.

5. வுஞ்சாணுங் மெழுகு பதமாக வடித்துத் தான் *குடிக்க
விஞ்சா வுதர தோஷமுடன் மேலிளைப்புக் காசங் கடகரையுந்
தஞ்சா யிலை மந்தாரர் தாமே யிருமல் நெஞ்சு நோ
யுஞ்சா விரத்தம் விழுகுறது முள்ளுருக்கி எலும்புருக்கியும் போம்.

<u>பஞ்சத் திரவிய நெய்:</u>

1. பசுவின் கோமியம் சாணகம் வன்றுஞ் சாறு
பசுவின் பால் தயிரும் நிசமாய் யோரொன்று
உழக்கி நிரைத்துக் கடையில் மருந்தது
ளசவா அவந்திகை இந்துப்பு வான திரிகடுகு வெண் கோட்டம்.

2. யிரு சீரகமுஞ் சவுக்கார மிகுவுந் திரிபலை யசமதாகம்
வருமே யோரொன்றிரு காசிடை தான் வருத்தும்
பெருங்காய மரைப் பலமுங் கரு நேர்வான
மிருகாசிடையுங் கருநு மதுந் தெல்லாந் தானரைத்து.

3. மெழுகு பதத்திற் தான் வடித்து மேவி யிரண்டு காசிடை கொள்
ளொழுகாப் பீலிகை மகோதர முற்ற பாண்டு மேலிளைப்பு
வகவாக் கால் கை எரிவிறதம் வாதக் சோகை கண் மஞ்சளிப்பு
மிழி மேல் வெறுப்பு பாஞ்சவு மிதவு முடனே தீரு மென்றே.

<u>கலியாணக்கிருதம்:</u>

1. சிற்றமல்லி பேரமல்லி திகழ்ந்த நன்னாரி கண்டங்
காருற்ற வெலி யாலம் நாகநந்தி யுகந் தோரொன்று வேர் தானு
முற்றே பலம் பத்து வேராக முதியா திரத்து யிரு நாழி
நற்று நன்னீர் விட்டெரித்து நாலொன்றுகந் தான் வடியே.

2. நானற் கரை மரமஞ்சள் நன்றாய் வாளுருவை யரிசியுட
நானற் விழால யிரு கோட்ட அதுக்கு மாஞ்சில் நாகப்பூ
வென்ற மாதளம் பிஞ்சேல மிலவங்கப் பட்டை சிறுதேக்கு
நானற் செங்கழு நீற் கிழங்கு நலமா மதுரம் பது முகமே.

3. சிற்றேலந் தேவதாரந் தென்க் கடை வெட்பாலை யரிசியுட
ஞற்ற தடலி கச்சோல முகர்த மஞ்சட்டி பச்சிலையும்
நன்றுசிய யிருகால் பொடியும் நன்றாய்தை தீவக மிடவகமு
மற்ற நாகேசுரம் பற்கோரமான தாமரைப் பூவுடனே.

4. பூனைக் காலி விரையுடனே பொன்னே தாளிச பத்திரமு
மான வள்ளிக் கிழங்குடனே அருள் நெய் நாழிக்கது கேளீர்
கான மருந்தோர் கழஞ்சொன்ற சதிக்க வரைத்து மூற் கசாயத்தில்
ஞானக் குழலாய்த் தான் கலந்து நலமா மாதித்த வாரத்தில்.

5. ஆதித்த வாரத்திற் தான் கூட்டி அடவாய்க் குரு வாரத்தில் வடி
மீதாய் வடித்த நெய் தன்னை மிகுந்த தீப தூபமுடன்
போதே லட்சுமி பூசை பண்ணிப் பொருந்த நாளோர் முககழஞ்சு
மீதே கொள்ள மாவிடற்கு மிசைந்து தீரும் வியாதியைக் கேள்.

6. வடித்த நெய்தான் நாழிக்கு மகிழ தேன் சர்க்கரை நானாழி
அடுக்காய்ப் புகட்டித் தான் கலந்து அதற்கு முன் பூசையுடக்க
விடுத்த நாறு மலக்கு மிலை விரைந்தடிப் பனித் தேற்றிக் கால்
தொடுத்த பிலைகள் தானனைத்துந் தோஷ தோடிப் போயிடுமே.

7. அண்டர் நாயக வரியயவ் பாதமாந்
தொண்டர் பெற்ற தொல் வினை துலையும் போல
கொண்டிடுங் கல்யாண கிருதத்தையே மிஞ்டி யோடு மிக வினை யனைத்துமே.

8. பிரம்ம ராக்ஷசி மருந்திடு பேயிய மலடு கன் மலடு
உறமே தாது கெடுதலுட் டுட் டித்த வாத முசல் வலியு

மறமே பயித்தியம் யோனி சூலையான கை காலெரிப்பு முடங்குதல
முறமே நீரின் கடுப்புடனே யூற்ற சொறி ரோகம் பிரமியமும்.

9. புத்திர சந்தான மிக வுண்டாம் போதக கன்டு தீ மிகவாறும்
பற்றி யிலக்ஷ்மி யரி பாகம் பரிந்தே யனுதினம் போற்றிருமே
உற்பேர் விளைகன்றும் போலே யோடும் பிணிகள் பல வெல்லா
மத்தா நெஞ்சம் வியாச முனி யருளிச் செய்த கிருபை யீதுவே.

பிரமேகார் கலியாணக் கிருதம்:

நன்னாரி வேர் மாகாளி நயந்த கிழங்கு நாழி நெய்க்கு
வெள்ளே பஞ்ச் பலந்தான் கொண்டு யிடிக்கப் பதக்கு நீர் விட்டு
அன்னே யிருபத் தொரு னா யதுக்குச் சிறு கொதி தாவிட்டு
யிக்கீர் நாலுறியாகக் காலிதக்குப் பாலும் நாழுழி

2. பகலின் சேர்ப்பும் நாழி விட்டு பரிவாய் நெய் பால் நாழியுடன்
அசவாய்ப் பாகேயிற் கூட விட்டு அதுக்குக் கற்கம் யாஞ் சொல்வோ
பிசைவாம் விழால மேல மூடனியற்ற தேவதாரம் நன் மஞ்சள்
வசவா மரமஞ்சள் தகரமுடன் வாலுந் செங்கழு நீர் கோட்டம்.

3. மஞ்சட்டித் தாளிச பத்திரமு மருவு நாகப்பு செண்பகப்பு
மிஞ்சா சந்தனஞ் சுகர் கொளியு மிகுந்த சீர் கார் கொளியு
மஞ்சா மேதை மகா மேதையான பூசேக் காலி வேர்
விஞ்சா சிறுமல்லி பேரமல்லி மிகுந்த திம் பிட்டி நன்னாரி.

4. சிற்றுமுட்டி பேரமுட்டி செரித்த காந்திகைக் கிழங்காலும்
வற்று முள்ளி வேருடனே மருவுர் தாமரைப் பூச் கிழங்கு
மற்ற செங்கழு நீர்க் கிழங்கு மருவு குழி நெய் தனக்கு
உற்ற தோறொன்று கழஞ்சாக வொரு சமனுகக் கொண்டரையே.

5. மெற்ற நாடி நாள்க் காச்சி வீட் மஞ்சாலுள் வடித்து
யூற்ற சர்க்கரை தேனெய்யு மொரு நாழியாகச் சமன் கொண்டு
அற்ற நாலு முக்கமுக்க அடவாய்க் கொள்ள அரி பாதம்
நித்தம் நினைக்சா மாப் பிணிகள் நில்லா தோடி யகன்றிடுமே.

6. பாண்டு காமா லைசாசமுடன் பரிந்த காயம் நிறவு சுரம்
நீட்ட சலந்தான் மிக்க கழிச்சல் நிகழ்ந்த காச வத்திலையும்
மூட்ட சரீரம் காக் பருக்கும் பூத பிசாசம் பொருந்தாது
நீண்ட முசலகல மருந்திது நுனிந்த தோடு நகிழ் நூலையே.

– புத்தி யுண்டாங் கெட்டவ தரிக்கும். நன்மையாங். கை கண்டது.

தும்மட்டிக் கிருதம்:

1. பேய்ச் சுமட்டி வேர் பலந்தான் பெருகும் பத்தப் பலமோடே
மாயத் திரிபலை யிலாம் பிச்சை மஞ்சுங் காஞ்சொறி நன்னாரி
தூய செங்கழு நீர் நா கலகா அருள் செந்தாமரைப் பூ விதழும்
காய மாதலை அல்லியுடன் காட்டிஞ்சி நெய்தம் கிழங்காலும்.

2. நலுவா விரை வேரிரு வேலி நாருஞ் செங்கழு நீர் கோட்ட
மிகலாம் பதினெட்டு வகை தானு மென்னுந் கொண்டு பலமாகு
மகலா அம்மட்டியுட னுக ஆனைை நா ழ பலங் கூட்டி
வகலாத தாழிப் பானையிலே வருத்துங் கசாயந் தானிடவே.

3. யிருமே யிரு நாழி நீரிலிட்டு எட்டொன்றக்கித் தான் வடித்து
அருமே சுட்டுங் சற்கமது ஆன பேலந் தேவதாரம்
விருமே மஞ்சள் மரமஞ்சள் மிக்க சுராம்புத் தாளிசந்
கடுகு நாகப்பு வாய் விளங்கள் கனத்த சதகுப்பை யிருகோட்டம்.

4. சந்தனஞ் சாதிப் பத்திரியுஞ் சாத்திர வேதி சாதிக்காய்
வந்த மதுர மிலவங்கம் வருத்தஞ் சீரகம் நெரிஞ்சில்க் காய்
முந்த முத்தக் காசுடனே முசியா மிளகுரி பனை வெல்ல
மிந்த வுரியுஞ் சீனி புரி யிவை நீர் குளி பால் குளி
யந்தருடனே யிரசல்லா மான பாலிற் தானலரயே.

5. அரைத்து முந்தக் கசாயத்தில் லதனில் விட்டுப் பகலின் நெய்
திருந்த வெள்ளாட்டு நெய்யாகுஞ் சேறுருழி தான் விட்டு
உரித்த கசாயம் நெய் பால் மொசுக்குச் சுட்டு பதமேடே
வருத்தமாக நாழி நெய்க்கு மற்ற மருந்து யிருபலமே.

6. சுட்டு பதகரி விட்டுக் கொண்டே மெழுகு பதத்திறக்கி
யிட்டுந் தாலியப் புடத்தில் வைத்த மிகுந்த நாலொன்று கழஞ்சு கொள்ளே
நீட்டும் மாத பயித்தியமு சிறுக்கும் விதம் அபம் தான் மாற
வாட்டுக் காசமு முட்டமாறு முகர்ந்த சய பித்தந் தலை நடுக்கம்.

7. வசவ மாமுட்ட முசல கண்டன் மற்றும் பிரமியம் சலக் கழிச்சல்
விசவ கல்லெரிப்பு ரத்த சயந் தீரும் பெரும்பாடு திதமான

பசன மலடி நாற்பது நாள் பருகிரதம் புத்திரர் தாமுண்டு
திசமாந் தம்மட்டிக் கிரத மென்று செயமா முனிவன் திருவுளமே.

அரசம் பட்டைக் கற்பம்:

1. அரசம் பட்டைப் பொடியாக்கி நீருக வந்தச் சுட்டு
   பிரச காரிய மொரு வராகனிடை யிருருக்கப் பொடி நாவி
   வரிசைக் கிளறி அரை நீருரு மளவுஞ் செம்பொடி நாவிக்
   கரிச மில்லா நீருறல் சளங்கு மறவே காரீயங் கேள்.

2. பித்தளை வெள்ளி செம்பு பெரிய காரீய மாறவே
   மெத்த தோர் நிறை மாடை யோரரோன் றென்று யிடையாகு
   பித்தனை யெல்லாங் கூட யிசையவே உருக்கும் போது
   அத்தமுன் களங்கரைப் பணவிடை யதனிற் போட்டு உருகச்சே.

3. கன்றல முருக்குச் சாறு சுடுந் துளி நாலு மூன்று
   வொன்று விட்டுக் கிண்டி யுருக்கியே யெடுத்துத் தட்டி
   பன்றுக மூன்று தர முருக்கிப் பஞ்ச தாம் புடம் போட்டிடவே
   அன்று கனகமா மிதனை யறிந்து செய்யீ ரறிவுடையீர்.

கஸ்தூரி மாத்திரை:

1. வெள்ளைப் பவழ மாட்டுக் கல் வெளுத்த முன்மை பண்ணி யிரைத்
   துள்ள நண்டுக் கல் காந்த பற்பம் அலங்க வசிக்கிடை மூன்றினவே
   வுள்ள பண்ணிக் கல் அம் பொர் க வடிவுகந்த முரங்குக் கல்லுடனே
   மெள்ள வகைக்கிடை ஒவ்வொன்றும் மேவும் பாம்புக் கல்லிரையே.

2. பாம்புக் கல்லுந் தானரையாய்ப் பவழம் முத்து பத்தெனவே
   கொங்கு குங்குமங் கஸ்தூரி கோரோசனையும் மூன்றிடையாய்
   பாங்காய் பிருந்தி தனை விட்டுப் பரிவு றொன்பது தானரைத்து
   தேம்பித் துண்டை தான் செய்து சீராய் பிருந்தி யிலரிந்திடவே.

3. அருந்திட சன்னி பதின்மூன்று மான சிலேட்ப மிருபதுவு
   வருந்திய பித்தம் நாற்பதுவும் வாத வகை யள் எண்பதுவும்
   யிருந்திடங்கள் ளன்றி யிலே எழும் பிணிகள் போமெனவே
   திருந்த நா வ விளக்காய் போற்றி சுடுங் கஸ்தூரி யுண்டையிதே.

நீலவயிடூரிய குளிகை:

1. நீல் வயிரம் வயிடூரியம் கோமேதகம் முத்துப் பவழங் கடல் நுரை பளிங்கு
   பல்கறை கடல் நாக்கு சத்தம் பீதரோகணி மாத்திரைக் கல்லு மரமஞ்சள்
   சங்கு யிந்துப்பு மிளகு யிவை எல்லாஞ் சமன் பொடி செய்து
   சீலையிலிட்டு அரித்து குழம்புப் பால்த் தேனில்லரைத்து
   கன்னி முருக் குளிகையாகில் பொன்னுங் கர்ன்னிச் சாற்றிலுண்டை பண்ணி
   முலைப் பாலிலரைத்துக் கண்ணிலிட கண்ணிற் பூ யிரண சுக்கிரன்
   பொட்டைக் கண் முட் மயிர் மாலைக் கண் மற்று பல வியாதியுந் தீரும்.

ரத்திகுதி குளிகை:

---ருக்க ு ஒதிய மாறு ஆவாரை வேர் சிறுக்கீரை வேர்
   பொன்னுங் கண்ணி வேர் பிரியிலைச் சாறு அழிஞ்சில்ப்
   பூச்சாறு பனை மட்டைச் சாறு கையாந் தகரைச் சாறு
   தாளியிலைச் சாறு கைம்மாறு வெற்றிலைச் சாறு சங்கம்
   பழச் சாறு முருங்கையிலைச் சாறு யிவை எல்லாம்
   வாத்தரைத்து அத்தர் அரிசி ரத்தினம் பஞ்சலோகம்
   கட்டி அரைத்துண்டை செய்து மூன்று நாள் எலுமிச்சம் பழச் சாற்றி அரைத்தி காய
   வியாதியுந் தீரும்.

சுயமக்கினி:

1. அரப்பொடி முப்பத்து ரெண்டுடனே ஆன காந்தம் பதிறு
   சுர செந்தகம் தானிட்டு சொல்லும் ரசந்தான் நாலுடனே
   விர மடேசிலை தானிரண்டு மேவுஞ் சாத்திர வேதி யொன்று
   திரமாய்க் குமரிச் சாற்றரைத்து சீராய் தேனிற் கொள்ளீரே.

2. கொண்டால் காமாலை பாண்டுவையும் கொடிய குன்மம் சீத சுரம்
   பண்டே நடுக்கும் நுரை சத்தி பார அருவை மூலமுடன்
   உண்டே பிளித் தெக்கு மந்தாக்கினி உத்த ரேவு பல பலவும்
   கண்டால் சுயமக்கினி ரசத்தைக் கடுகி யோடுங் கண்டீரே.

சகலத் திரவகம்:

1. நவட்சாரம் பொட்டிலுப்பு நல்ல வெண்காரம் மயில் துத்தம் நன்குஞ் சத்திச் சாறு
   முடன் நல்லிந்துப்புக் கடல் நுரையும்
   யவட்சார மச்சக் காரமுடன் எழிலன்ன பேதி படிக்காரம் மிந்த மருந்து பதினென்
   மிசைந்த சமமாய்த் தான் கொண்டு
   உவமாம் பாலை பிரியாறை யுகந்த தாய மாதுளையு முயருங் கொடி மாதுளை
   உன்மை எலுமிச்சம் பழச்சாறு

யுவுளி யானை மேஷமுடன் எருமை மூத்திரம் நாமூத்திரம் எல்லா மொவ்வொரு
நாள் வகையில் யியல்பாய்ப் பாவனை தான் செய்யே.

2. பேரீசப் பெட்டி கொண்டு வந்து பின்னேழு சீலை மண் செய்து
பெரீரா வுஷந் தானடைத்துப் பேரீசப் பொட்டி பின் மூடி
நேரா யடுப்புத் தான் வெட்டி நேர் நாலு சாம மெரியிடவே
நிட்சயந் திராவகந் தானிறியும் நின்ற யுமுருவும் வகை கேளீர்

சீராய் சகலாற்றினமுஞ் சிறந்த லோகம் பாஷாணஞ்
திகழ் சங்கு கிளிஞ்சில் பலகடிறயுஞ் சேரப் பிறகம் விமலையுடன்
மிரும வாரலை காந்தம் நீலாஞ்சன மாட சீர மாரச வந்தனம் எழுகு
வாழ் காந்த மிரும்பு பொன் வெள்ளி வன் செம்பு சகலத் திராவகமே.

சித்தரத்தை லேகியம்:

சித்தரத்தை பலம்.எ, திசூலம் பலம்.எ, தேவதாரம் அமுக்குரா்ய்
செம்முள்ளி முதியான் கூந்தல் மாவிலங்கப் பட்டை, சிற்று மஞ்சகம் வேர்,
பு முருங்கை வகை.க, G கருங்காலிப் பட்டை வேங்கை நொச்சில் புங்கு,
கொடுவேலி, நீர்முள்ளி ஆயில்ப் பட்டை, கொன்னைப் பட்டை, வட்டத் திருப்பி
வேர், பெருங்கிளா சகசாரம், சீந்தில் தண்டு, தேன் கொடுக்கு, சாறடை வேர்
பெருங்கிழங்கு, வெள்ளெருக்கம் வேர், மரமஞ்சள், சிறுகாஞ்சாறி வேர், பாலை
ஆவலை வேர், சிற்றாமுட்டி பேராமுட்டி வேர் வறுகாய செவ்வியம், விழுதி.
யவசத்தில் செங்கழனிக் கோட்டம், சணப்பம் விரை, கச்சோலம், கொள்ளு
புன்னைப் பருப்பு பழு வேப்பம் பட்டை, உமர்து பருத்தி விரை, வுவுரி
வேர் உத்தாமணி தேற்றுமரப் பட்டை, பிரமியிலை, சதகுப்பி, பொட்டைச் சரந்தை,
பாவட்டை, பிளியாரை, முன்னை வகைக்கு பலம்.ய, விழக்காடு யிவைகளெல்லாங்
கட்டி யிடித்து யிரண்டு வெற்றிலைச் சாலிலிட்டு தண்ணீர் வார்த்து கசாயமாகக்
காய்ச்சி வடித்துக் கொண்டு யித்துடன் கூட மகாமாங்கிஷம் பசுவின் பால்.ந,
நொச்சில் சாறு.உ, தன்னி மிட்டான் கிழங்குச் சாறு.உ, மணத்தக்காளிச் சாறு.உ,
முதியாள் கூந்தல்ச் சாறு.உ, எருக்கிலை சாறு.உ, ஆவலை யிலைச் சாறு.உ,
ஆகச் சாறு வகைச் சாறு பசுவின் நெய்.உ, நல்லெண்ணை.உ, ஆமணக்கெண்ணை.உ
இவை யெல்லாம் முந்தின கசாயத்தோடே கலந்து காயச்சே நன்மெய்ச் காய விட்டு
.எ, பலம் நல்ல வெல்லம் போட்டு மெள்ள மந்தாக்கினியாக எரிய விட்டுச்
காய்ச்சி பெரிய யிருப்புக் கறண்டிகையினாலே கிளறி கையில் பிடித்து பதம் பார்த்தால்
நா விழையுற பக்குவத்தில் மென் பொடி அதிமதுரம், அட்ட வற்கம் மஞ்சட்டிக் கிழங்கு,
காரகில் குக்குலு பால சாளம், திரிபலை, திரிகடுகு, திப்பிலி மூலம், செவ்வியம்,
தாமரை வளையம், விலாமிச்சை, வேர், நன்னாரி வேர், சதகுப்பி மஞ்சள் வட்டத்
திருப்பி, கோரைச் கிழங்கு, பெருங்குரும்பை, எலரிசி லவங்கம், லவங்கப் பத்திரி,
லவங்கப் பட்டை, செங்கல்லு; கோட்டம், அதிவிடையம், சடாமாஞ்சில், யிந்துப்பு,
ஓமம்; சீரகம், கருஞ்சீரகம், சுடுகு, செஞ்சிவிமம் தகரை விரை, வசம்பு,
கற்பூரம், குங்குமம் கஸ்தூரி தற்கோலம், நல்ல சந்தனம், யிவை ஒரொன்று கால்
பலம் விழக்காடு கட்டி யிடித்துச் சூரணம் பண்ணி லேகியத்தில் தூவி யிழைய ஒன்றாய்க்
கலக்கி பின்பு லேகியத்தை யிறக்கி வைத்து தின மானம் உள்ளங்கைப் பிரமாணம்
சாப்பிடவும். இதுக்குத் தீரும் வியாதிகள் சயம் பித்தச் சயம், அக்கதமு மான.
கருவாதம், வாய்வுகள் குரவளைக்குள்ளே குறவேகள் யட்சகர்தம், அவயாகுத ஊலை
நோவு உன்மதம் அபன தோஷம் மூல வியாதி வயிற்றில் வல்லை, மகோதரம், யோனி
சூலை அந்திர வட்டை, குன்ம சூலை வயிற்றில் அகுவை உடம்பு வற்றல், உட்காச்சல்,
சகல வியாதியுந் தீரும். பழயரிசிச் சாதம், அரக்கீரை, சிறுக்கீரை, முருங்கைக்
காய், வழுதிலங்காய் பசுவின் பால், நெய் பீர்க்கங்காய் இவைகளாம்.

அக்கினிக் குமாரம்:

யிரதம், நாபி, கெந்தகம், மனோசிலை, தாளக்கம், கெவுரிப் பாஷாணம்
முத்து வகைக்கு பலம்.க, யிதுக்கு அரப்பு வெள்ளெருக்கம் வேர்க்
கசாயத்தில் நாலு நாளரைக்கவும் பிற்பாடுச் செருப்படைச் சாறு வார்த்து
நாலு நாளரைக்கவும். பிற்பாடு காசிக் குப்பிக் கெடுத்துப் பலப்பக் கல்லால்
வாய் மூடி வாலுகாய யந்திரமாக பனிரெண்டு சாமம் எரிக்கவும். பிற்பாடு
சாறங்க சீதளமாக ஆறின பின்புக் கல்வத்தில்ப் போட்டு சீவநாபிக் கால்
பலங் கொடுத்து யிச்சிச் சாறு செயிறு மாறு வெற்றிலைச் சாறு விட்டரைத்துச்
குன்றி மணிப் பிரமாணம் மாத்திரை பண்ணி அனுபானத்தில் கொடுக்கத் தீரும். வியாதி
பதினெட்டு வகை சன்னி, அன்ன தோஷம், குன்மக் சூலை வாய்வுகள், சகல வியாதி
களுந் தீரும்.

சீழ் மூலக் கிராணிக்கு ரசயானம்:

நெய் படி.வ, தேன் படி.வ, நல்ல வெல்லம் பலம். வாய்விளங்கம்
பலம், கொத்தமல்லி, வெந்தயம், அதிமதுரம், சாதிக்காய் பலம்.க,
சாதிபத்திரி பலம்.வ, தாளிசப் பத்திரி பலம்.வ, லவங்கம் பலம்.வ, லவங்கப்
பத்திரி, சசகசா, பேரீச்சம் பழம், தீவதாட்சிப் பழம் உருந்து தவட்சீரி
அமுக்கிராங் கிழங்கு, நிலப்பனை வேர், காரை வேர், நன்னாரி வேர், சதகுப்பை
யிலுப்பைப் பூ, முருங்கைப் பூ, நீர்முள்ளி விரை, வறள் முள்ளி விரை, நத்தைச்
சூரி விரை யிலவம் பிசின், நெரிஞ்சில் வேர், தந்தி விரை இது வகை ஒன்றுக்கு

யிட்டு வஸ்திர காயம் பண்ணி வெல்லம் பாகு பண்ணி பிறகு நெய் வார்த்துச் சூரணம் குளிகை பண்ணி அதில் போட்டு பிறகு தேன் வார்த்து லேகிய பதம் பண்ணி நித்தம் விராகனிடை சாப்பிடவும் தீரும் வியாதி சீழ் மூலம், ரத்த மூலம், உள் மூலம், பிற மூலம், வள் வறள்மூலம் தீரும்.

கலியாணக் கிருதம்:

கலியாண பூசனிக்காய்.க, நிலக்குமிழ்த் வேர், கரும்பு, ரசம், ஆடா தோடைச் சாறு, நெல்லிக்காய்ச் சாறு, நரிப் பய தங்காய்ச் சாறு, வாழைக் கட்டைச் சாறு, நெருஞ்சில், ரசம் வகை ஒன்றுக்கு படி.க, நிலப் பனங் கிழங்கு தாமரைக் கிழங்கு நன்னாரி வேர், இளநீர்க் ரி காய்ச் சாறு, படி.க, பசுவின் நெய் படி.உ, பால் படி.உ, கற்ககம் தேவதாட்சிப் பழம், மாதளம் பழம், பேர்ச்சம் பழம், கொத்தமல்லி, சீரகம், சந்தனம், தானிக்காய், அதிமதுரம், ஏலம் லவங்கம், லவங்கப் பத்திரி, லவங்கப் பட்டை, நாகேசுரம், வாய்விளங்கம், சதகுப்பை, தக்கோலப் பொட்டு, வெட்டி வேர், குருவேர், கோட்டம், ரேணுகம், ஓமம், கடுகுரோகணி, மிளகு, கருஞ்சீரகம், திப்பிலி, திப்பிலி மூலம், செவ்வியம், சித்திர மூலம், சுக்கு சாதிக்காய், நெல்லிப் பருப்பு, பொருதலை கடுக்காய்ப் பூ, கன்டு பரங்கி, சீரக மண் திட்டி கடுக்காய், முசுமுசுக்கை, கோரைக் கிழங்கு, பாலை வேர், அல்லிக் கிழங்கு, பொன்னாங் கண்ணி, சீந்தில் கொடி, வில்வம் பட்டை, தேத்தான் கொட்டை வகைக் ஒன்றுக்கு பலம் , தேன் படி கலியாணக் கிருதம் முற்றும்.

ஆடாதோடை நெய்:

ஆடா தோடைச் சாறு படி.க, பசுவின் நெய் படி.உ, பசுவின் பால் படி.உ கருங்காலிப் பட்டை பலம்.ரு, கடு காய்ப் பூ, கடுக்காய், சுக்குத் திப்பிலி, மிளகு, இந்துப்பு, செவ்வியம், மரமஞ்சள், அமுக்குரு வேர், கோஉஷ்டம், சித்திர மூலம், கன்டு சர்க்கரை, பெருங்குரும்பை, விழாலரிசி, சீவகம், சீரகம், சடாமாஞ்சில், தான்றிக்காய் வகை ஒன்றுக்கு பலம்.வ, யிடிச்சுச் சூரணம் பண்ணி நெய் கொதிக்க வைத்துக் காய்ச்சி பதத்தி லிறக்கி ந கவும். தீரும் வியாதி அஸ்தி சுரம், காசம், யிருமல், உப்புசம் இவைகள் தீரும்.

சன்னி பாதாந்தக ரசம்:

யிரதம், பங்கு.க, கெந்தகம் பங்கு, ச, தாம்பூர பற்பம் ஒரு பங்கு, லோக பற்பம், ரெண்டு பங்கு, அஞ்சு வகை லவணமும் ஒரு வங்கு வசநாபி ஒரு பங்கு, இது கையிமாறு வெற்றிலைச் சாற்றிலரைத்துப் பிறகு எலுமிச்சம் பழச் சாற்றில் மூன்றுவது நாளரைக்கவும். பிறகு நெல்லுப் பிரமாணம் குளிகை பண்ணி யிஞ்சிச் சாற்றில் கொடுக்கவும் பதிமூன்று வகை சன்னியும் போம். இப்படி மூன்று பொழுது கொடுக்கவும்.

சுவாலா முக ரசம்:

இரசம், நெல்லிக்காய், கெந்தகம் லோக பற்பம், திரிபலை, திரிகடுகு, நாபி, சித்திரமூலம், செவ்வியம், திப்பிலி, கன்டங்கத்திரி விரை, இது சம பாகம் கட்டி கொடி வேலிச் சாற்றிலேயும் எருக்கம் பட்டைச் சாற்றிலேயும் வெண்காரம் பொரிச்சுத் தண்ணீர் ஊறப் போட்டு அந்தத் தண்ணீர் வாத்தரைக்கவும், பெருங்காய மூறப் போட்டு அந்தத் தண்ணீர் வாத்தரைக்கவும். வசம்பு பற்பமாக்கிக் கசாயம் வைத்து அந்தக் கசாயம் வாத்தரைக்கவும். பிற்பாடு குன்டு மணிப் பிரமான மாத்திரை பண்ணி அநுபானங் கலித்- களறிந்து கொடுக்க எழுத்தஞ்சு சுரமுந் தீரும்.

படபானல ரசம்:

யிரதம் எட்டுப் பங்கு, நாபி ஏழு பங்கு, கெந்தக மாறு பங்கு, தாளகம் ஏழு பங்கு, நேர்வாளம் பங்கு, வெண்காரம் பங்கு.எ, ஊமத்தை விரைப் பங்கு.ச, யிது கல்வத்தில் போட்டுப் பச்சைத் சித்திர மூலச் சாற்றில் மூன்று நாளரைத்து பிற்பாடு அ த எடுத்துக் கடலைப் பிரமானம் மாத்திரை பண்ணி அநுபானங் களறிந்து கொடுக்கவும் சகல வியாதியுந் தீரும்.

சுசசந்தா பயிரவம்:

இரதம், கெந்தகம், வசநாபி யிது மூன்றும் சமபாகம் அதில் பாதி திப்பிலி, எலுமிச்சம் பழச் சாறு வார்த்து மூன்று நாளரைத்துக் கடலைப் பிரமானம் மாத்திரை பண்ணி குளிர் காச்சல் சன்னி பாதம் விழுழி விடூம் சுரம் மந்தாக்கினி தலை நோவு ஆம சுரம் யிதுகள் தீரும்.

மகா சுராங்குசம்:

மயில் துத்தம் பங்கு.க, தாளக்கம் பங்கு.உ, ஊமத்தை விரை பங்கு.ச, திரிகடுகு பங்கு.அ, யிதுக்கு அரைப்பு எலுமிச்சம் பழச் சாறும் யிஞ்சிச் சாறும் வாத்தரைத்து மூன்று நாளரைத்துக் கடலைப் பிரமான மாத்திரை பண்ணி யிஞ்சிச் சாற்றில் கொடுக்க குளிர் காச்சல் நாலும் விடும்.

அசுவகெந்தாதி ரசயானம்:

அமுக்கிராயன் கிழங்கு பலம்.ரு, மெருகன் கிழங்கு பலம்.உ, நன்னாரி வேர்

பலம்.உ, கருவலங் கன்னி பலம்.உ, திரிகடுகு, திரிபலை, தாளிச பத்திரி, லவங்கம், லவங்கப் பட்டை, லவங்கப் பத்திரி, எருக்கம் சங்கு நாகேசரம், சடா மாஞ்சில், மஞ்சட்டி, கடுகுரோகணி, செவ்வியம், அம்பராஊட்டகம், சித்திர மூலம், கொத்தமல்லி, சீரகம், மரமஞ்சள், கண்டு பறங்கி வெட்டி வேர் குற வேர், சந்தனம், சென்பக அரும்பு யிது வகை ஒன்றுக்கு பலம்.க, விழுக்காடு கூட்டி யிதுக்கு முக்கால் பங்கு சர்க்கரை கூட்டித் தேனில் அநுபானம் பண்ணிக் கொடுக்க வும். இதுக்குத் தீரும் வியாதிபுரான சுரம், அஸ்தி சுரம், பிருமல் சிலேட்பம் இது முதலானது தீரும்.

நெல்லிக்காய் லேகியம்:

1. இன்புறவே நெல்லிக்காய்ச் சாறு தாது யிசைக் குறனி வெல்லம் பல மியல் வானு ரம்
அன்புறவே தாளிச மிளகு சுக்கு மடவ விரு சீரகத்தோட மந்த ஏலம்
வன் பகத்துங் கொடுவேலிக் கொத்தமல்லி வருந்தகரம் செவ்வியமும் வாய்த்த
மூலம்
துன்ப மறக்கிடும் லவங்கம் லவங்கப் பட்டை சொல்லரிய ரேணுகமுஞ் சோமறுப்பே.

2. உப்புடன் காட்டெருமைப் பாலுங் கூட யுகந்து மோரொன்று வராகனிடை நாலரையு
மொக்கக் கூட்டி
ஒப்புடனே திப்பிலி முந்திரிகை தாது மோரொன்று பலமாக யுகந்து கொண்டு
தப்பறே யிவை யனைத்து மிடித்துத் தா ளாய்த் தவறுமல் குழம்பு பதந் தானே
ஆனல்
மெய்ப்புடனே பொடி அரவி அளாவிச் சேர்த்து மென் சிவதை பல மிரண்டும் வித
மாய்க் கூட்டே.

3. கூட்டி வைத்த குழம்பு தனிற் காந்த மாறிக் குறைந்த தேனுற பலம் கோலி
னெய்தா
னேட்டு பல மொன்பதுட நயமாய்ச் சேர்த்து நற்வற்றின் குரு முனிதான் நயந்து
போற்றித்
தேட்ட முடவிரு கழஞ்சுத் தினமே யுண்ண சித்தியுண்டாம் புத்தி நரை திரையு மாறும்
வாட்டுகின்ற பித்த மொரு பத்து நாள் கும் வயிற்று வலி குன்ம முதலில் வகையாய்த்
தீரும்.

4. நல்லென்னை பூசனிக்காய் நயந்த பண்ணி யிறைச்சியுடன்
சொல்லு மகத்தியிலை கடுகு தொகுத்த திவைகளாகாது
வெல்லும் படியே யிம் மருந்து விரும்பி மண்டலங் கொள்வீராய்
சொல்லும் வியாதி அனைத்தினையும் தகையாய்த் அரந்தஞ் சொன்னேமே.

திப்பிலாதி ரசயானம்:

திப்பிலி பலம் , ஏலக்கம் பலம்.உ, திம்புராஊட்டகம் பலம்.உ, லவங்கம் பலம்.க, லவங்கப் பட்டை பலம்.உ, லவங்கப் பத்திரி பலம்.உ, சீரகம் பலம்.க, தற்கோலம் பலம்.க, திப்பிலி மூலம் பலம்.க, கண்டு பறங்கி பலம்.ச, செவ்வியம் பலம்.உ, சுக்கு பலம்.க, மிளகு பலம்.க, வாய்விளங்கம் பலம்.க, கரிசலாங் கண்ணி பலம்.அ, சர்க்கரை பலம்.அ, தேன் படி. லோகம் பலம்.க, ரசாயனம் பண்ணவும். இதுக்குத் தீரும் வியாதி உஷ்ன வாய்வு, சயித்தியம் வாய்வு, காச்சல் உப்புசம், அக்கினி மாந்தம், சிலேட்பம் பதின்மூன்று வகை பிருமறும் ருத்திர வாய்வு யுதிர பாண்டவம் யிதுகளெல்லாந் தீரும்.

மாந்த எண்ணை:

வல்லாரை யிலை, மனத் தக்காளி யிலை, சிலந்தி நாயகனிலை, உத்தாமணி யிலை, முடக் கொத்தானிலை, செருப்படை யிலைக் கொட்டைக் கரந்தை யிலை, பீர்க்கிலை, அகத்திப் பழுப்பு துளசி யிலை, கஞ்சாங் கோரை, தகரையிலை, கற்புர வள்ளியிலை ஈர வெங்காயச் சாறு வகைக்கு சாறு கோவைக் கிழங்கு, உத்தாமணி வேர் வெள்ளைச் சாறு வேளை வேர், பழம் பாசி வேர், தகரை வேர் வகைக்கு பலம். கருஞ்சீரகம், சிறு குறிஞ்சான், தம்புராஊட்டகம், வெந்தயம் கண்டு பரங்கி வகைக்கு பலம்.வ, சிறு விளக்கெண்ணை படி. இது கடுகு பதமாக இறக்கிச் சிறு பிள்ளைகளுக்குப் பிற மாணிக்கமாக வார்க்கவும். இதுக்கு மாந்தம் போர் மாந்தரம், முக்கு மாந்தம், கல் மாந்தம், கண மாந்தம், அச்சிரக் காச்சல் அசீரணம் இவை முதலானது தீரும்.

மாந்தைச் சூரனம்:

சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, ஓமம், சீரகம், கருவேப்பிலை, வசம்புச் சாம்பல் மிளகுச் சாம்பல், நிலவேம்புச் சாம்பல் கொள்ளுக் காவேளைச் சாம்பல், நாயுருவிச் சாம்பல் வகை ஒன்றுக்கு பலம்.வ, மற்றது பொன்னிறமாக வறுத்துச் சூரணம் பண்ணிச் சிறு பிள்ளைகளுக்கு வார்க்கவும் சகல மாந்தமுந் தீரும்.

கட்டு மாத்திரை:

சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, சீரகம், கருஞ்சீரகம், ஓமம், திவிகடயம், மாசக் காய், சாதிக் காய், சாப்பத்திரி, லவங்கம், கஞ்சா யிலை ஆற்க்கம் பூ, கொடிசப் பாலை விரை யிலவம் பிசின், கடுக்காய், தானிக்காய், கற்கடக சிங்கி, பிளியன் கொட்டைத் தோல் மாங் கொட்டைப் பருப்பு காசுக் கட்டி, களிப்பாக்கு,

வகைக்கு பலம்.வ, இது பொன்னிறமாக வறுத்துச் சூரணம் பண்ணி மாதளங்காயைத் தோண்டி யதிலடைத்து மேலுக்குப் பசுவின் சாண மெத்திப் பத்து விராட்டியில் புடம் போடவும் பிற்பாடு எடுத்து அதில் மாளங் கொழுந்துப் பிஞ்சு பலம்.அ, ,,இது கசாயம் வைத்து இந்தக் கசாயம் விட்டரைத்து தேற்றாங் கொட்டைப் பிரமாணம் உருண்டை பண்ணி நிழலிலுலர்த்தி சிறு பிள்ளைகள் வயறு கழிச்சலுக்கு கொடுவும். இதுக்கு அநுபானம் சுக்குத் திப்பிலி, மிளகு, சீரகம், அதிவிடையம், மாசக்காய், சாதிக்காய் கொடசப் பாலை விரை இது கசாயம் வைத்துக் கொடுக்கவும். இதுக்கு சறுவ வயறு கழிச்சலும் நிற்கும்.

மாந்தை உண்டை:

ஓமம், கரி மஞ்சள், ஆமைஓடு சுட்ட கரி சிறு குறிஞ்சான் பாவட்டை வேர் சிறவழுதிலம் வேர், காட்டு வாழை விரை, கோரோசனம் வகை ஒன்றுக்கு பலம்.உ பெருங்கிழங்கு ஓமக் கசாயம் விட்டரைத்து மாத்திரை கட்டவும். சகல மாந்தமுந் தீருங் கை கண்டது.

கரப்பான் எண்ணை பண்ணும் விதம்:

கரு நொச்சியிலை சங்குப்பி யிலை, சங்கிலை, செருப்படை யிலைக் கொட்டைக் கரந்தை, பொடுதலை யிலை நெச்சிட்டி யிலை, புங்கிலை, பீசக் கொட்டை யிலை, ஆடு தின்னாப் பாளை வகை ஒன்றுக்கு சாறு எருமைச் சாணிப் பால், குதிரைச் சாணிப் பால், ஆனைச் சாணிப் பால், கழுதைச் சாணிப் பால், பன்றிச் சாணிப் பால், இது வகை ஒன்றுக்கு காலாழக்கு புங்கங் கொட்டை வேப்பங் கொட்டை, புன்னைக் கொட்டை இது வகை ஒன்றுக்கு பலம்.வ, கருஞ் சீரகம், வெள் வெங்காயம் வசம்பு, நீரொட்டி முத்து, முக்கத்தாரிப் பட்டை, மிளகறணைப் பட்டை, சங்கம் பம்மடக் கட்டி விளாம் பட்டை, சிறு களாவாயிப் பட்டை, கொஞ்சிலிப் பட்டை, கடலழிஞ்சிப் பட்டை வகை ஒன்றுக்கு விராகனிடை.உ, விளக்கெண்ணை படி இது கடுகு திரண்ட வாறே இறக்கவும். இதுக்குத் தீரும் வியாதிக் கொள்ளிக் கரப்பான் முட்டைக் கரப்பான் சொறிக் கரப்பான் கிரந்திக் கரப்பான், செங்கரப் பான், வீங்கு கரப்பான், மண்டைக் கரப்பான் இவைகள் தீரும்.

விடமுட்டித் தயிலம்:

நல்லெண்ணை , ஆமணக் கெண்ணை புங்கெண்ணை.உ வேப்பெண்ணை உ ஆக எண்ணை எட்டிப் பழச் சாறு.ந, எண்ணையில் கலந்து அடுப்பில் வைக்கச் சாறு வகைகள் தழுதாழஞ் சாறு குப்பை மேனிச் சாறு.உ, அமுக்கிராய்ச் சாறு.உ, நெய்ச் சட்டிச் சாறு.உ, மனத்தக்காளிச் சாறு.உ, நெரிஞ்சில்ச் சாறு.உ, பொடுதலைச் சாறு.உ, சாறுவேளைச் சாறு.உ, கரிசலாங் கண்ணிச் சாறு.உ, வல்லாரை யிலை சாறு.உ, சிலந்தி நாயகன் சாறு.உ, சிறபூதிலஞ் சாறு.உ, உத்தாமணி யிலைச் சாறு.உ, எருக்கிலைச் சாறு.உ, புங்கிலைச் சாறு.உ, ஆமணக்கிலைச் சாறு.உ, ஊமத்தஞ் சாறு.உ, வறள் முள்ளிச் சாறு.உ, பீளியிலைச் சாறு.உ, இலைக் கள்ளிச் சாறு.உ, நொச்சியிலைச் சாறு.உ, மலை வேப்பஞ் சாறு.உ, அவிரியிலைச் சாறு.உ, முக்கா வேளைச் சாறு.உ, பேய்ப் பர்க்கன் சாறு.உ, முசுமுசுக்கைச் சாறு.உ, துளசிச் சாறு.உ, காவேளைச் சாறு.உ, ஆகச் சாறு வகை சாறு யும் எண்ணையில் விட்டுக் காயச்சே அமுக்கிராயிர் நாழி நெல்லிடை காட்டா மணக்குப் பட்டை.உ, சுகந்தப் பாலை வேர்.உ, எருக்கம் பட்டை.உ, பாதிரிவேர்.உ, புங்கம் வேர்.உ, முன்னை வேர்.உ, குமிளி குமிளம்.உ, கண்டங்கத்திரி.உ, சிறவழுதிலம் சாறு.உ, சங்கம் பட்டை.உ, முக்காவேளை .உ, மாவிலங்கை.உ, சிவனார் வேம்பு.உ, நாவலை.உ, கொள்ளுக் காவேளை.உ, ஆக மருந்துப் பட்டை நாழி நாழி நெல்லிடை. நறுக்கிக் சாயம் நாட்டுத் தாளிப் பதக்கு தண்ணீர் விட்டுக் குழியாகக் காய்ச்சிப் பிறகு கற்கத் திரவியம் சுக்கு பலம்.க, மிளகு பலம்.க, திப்பிலி பலம். திப்பிலி மூலம் பலம்.க, கடுகுரோகணி பலம்.உ, மஞ்சிட்டி பலம்.உ, சடாமாஞ்சி பலம்.½ சீரகம் பலம்.½ கருஞ்சீரகம் பலம்.½, சிற்றரத்தை பலம்.வ, தேவதாரம் பலம்.½, சித்திர மூலம் பலம்.க, மரமஞ்சள் பலம்.½, தம்பராஉட்டகம் பலம்.½, அதிமதுரம் பலம்.½, கற்கடக சிங்கி பலம்.½, செங்கழுநீர் கோஷ்டம் பலம்.½ ஆக கடை மருந்து வகை 18 இது உலர்த்தி வஸ்திர காயம் பண்ணித் தயிலத்தில் தாவிக் கிளறி பிற்பாடு கள்ளிப் பால்.உ, எருக்கம் பால்.உ, சதிரக் கள்ளிப் பால்.உ, பசுவின் பால்.உ, வெள்ளாட்டுப் பால்.ச இது வெல்லாங் கலந்து காயச்சே மெழுகு பதமாக கையி லொட்டாமல் வருகிற பதத்திலே விக்கினேசுவர பூசை பண்ணி தயிலம் வடிச்சுக் கொண்டு குடுவையில் வார்த்து வாசனை கட்டி தானியப் புடத்தில் அரை மண்டலம் வைக்கவும். பித்பாசுடு-கள்ளிப்-பால்-உ-எருக்கம்-பால் பிற்பாடு எடுத்து திமிர் வாதம் பட்ச காத வாதம் உள்க் குத்துப் பிறவிச்சு தனுர் வாதம் ருத்திர வாதம் சுரோணிதம் மற்று முண்டான வாய்வுகளுக் கெல்லாம் தொக்கு மிடவும்.

விடமுட்டித் தயிலம் முற்றும்.

**

பைத்திய உள்மாந்தங்களுக்கு கசாயம்:

ஏலம், லவங்கம், லவங்குப் பட்டை, சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, அகில் கட்டை, சந்தனம், வில்லை வேர், மூசி முல்லை வேர், பசும் பயறு, நெற் பொ சீரகம், கொத்தமல்லி, நெல்லிப் பருப்பு பச்சைப் பனை ஓலை நாவலை பே

புடோல், முசுமுசுக்கை வேர், முன்னை வேர், கீழா நெல்லி வேர் இது வகை ஒவ்வொன்று பலம்.௭, விழுக்காடு கூட்டி நசுக்கிக் கசாயம் வைத்து அதில் ஒரு வராகனிடை சர்க்கரையும் ஒரு வராகனிடை தேனுங் கலந்து கொடுக்கவும். இந்தப் பிரகாரம் எட்டு நாளைக்கு கொடுக்கவும் இதற்கு நசியம் ஈர வெங்காயமும் மெசிழிலையும் நசுக்கி நசியம் பண்ணவும்.

<u>தலையில் தேய்க்க மூலிகை:</u>

முசிட்டை யிலைச் சாறு பிழிந்துத் தலையிலும் உடம்பிலும் பூசவும்.

பசுவின் பாலில் நிலவிளா ஒரு சின்ன எலுமிச்சங் காய் மாதிரி அரைச்சுக் கொடுக்கவும்.

தலையைச் சீறி எலுமிச்சம் பழச் சாறு விட்டு அரை ஜூடம் தண்ணீர் வார்க்கவும். இந்தப் பிரகாரம் பத்து நாளைக்கு வார்க்கவும்.

<u>இரத்த அயிலேக்கிய லேகம்:</u>

முசுமுசுக்கைச் சமூலம் பலம்.௭, நரிப் பயத்தம் வேர் பலம்.௨௰௫, நிலக்குமிழ் பலம்.௨௰௫, நெரிஞ்சில் சமூலம் பலம்.௨௰௫ இது கசாயம் கற்கத் திரவியம், ஏலம் பலம்½, லவங்கம் பலம்.½, தாளிச பத்திரி பலம்.½, பேரிச்சங்காய் பலம்.௧, பச்சைக் கற்பூரம் பலம்.½, நற் சந்தனம், செஞ்சந்தனம் நன்னாரி வேர், குருவேர், அதிமதுரம், நெல்லிப் பருப்பு, செங்கழு நீர்க் கிழங்கு, நெய்தல் கிழங்கு, நாகேசரம், நெற்பொரி, சடாமாஞ்சில், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, லவங்கப் பட்டை, தவட்சிரி, கொத்தமல்லி வகை ஒன்றுக்கு பலம்.½, சர்க்கரை பலம்.௬௰௬ பசுவின் நெய் பலம்.11, தேன் பலம்.௨௰ இது லேகியம் பண்ணி சாப்பிடவும். இதற்குத் தீரும் வியாதி நாற்பது வகைப் பித்தமும் உள் வாத பித்தமும்; முன் மாத விகாரமும் நடுக்கமும், மூர்ச்ச வாய்வு ருத்திர வாய்வு, மந்தாக்கினி அங்க தாகம், சிரோதாகம் காமாலை திரிசையும், அப விசாரமும், தீராத பயித்திய மெல்லாந் தீரும். கை கண்டது.

<u>சகல வண்டு கடிகளுக்குச் சூரணம்:</u>

எட்டி வேர்ப் பட்டை பலம்.௩, கடல் அழிஞ்சில் வேர் பட்டை பலம்.3, நீரொட்டி விரைப் பருப்பு பலம்.௧, பெருங்கிழங்குப் பட்டை பலம். ஒடுப் பாலை வேர்ப் பட்டை பலம்.௧௫ சன்ன காஞ்ற வேர்ப் பட்டை பலம். வெள்ளிற்கு பலம்1½, மிருமுறி வேரிலை பலம்.௨, சாறு முசுசுரை பலம்.1½, மாவிலங்கை வேற்ப் பட்டை பலம்.1½, அழிஞ்சில் வேர்ப் பட்டை பலம்.1½, வெள்ளெருக்கு வேற்ப்பட்டை பலம்.1½, வெள்ளைச் சாறவேளை வேர் பலம்.1½, சிறு குறிஞ்சில் வேர்ப் பட்டை பலம்.1½, கோவை மூசுசை சக்கை பலம்.1½, மஞ்சள் பலம்.1½, பேயீக்கிளா பலம்.1½, நல்ல கிளா பலம்.1½, இது இடிச்சு வஸ்திர காயம் பண்ணி வெருகடிப் பிரமாணம் இள வெந்நீரில்க் கொள்ளவும். இதற்குத் தீரும் வியாதி சகல வண்டு கடிகளும் பதினெட்டுக் கூட்ட ரோகங்களும் சருவ விஷ கடிகளுந் தீரும்.

<u>சுரப்பாறுக்கு எண்ணெ:</u>

சங்கன் குப்பி ஆடு தின்னும் பாளை, குமலாதண்டை, சிறுகாஞ் சாறி, சிற்று முட்டி, சிற்றரத்தை, சிற்றவரை, சிறுகுறட்டை, சங்கம் வேர், ஆடாதோடை வேர், ஆதன்டை பிளிகறணைக் கிழங்கு, மெருகன் கிழங்கு, செழு மலர் கொன்றைசிறுகருகிலை கண்டங்கத்திரி, சாறவேளை வேர், வில்வபத்திரி, துளசி, அலிரி வேர், வேப்பம் பட்டை நொச்சில்க் கொழுந்து, கழல்ப் பட்டை கழல்க் கொழுந்து வேளை வேர், நிலவேம்பு நறுவிலிப் பட்டை, மருக்காரை பேய் மெருட்டி புங்கம் வேர், சிறைக்கொடி, கருஞ்சீரகம், கடுக்காய், சுக்கு, மிளகு, நற்சீரகம், கடுகு பெருங்காயம், அழிஞ்சில்ப் பட்டை விழுதியிலை, சீயக்கா யிலை, யிலுப்பைப் புண்ணாக்கு, வேப்பெண்ணெ ஈர வெண்காயம், சிறு குறிஞ்சான் வேர், கோழியவரை கீழா நெல்லி, பிறங்கை மிளரி நீர் முள்ளி, காட்டாவாரை, எருக்கம் பட்டை, அமுக்கிராய்க் கரு நொச்சில், சிலந்தி நாயகன் இது வெல்லாங் கொண்டு வந்து அவைச்சுச் சாறு பிழிஞ்சு ஆமணக் கெண்ணெயில் கலந்து காச்சி எண்ணெ வடித்துக் கொண்டு உள்ளுக்குங் கொடுத்து புண்ணிலும் பூசவும். சுரப்பாறுக்கு இது வயிரிகைப் புளிப்புத் தவிர்க்கவும்.

<u>விரோசனத்துக்கு:</u>

1.